TIẾP NỐI HÀNH TRÌNH

2000
San Jose
USA

2001
Miền Đông
USA

2003
ĐHGLTG
kỳ I
PHÁP

Sau tháng 4/1975, một số Thầy Cô và cựu nữ sinh Gia Long cũng đã theo làn sóng người Việt tìm tự do tản mát khắp nơi trên thế giới. Ngay từ những ngày đầu, tại quê hương thứ hai, các Gia Long lưu lạc đã tìm cách liên lạc với nhau, nương tựa, giúp đỡ tinh thần cho nhau để hội nhập vào cuộc sống mới. Trước tiên là hội tụ thành từng nhóm nhỏ, tổ chức những buổi họp mặt "bỏ túi" với Thầy Cô và bạn hữu mỗi khi có dịp. Theo thời gian cuộc sống đã tạm yên, với sự giúp sức của internet việc liên lạc, tìm kiếm nhau dễ dàng hơn, các nhóm nhỏ này đã trở thành những Hội cựu học sinh Gia Long có tổ chức qui mô hơn, tìm được nhiều Thầy Cô hơn, qui tụ nhiều hội viên hơn nên đã thường xuyên tổ chức các buổi họp mặt để cùng nhau sinh hoạt.

Tiếng cười, giọng nói xưa mong ước
Tan tác bao năm bỗng lại về
Khoảnh khắc, thời gian chừng quay ngược
Bên Thầy, bên Bạn phút say mê….

(TB GL75)

Để gìn giữ và phát triển tinh thần Gia Long cũng như thắt chặt tình thương Gia Long, từ năm 2000 Đại Hội Gia Long toàn thế giới đã được tổ chức lần đầu tiên và trở thành truyền thống định kỳ hai năm một lần do các Hội Đoàn Gia Long thay nhau lần lượt tổ chức.

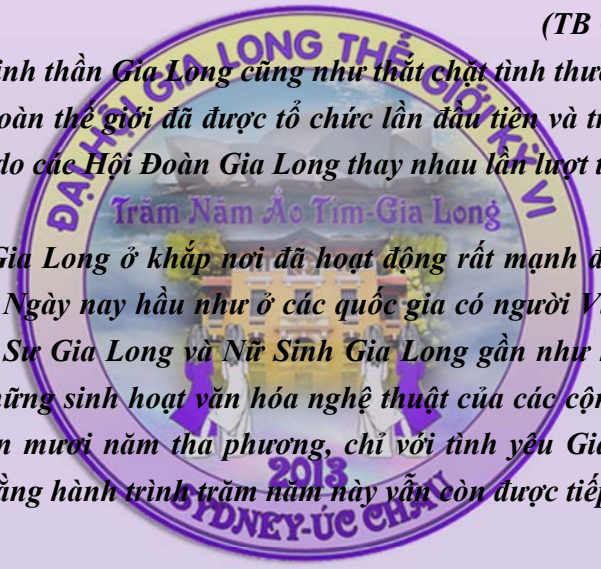

Từng hội cựu học sinh Gia Long ở khắp nơi đã hoạt động rất mạnh để duy trì tinh thần và phẩm hạnh "Gia Long". Ngày nay hầu như ở các quốc gia có người Việt tự do sinh sống thì Trường Gia Long, Giáo Sư Gia Long và Nữ Sinh Gia Long gần như không thể thiếu trong phần xướng danh của những sinh hoạt văn hóa nghệ thuật của các cộng đồng người Việt sở tại. Vì vậy dù đã gần bốn mươi năm tha phương, chỉ với tình yêu Gia Long trong tim thôi nhưng chúng ta vẫn tin rằng hành trình trăm năm này vẫn còn được tiếp nối

Cuộc sống đổi thay lòng không thay
Cô trò gần gũi như xưa nay
Thời gian đâu có trôi qua nhỉ
Dấu vết phong trần không mảy may
Ak-GL68

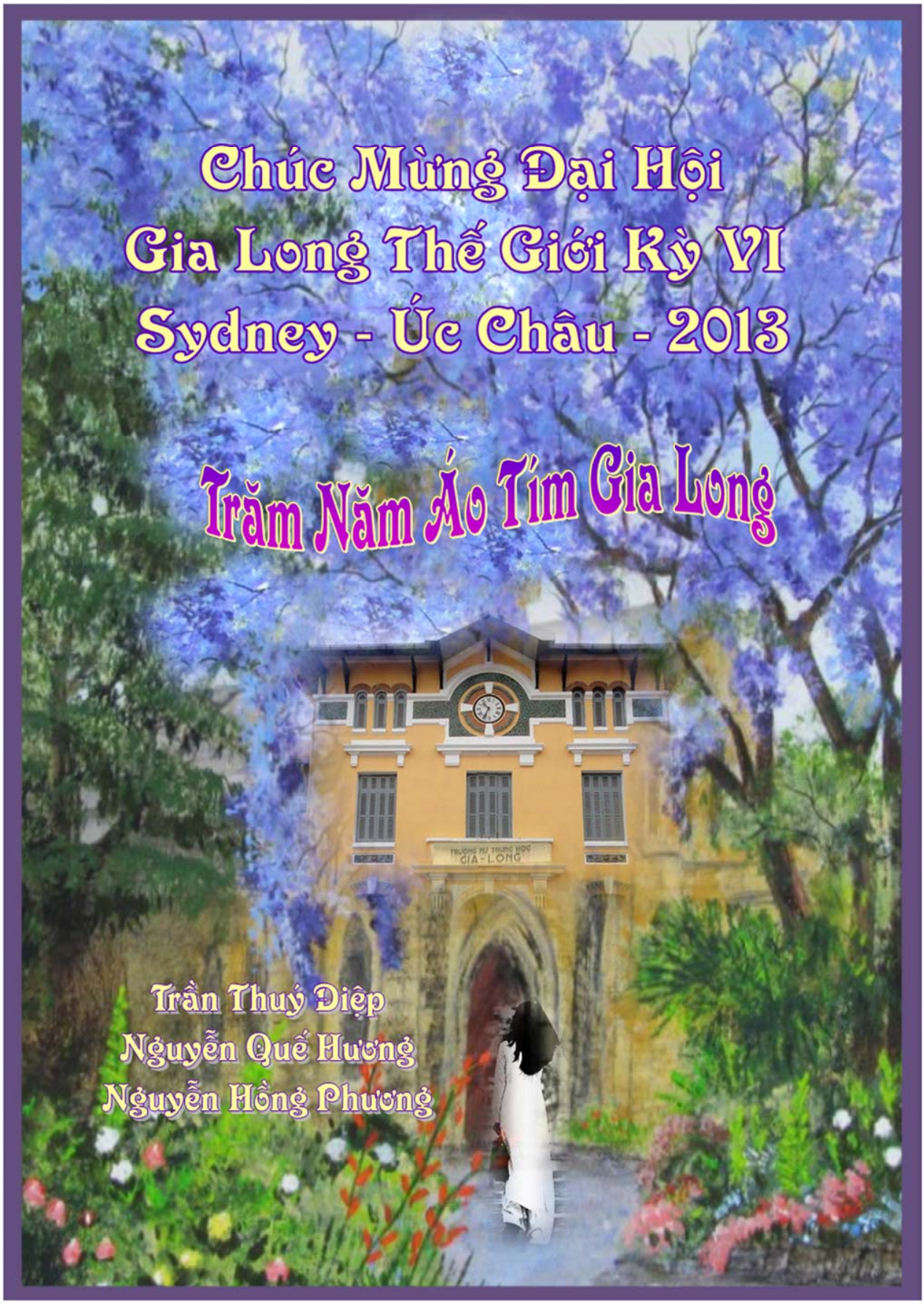
Chúc Mừng Đại Hội
Gia Long Thế Giới Kỳ VI
Sydney - Úc Châu - 2013
Trăm Năm Áo Tím Gia Long
TRƯỜNG NỮ TRUNG HỌC
GIA - LONG
Trần Thuý Điệp
Nguyễn Quế Hương
Nguyễn Hồng Phương

Kể từ cuộc chia cắt đất nước năm 1954 đến biến cố 1975, đối với phần lớn người Việt Nam, con người không thể nào ở yên một chỗ mà ngay cả mặt đất hình như cũng chao đảo, biến đổi.

Đúng vậy, đã có những năm tháng, mặt đất dưới chân chúng ta tưởng chừng không lúc nào không rung lên vì bom đạn. Núi non bị phá hủy, sông nước bị ngăn chặn, hào lũy được đào bới khắp mọi nơi, không thể nói là mặt đất không thay đổi. Ấy là trên thực tế. Trong tâm tưởng của con người, cái quê hương mấy lần bỏ chạy như cách nói của Phạm Duy, không thể không biến dạng, phai mờ. Tai ương nhiều đến nỗi, ngay cả lòng tư hương người ta cũng không dám nuôi nữa mà nó chỉ còn tồn tại như một tình cảm tự nhiên.

Biến cố 30/4/1975 là một cơn lốc phủ lên đầu dân tộc Việt Nam, như một đàn chim vỡ tổ, những con chim Việt nhốn nháo bay khắp 5 châu để tìm mảnh đất lành trú thân, cho dù rất xa lạ. Sự thống trị và những đòn thù của chế độ mới đã khiến những đứa con thân yêu của đất nước, bất chấp mọi hiểm nguy chực chờ trên biển cả. Niềm đau của họ là phải lìa xa mái ấm tổ phụ nơi chôn nhau cắt rốn, bỏ lại cha già mẹ yếu vợ trẻ con thơ. Cũng thế, những Gia Long vì tương lai của con cái mà đành bỏ lại người chồng thương yêu, còn kẹt trong trại tù cải tạo nơi phương trời xa xôi miền Bắc.

Lánh xa được nạn nước, thoát khỏi bọn hải tặc, được đi định cư nơi xứ người là niềm ước vọng của tất cả những thuyền nhân. Nhưng ngay khi đặt chân trên đất lạ, họ lại phải đối đầu với những khó khăn khác. Đấy là vấn đề hội nhập với hoàn cảnh mới, hoàn toàn mới đối với những người tỵ nạn. Phải hội nhập thật nhanh, phải bươn chải phải làm lụng vất vả, vì người tỵ nạn vẫn còn trách nhiệm đối với những người thân kém may mắn nơi quê hương khốn khó.

Từ quê hương mấy lần bỏ chạy, Hà Nội rồi Sàigòn, rồi từ Sài Gòn đến những nơi chân trời góc biển - Paris, London, Germany, California, Australia.... có một khoảng cách là 50 năm. Có người đã nuôi lòng tư hương của mình trong đủ ngần ấy năm. Có người ít hơn. Có kẻ chỉ được san lòng thương nhớ chứ chẳng biết quê hương là gì. Và, trường Nữ Trung học Gia Long chúng ta cũng nằm trong cái còn cái mất lẽ đương nhiên do sự luân lưu miên viễn của thời gian, trong đó thân phận con người chỉ được coi như sự góp mặt định kỳ nơi một

khoảng trống nào đó mà Thượng Đế đã an bài cho từng số mệnh.

Cầm từng cuốn Đặc san Gia Long trên tay, nghĩ đến điều ấy chúng ta không khỏi bùi ngùi, xúc động. Số Thầy Cô có mặt trong ngần ấy cuốn Đặc San Gia Long suốt gần bốn mươi năm được nói đến, sút giảm dần trông thấy qua mỗi kỳ ĐHGLTG từ 2000-2013, kể chung những vị sống ở hải ngoại hay sống trong nước.

Cuộc đời như giấc mộng.

Ngày tháng như bóng câu qua cửa sổ.

Đó không phải là những câu nói văn hoa bóng bẩy, sáo ngữ mà hoàn toàn là sự thật. Một sự thật đơn thuần, giản dị. Đọc là để tìm cuộc đời hay tìm chính hình ảnh mình in hằn trong đó, đọc cùng ngậm ngùi cho đất nước và cho số phận của từng con người, trong đó có mình. Và cái lòng nhớ nhung Thầy Cô, trường cũ, bạn bè xưa cũng từa tựa như những đám khói hương, tự nó đã chứa chất biết bao điều không thể giải thích hết, nó liên quan đến cả người sống lẫn người chết, quá khứ lẫn hiện tại. Bốn mươi năm mất nước, gần nửa thế kỷ đã trôi qua, ngay cả lớp trẻ như chúng ta, nay còn lại gì ngoài tấm thân đi vào tuổi xế chiều. Thế hệ kế tiếp đang đâm chồi nẩy mộng... Nhìn lại, một số bạn bè gối đã mỏi lưng đã còng sau bao nhiêu năm vật lộn với cuộc sống , có khi nào chúng ta suy ngẫm lại : **Công Cha - Nghĩa Mẹ- Ơn Thầy.**

Năm 2000, mở đầu cho thế kỷ 21 với những bước tiến nhảy vọt của internet, computer technology, các phương tiện liên lạc dễ dàng trên thế giới qua email. Những Gia Long lưu lạc tha phương bèn tìm cách gặp nhau, để được nhìn lại, gặp lại những cảnh đời cũ, những người thương xưa đã bao năm biền biệt cách xa.

Gia Long Bắc Cali đi ***tiên phong*** tổ chức ĐHGLTG đầu tiên năm 2000, với Hội Trưởng *Trương Hồng Ân (1998-2000*), tập trung tất cả Thầy Cô bạn bè xa gần ở Mỹ - Canada với hơn 600 người tham dự. Mở đầu là bài hát ***"Bông Hồng cho Thầy Cô"*** sáng tác của GL Nguyễn Ngọc Huyền Nhung để vinh danh các Thầy Cô và chấm dứt với nhạc phẩm ***"Hội Trùng Dương***" của Phạm Đình Chương. Ca khúc này được trình bày hai lần nữa ở ĐHGLTG kỳ II 2005, Houston và ĐHGLTG kỳ V 2011, San José. Có lẽ không còn hình thức tiếp nhận nào hay hơn là tiếp nhận bằng âm nhạc trong một ngày lễ long trọng như thế. Nói về tình yêu đất nước trong âm nhạc của chúng ta có rất nhiều, nhưng sừng sững như núi non, có lẽ không có tác phẩm nào vượt qua được các trường khúc *Hòn vọng Phu* của Lê Thương, *Con Đường Cái Quan* của Phạm Duy và *Hội Trùng Dương* của Phạm Đình Chương. Có phải ý nghĩa thâm sâu của Hội Trùng Dương được GLTG tận dụng và khai thác triệt để từ hình thức tới nội dung cho đến phong cách trình diễn độc đáo của GL Nam Cali tại ĐHGLTG kỳ V và San José năm 2011. Các tà áo dài của các vị Giáo Sư và các cựu nữ sinh GL được xếp thành hình lá cờ vàng 3 sọc đỏ. Ôi, chúng ta chỉ còn biết cầu nguyện có được tấm lòng yêu thương đất nước, yêu thương nhau mãi mãi như thế. Vết thương nào rồi cũng lành, xa cách nào rồi cũng có ngày nối lại. Núi non sông biển là vĩnh cửu.

Cách tổ chức GLTG gồm 3 ngày riêng biệt :

Tiền Đại Hội (Thầy trò GL hội ngộ)

Đại Hội (Thầy trò và quan khách gặpgỡ nhau)

Hậu Đại Hội (Hàn huyên trước khi chia tay)

Chương trình du lịch

Phương thức này được các Đại Hội GLTG tiếp nối giữ nguyên mô hình trở thành truyền thống.

Một năm sau đó, Gia Long Miền Đông Hoa Kỳ hào hứng phấn khởi tiếp nối tổ chức ***ĐHGLTG Hải Ngoại*** tại Maryland năm 2001, với Hội trưởng *Võ Kim Thoàn*. Lần này có sự hiện diện thêm của các Thầy Cô từ Âu Châu và GL Việt Nam Cái mốc để chẳng bao giờ có thể quên là vụ tấn công khủng bố vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 ở New York.

Chúng tôi đến phi trường Washington Ronald Reagan trong đêm khuya, phi trường vắng như chùa bà đanh vì đúng vào thời gian sau cuộc khủng bố khủng khiếp có ít ngày, nên an ninh phi trường căng thẳng như thời kỳ chiến tranh Việt Nam 30 năm về trước. Vậy mà, Fortune Restaurant, nơi tổ chức ĐHGL, vẫn đầy ắp hơn 600 quan khách tham dự, vui buồn trộn lẫn ngậm ngùi trước cảnh người sống người chết, bạn bè nghìn trùng xa cách được gặp lại nhau.

Riêng tôi, vẫn mang ơn GL Hải Ngoại đã cho tôi cơ hội tìm được người bạn học chí thân sau

hơn 20 năm biền biệt tin tức. Đó là GL Lê Phương Thúy, người điều khiển chương trình ĐH với Việt Dzũng. Từ ngày tái ngộ Phương Thúy cho đến nay, hơn 10 năm, qua các kỳ ĐHGLTG kế tiếp tôi gặp lại gần hết bạn bè xưa. Có lẽ bài vọng cổ Trọng Thủy Mỵ Châu do chị Kim Thoàn trình bày trong đêm GL Hải Ngoại Hội Ngộ như báo trước, sau chia lìa sẽ có đoàn viên, như những lông ngỗng Mỵ Châu rắc dọc đường mở lối cho Trọng Thuỷ . Các chị GL Bắc Cali buổi ấy có màn hoạt cảnh rất dễ thương, các chị xinh xắn trong áo dài tứ thân gánh chè đi từng bàn chào mời Thầy Cô và các bạn. Thầy Lân mở hàng đầu tiên làm cho các gánh chè mau chóng hết sạch. Nhìn các chị duyên dáng trong áo dài tứ thân làm ta nhớ quê hương quá đi thôi. Ai chẳng có một quê hương riêng của mình; thế nhưng hoàn cảnh sống cứ mỗi ngày một hối hả, thay đổi, khiến người ta không thể tách rời cái quê hương của riêng mình ra khỏi đất nước, hoặc người ta đã thu nhỏ, đã nhập một hai cái tình ấy, để dễ mang theo trong cuộc đời lưu lạc ?

Bao giờ trở lại quê hương nhỉ
Để thấy em cười lúc nắng lên

Mười năm sau, năm 2011, GL Bắc Cali cầm cờ GLTG lần V, khi hướng dẫn tour du lịch Yosemite, đêm đốt lửa trại ở Yosemite Lodge trên núi cao với tiếng thác nước đổ ầm ầm, các chị GL Bắc Cali lại trổ tài nấu chè lần nữa, và 3 nồi chè cũng lại hết sạch. Chúng tôi, nắm áo nhau làm con voi đi lòng vòng quanh đám lửa hát ca vang trời, có Thầy Mai Khắc Phúc từ Sàigòn, các chị Lê Công An (Houston) Thiên Nga (Âu châu)...Các chị GL Sàigòn, Úc Châu, Germany...Bài hát "Sáng Rừng" của Phạm Đình Chương có lẽ hợp tình hợp cảnh trong đêm ấy:

Rừng xanh lên bao sức sống . . . ú u ú u
Ngàn cây xôn xao đón hương nồng
Của vầng thái dương hồng bừng lên trời Đông
Cỏ cây vươn vai lên tiếng . . . ú u ú u
Cùng bao nhiêu chim chóc tưng bừng
Dậy sau giấc đêm dài triền miên… triền miên

Hứng khởi bởi tình hình thế giới cởi mở, thiên hạ GL dễ gặp nhau hơn; *Phạm Thiên Nga đang nắm chức Hội trưởng GL Paris*, bèn hỏi ý kiến Cô Phạm Thị Nhung, được Cô hoan nghênh và khích lệ; tổ chức quy mô ĐHGLTG kỳ I – 2003 tại Paris, nhân dịp kỷ niệm 80 năm Trung học GL, đồng thời cũng là kỷ niệm 90 năm thành lập trường (1913-2003). Hồi ấy chỉ có cờ Hiệu Đoàn do Thiên Nga đặt may, y hệt cờ Hiệu Đoàn được trao cho Trưởng Ban Đại Diện Toàn Trường trong mỗi nhiệm kỳ trước 1975. Chị Công An, Hội trưởng GL Houston (nay là Tỳ kheo Đại Hạnh) sau khi dự ĐHGLTG kỳ I xong, hớn hở ôm cờ về Houston để chuẩn bị cho kỳ ĐH hai năm sau. ĐHGLTG kỳ I -2003 đã qui tụ được các cánh chim GL từ 27 vùng trời trên thế giới như Đức, Thụy Sĩ, Mỹ, Canada, Úc và GL Sài Gòn bay về Paris dự hội. Và GLTG kỳ I đã có vinh dự nhận được Thiệp Hoa Mai và lá thư tình nghĩa từ quê nhà của Cô cựu *Hiệu Trưởng Gia Long Trần Thị Tỵ* gửi lời khen ngợi và chúc mừng: "…*Các em cựu nữ sinh GL sau bao nhiêu năm xa cách vẫn luôn nghĩ về ngôi trường GL của mình, vẫn tự hào về ngôi trường mình, vẫn tiếp tục làm rạng rỡ ngôi trường mình. Chúc Đại Hội Gia Long Thế Giới 2003 thành công tốt đẹp. Chúc Đai Gia Đình Gia Long mãi mãi rạng ngời danh thơm »*

Bỏ quê hương ra đi, nhiều người không mang theo được gì ngoài văn hoá nguồn cội đã thấm sâu vào tim óc.Trong hoàn cảnh lịch sử hiện tại, hơn hai triệu đồng bào tị nạn chính trị ở nước ngoài. Dù sống ở nơi nào, nếu giữ được văn hoá nhân bản truyền thống của dân tộc, vẫn như sống trong lòng tổ quốc, lớp người trưởng thành ở xứ người, trong khi hội nhập phong tục tập quán mới, cần phải hấp thụ văn hoá cội nguồn mới có thể biết đường về mái ấm chung của giống nòi. Trong chiều hướng ấy, GL Paris trong ĐHGLTG Kỳ I đã hướng về Lịch Sử, GS Phạm Thị Nhung và GL Thiên Nga đã dàn dựng nên vở kịch thơ *Nhiếp Chính Ỷ Lan* để ca tụng tài đảm đương việc trị quốc, an dân thay chồng của vị anh thư này, trong khi vua Lý Thánh Tông phải xông pha ngoài trận tuyến, chống giặc Chiêm đang xâm lấn quê hương. Và, có lẽ cũng vì hiểu rằng "*Có những vấn đề của Phụ Nữ phải được giải quyết từ Quốc gia, lại có những vấn đề của Quốc gia phải giải quyết từ người Phụ Nữ*", mà sau này GLTG tiếp tục hướng đến những bậc Anh Thư Oai Hùng của nước Việt qua màn trình diễn đại quy mô của toàn thể GLTG tại ĐH kỳ V, San José 2011.

Ngoài ra, còn có sự góp mặt của Họa Mi cho ĐHTG tại Paris thêm đậm đà hương sắc, cũng như sự hiện diện của Kim Chi (tức ca sỹ Hoàng Oanh) trong ĐHTG đầu tiên tại San José - Đó là hai con Chim Quý của Gia Long.

Một điểm son cho ĐHGLTG kỳ I là, phần Hậu Đại Hội, trong cuộc du lịch 12 ngày bằng một xe ca 52 chỗ qua 7 nước Âu Châu, Thiên Nga Trưởng nhóm, đã cố gắng dàn xếp với người tài xế để phái đoàn GLTG được ghé Bỉ thăm cựu GS HuỳnhThị Đồng; Cô Đồng đã 95 tuổi, mắt kém, tai yếu nhưng còn minh mẫn. Cuộc hội ngộ hiếm có này thật cảm động, không ai cầm được nước mắt và lúc chia tay lưu luyến mãi không muốn rời ; khiến chú tài xế và các người Bỉ có mặt quanh quán Pizza nơi thầy trò GL gặp lại nhau, trầm trồ khen ngợi tình sâu nghĩa đậm giữa thầy trò của Việt Nam ta. Cô Đỗ Thị Như Tuyết trong một bài nói về Tình Gia Long cũng có nhận xét: "*Đây là món quà quí giá mà GLTG 2003 đã đem tặng GS Đồng lúc cuối đời. Sau này, khi đến giờ Chúa gọi về, chắc bà sẽ mỉm cười ra đi*".

Hình ảnh trân quý này mong sẽ được tiếp tục trong những ĐHGL khác nữa, bởi vì thời gian vừa nhắc nhở và vừa xóa bỏ nhiều thứ trong chúng ta. GLTG Paris đã làm đúng. Chín năm sau, Cô Huỳnh thị Đồng mất ở Namur Belgique ngày 7 tháng giêng năm 2012, thọ 103 tuổi.

Năm 2005 – Hội GL Houston chính thức tổ chức ĐHGLTG kỳ II. Do sáng kiến của chị Công An, sau khi hội ý với Thiên Nga và được một số bạn góp ý thêm, đã biến ***Lá cờ Hiệu Đoàn GL đơn thuần trở thành lá cờ Hiệu Đoàn - Luân lưu,*** ghi lại dấu vết lịch sử tiếp nối của các kỳ ĐHGLTG như dòng chữ đỏ đậm nét đã in rõ trên nền cờ xanh :

GIA LONG THẾ GIỚI QUA CÁC KỲ ĐẠI HỘI.

Từ hai kỳ ĐHTG tiên phong mở đường A, B tới 2 kỳ ĐHGLTG (chính thức) kỳ I và II đã được ghi theo thứ tự:

Năm (,,,,) ĐHGLTG kỳ (...) nơi tổ chức (...) tên HT (...)

Các Hội đoàn GL nhận cờ luân lưu để tiếp tục tổ chức ĐHGLTG hai năm sau đó, cũng đã Hợp nhất ghi đúng như thế tạo nên Truyền Thống, và lá cờ Hiệu đoàn – luân lưu trở thành một biểu tượng Đoàn Kết và Thống Nhất Ý Chí của toàn thể GLTG.

GLTG kỳ II, bắt đầu có Logo, nhưng chưa có chủ đề. Đó là mốc thời gian dễ nhớ với cơn bão Katrina tàn phá kinh khủng ở Lousianna, tràn qua Texas, thổi xéo qua Houston. Cả thành phố Houston di tản lên Dallas chật nghẽn hằng trăm ngàn người trên xa lộ. Thầy Hoàng Huyên kể: "*Các em có biết Công An gõ mõ tụng kinh liên tục mỗi đêm? Công An lạy Phật cho bão Katrina đổi hướng, đừng ghé vào Houston*". Cuối cùng bảo Katrina thổi xéo qua Beaumont. GLTG kỳ II thoát nạn một cách kỳ diệu. Có lẽ Trời Phật thương người hiền Công An nên khiến cơn bão đổi chiều đi hướng khác...

Vì là lần đầu tiên cầm cờ Hiệu đoàn mang thêm ý nghĩa lịch sử ĐHGLTG nên Houston tổ chức rước cờ linh đình, Chị GL Ngọc Lan cầm cờ uy nghi đi đầu từ cổng ngoài Marriot Hotel hướng đến sân khấu, làm xúc động hằng trăm trái tim GL nhìn theo, ngỡ như đứng giữa sân trường hát bài Cô Gái Việt:

Lời sông núi bừng vang bốn phương trời
Giục chúng ta đường phụng sự quyết tiến
Triệu Trưng xưa đẹp gương sáng muôn đời
Giòng máu thiêng còn đượm nồng vạn trái tim

Trên màn ảnh lớn, hình ảnh Cô Hiệu Trưởng Trần Thị Tỵ đang ban lời huấn dụ, Chị Công An quỳ kế bên. Đó là tất cả những hình ảnh in sâu vào tâm trí làm cho những trái tim GL ray rứt rưng rưng nước mắt trong cơn choáng váng kéo dài từ ngày bị cắt lìa khỏi xứ sở. cùng bao nhiêu kỷ niệm liên quan tới ngôi trường, những dĩ vãng tốt đẹp dường như chỉ có thể có trong mơ ước, trong tưởng tượng. Một hình ảnh nhỏ bé, nhưng nhiều khi chứa trong nó cả một quãng đời người ta đã trải qua, thậm chí một giai đoạn lịch sử, người sống, người chết.

Nhìn quanh quất xem có tìm được ai quen, không biết đến nay ai còn, ai mất? Có lẽ kỷ niệm làm tôi xúc động nhất là gặp lại người bạn cũ học cùng lớp: Phạm thị Sửu. Ba mươi năm mới gặp lại nhau, Sửu chụp lấy tôi mếu máo nói không nên lời. Ôi sao chúng tôi cười mà trên mặt ràn rụa nước mắt…Sửu kể: "Tao mới gặp

Thầy Trương Văn Minh - dạy Toán - tao quỳ xuống kế bên Thầy và xin Thầy nghe lời thú tội. Hơn ba mươi năm trước, cái ngày mà Thầy bị ngứa tứ tung hai tay, là do tao quẹt mắt mèo trên bàn". Vậy mà Thầy hỏi rất từ bi rộng lượng: "Thế là chị đấy à?". Đó là những hình ảnh không bao giờ tôi quên trong ký ức Gia Long. Người học trò Gia Long nay đã có cháu nội, quỳ trước Thầy xin lỗi chuyện thuở lầm lỗi năm xưa. *Hình ảnh Văn Hóa này chỉ có thể có trước 1975, và càng làm đậm nét Giáo Dục Đức Hạnh của trường Gia Long*. Lần gặp gỡ với bạn bè có cái gì đó tựa như được rót ra từ tình GL chất chứa trong lòng, chắt ra từ cái tình người xưa để lại, cái chết bỏ qua, cái vui chẳng trọn, cái buồn muốn xóa, cái còn, cái mất, hình như không phân biệt được. Ràn rụa nước mắt thôi !

GL Sàigòn với Chị Huỳnh Mai Hoàng, phái đoàn hùng hậu hào hứng và tràn đầy ước mơ một ngày nào GLTG sẽ tổ chức ở Việt Nam. Hãy ước và hãy mơ để cho mơ ước khâu vá lại những gì đã mất. Tất cả những hình ảnh trong ba ngày Đại Hội như một chất men gợi lại cơn say cũ. Những ngày xưa thơ ngây, ta còn tóc bồng mắt sáng. Chân bước trên đường Bà Huyện Thanh Quan mà nghe tiếng gió thổi lộng trên cao. Những buổi mai tiếng chim ca inh ỏi đầu ngày. Những chiều xuống ngậm ngùi thổi buồn đầy trong lá sân trường. Tiếng ngân nga của những hồi chuông, lại những hồi chuông chùa Xá Lợi, rớt rơi đầy hồn tuổi trẻ.

GL Nam Cali hiện diện rất đông đảo, chiếm bốn bàn đủ mặt thân quen. Sự hiện diện của các chị hàm ý muốn đem cờ về thủ đô của người Việt tỵ nạn: Little Sàigòn cho năm 2007.

Lá cờ hiệu đoàn GL cũng được trao từ chị Lê Công An đến chị *Nguyễn Phạm Lệ Minh*, Hội trưởng Hội Cựu Nữ Sinh Gia Long Nam California (*2004-2006),* nơi sẽ tổ chức đại hội GL thế giới năm 2007. Được biết Hội Ái hữu Gia Long-Nam Cali là một trong những Hội Ái Hữu có một tầm vóc lớn, hoạt động rất mạnh với gần 500 Hội viên bao gồm các cựu Giáo Sư và Nữ sinh Gia Long đang định cư tại miền Nam Cali. Hội được chính thức thành lập từ năm 1986 do cựu Giáo Sư Gia Long Huỳnh Thanh Nhạn sáng lập với Hội trưởng đầu tiên GL Bùi Tuyết Đông. Ngày 30 tháng 9, 2007. Hội Gia Long Nam Cali đã tổ chức thành công rực rỡ Đại Hội Gia Long Thế Giới kỳ III tại Mariott Hotel, thành phố Anaheim, CA với gần 1,000 cựu nữ sinh và 49 cựu Giáo sư từ các nơi trên thế giới về tham dự. Lần này, LOGO đã có chủ đề ***"Gia Long Hạnh Ngộ"*** *với Tân Hội trưởng là Nguyễn Trần Ngọc Long (2006-2008).* Điểm đặc biệt cho Đại Hội Gia Long Thế Giới kỳ III với GL Sài Gòn mặc đồng phục áo dài trắng khăn quàng cổ mầu tím, do chị Huỳnh Mai Hoàng đại diện đã có mặt gần 100 GL đứng chật cả sân khấu, mở đầu với những lời chào trân trọng đến Thầy Cô đã làm cho các Thầy Cô rơi nước mắt....sau mấy mươi năm mới nhìn lại nhau Hạnh Ngộ nơi xứ người.... Tình Thầy trò gắn bó với ngôi trường Gia Long có thể cứu sống được nổi tuyệt vọng một đời người, làm rung động trở lại những nhịp đập của những trái tim già cỗi, tưởng đã cằn khô, tưởng đã mộ tối, cùng Thầy Cô, bạn bè, có phải thế không? Tôi chụp được hình ảnh tuyệt tác: một chị GL hai tay cặp nách hai vị GS Kim Oanh (Miền Đông Hoa Kỳ) và GS Phạm Quỵ (New Mexico) dìu lên sân khấu để tất cả GLTG Vinh Danh Thầy Cô. Nhớ lại hôm ấy, tôi đi ngủ mà còn như nghe thấy tiếng bước chân tuổi trẻ của mình khua gõ trên một đường phố vắng vẻ nào đó của quê hương.

Mặc dù ai cũng ao ước được trở về quê hương tham dự Đại Hội GLTG ngay trên chính quê hương mình đã bỏ ra đi, thế nhưng có lẽ Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hoà chưa đến. Và sau khi GLTorronto, GL Paris từ chối nhận cờ Hiệu Đoàn cho năm 2009 thì GL Âu Châu non trẻ, mới thành lập được bốn tháng, bỗng dưng được đặt vào tay lá cờ để tổ chức ĐHGLTG kỳ IV. Đó là điều bất ngờ và tràn đầy thử thách. Một lối thoát tương tợ "*Thắng" vinh quang mà "Bại" cũng anh hùng.*

Hình ảnh cảm động hào hùng sau cùng, kết thúc chương trình GLTG kỳ III là Hoạt cảnh ***"Trường Ca Mẹ Việt Nam"*** xuyên suốt lịch sử dân tộc. Muốn hiểu thấu công lao của Mẹ, có lẽ nhân loại phải nhìn ngược lại những gì Mẹ không làm được. Chẳng hạn như Mẹ không thể bảo vệ được con trước quyền hành, bạo lực. Ôi, có những bà Mẹ đã mất con trong cuộc chiến vô nghĩa, lấy gì bù đắp cho sự mất mát ấy? Sự

hy sinh chỉ thực sự có ý nghĩa khi người ta tự hy sinh bản thân. Chỉ riêng Mẹ có quyền nói đã hy sinh con mình cho Tổ Quốc. Bởi vì đó là một phần thịt da của Mẹ, lẽ sống của chính mẹ. Mẹ đã biến con từ không thành có, từ có thành lớn khôn. Từ những cơn đau xé ruột, đến những nước mắt mồ hôi, Mẹ đều ban cho hết. Đường con đi, đất trời con nhìn thấy, sông biển con vượt qua, đều là của Mẹ. Một miếng con ăn, một hơi con thở, hạnh phúc con thừa hưởng, khổ đau con chịu đựng, không có mẹ làm sao con được biết? Máu chảy trong người con, có phải cũng do Mẹ xẻ chia?

Không, không có gì lớn hơn Mẹ nữa đâu! Đừng bắt Mẹ phải đổi những dòng sữa lấy những dòng nước mắt. Hoạt cảnh ***"Trường Ca Mẹ Việt Nam"*** là hình ảnh oai hùng cảm động nhất của GLTG 2007 kỳ III.

Năm 2009, Gia Long Âu Châu tiếp tục truyền thống GLTG kỳ IV tại Massy, ngoại ô Paris. Với Logo chủ đề "***Gia Long Tương Phùng***". GL *Phạm Thiên Nga* quán xuyến trong ngoài, kinh nghiệm sẵn có từ GLTG kỳ I Paris 2003; GL Ngọc Hân Cánh Mai Vàng từ Lausanne Thuỵ Sĩ, con chim đầu đàn của GLAC nhận lãnh trách nhiệm về Ngoại Vụ và tờ Đặc San. Phần tổ chức ĐH thì do hai đại tỷ Bùi Hạnh và Nguyễn Thị Phú cùng Thiên Nga điều hành.

GL Ngọc Hân kể vài nét về GLAC: " Sự hình thành của tập thể GLAC quả là Thiên Định ! GL khắp nơi đều có may mắn, hội họp Thầy Cô, gặp gỡ nhau thường xuyên; GL Âu Châu thì không được cái may mắn đó, mỗi GL ở mỗi nơi xa xôi cách trở quá, khó có dịp hội ngộ Thầy Cô, bạn bè. Với những sinh hoạt văn hóa bé nhỏ trên mạng, là một chút gì tượng trưng đóng góp vào sinh hoạt cộng đồng GLTG. Sau bao năm hiện diện trên mạng, âm thầm sinh hoạt thiện nguyện lẫn văn hóa và sau bốn tháng chính thức ra đời; GLAC đã nhận Cờ GLTG như một định quyết an bài, việc này quả là khó khăn vượt bực; chị em đã cùng nhau lèo lái con tàu ra khơi giữa những cơn bão táp hãi hùng. Trong "*cái khó mới ló cái khôn*". Đó là cái khôn nhẫn nhịn, thương yêu, đoàn kết, đã lèo lái con tàu tiến dần đến bến bờ bình an."

Điểm son thứ nhất cho GLAC trong Kỳ ĐHGLTG thứ IV là sau bữa ăn Thầy trò, bạn bè Hội Ngộ trong ngày Tiền Đại Hội, Thiên Nga đã tổ chức đưa GLTG đến nhà dưỡng bệnh Saint Joseph thuộc vùng Cachan thăm Cô Kim Chi. Đó là phần đặc biệt đáng ghi nhớ nhất trong chương trình GLTG Tương Phùng kỳ IV. *Tuyển Tập GS Đặng Kim Chi* ra mắt ngay hôm ấy trước Cô và Thầy Trần Minh Châm (Phu Quân Cô) cùng tất cả GLTG. Mỗi tác giả đọc bài của mình cho Cô nghe, có Thầy Nguyễn Lân đọc bài Thúc Bột Đào do Cô thủ diễn ngày xưa trong vở kịch Thành Cát Tư Hãn. Thời gian ấy bệnh tình của Cô đã trở nặng, chân tay co quắp, nói không được, tuy nhiên Cô vẫn lờ mờ nhận ra người quen như khi Cô Kim Oanh,Cô Phạm Thị Nhung, Cô Tuyết Anh ….đến gần, nhìn Cô âu yếm, vuốt ve, thăm hỏi. Xung quanh Cô, Thầy trò Gia Long tới cầm tay Cô nói chuyện trong làn nước mắt. Tuyển Tập GS Đặng Kim Chi để trên ngực Cô, tâm cảm Cô đón nhận được từ những câu thơ… Và những giọt nước mắt của học trò, mù mịt đất trời. Sắc không, còn mất, có lúc như hơi thở nhẹ. Lắng nghe từ vô thức, tôi khóc vì Cô của tôi.. . Tôi thấy lòng mình chùng xuống những kỷ niệm. Những bài thơ viết cho Cô. Thuở đã xa. Ngày còn trẻ. Và hoa phượng đỏ, cái màu loang sắc nắng của buổi nào, bây giờ có còn vương trên mái trường cũ không? Cái sắc màu đỏ trong những buổi chiều nhạt nắng ấy sao nhức nhối ký ức. Có những điều, nói nhiều mà chẳng đủ. Cũng như có những việc, nói ít mà vẫn thừa. Có khi chỉ một giây phút, hiểu rồi, sẽ bất khả tư nghị..

"Khói ơi, bay thấp xuống đi
Cho ta nắm lại chút gì thanh xuân
Cô đi trong cõi vĩnh hằng
Nhớ tàn cây nhỏ mấy lần ra hoa." (TS)

Bà Giám đốc bệnh viện chứng kiến cảnh tượng này, đã hết sức cảm kích và khen ngợi tình thầy trò người Việt của chúng ta . Sau khi phái đoàn GL lên xe ra về , thầy Trần Minh Châm, phu quân của Cô Kim Chi, đến guichet trả tiền nước uống cho phái đoàn, Bà đã lắc đầu không cho nhận và nói, xin được đãi chúng ta chầu giải khát ấy.

Tám tháng sau, Cô vĩnh viễn ra đi ngày 9 tháng 2 năm 2010. GLTG Tương Phùng đã Vinh

Danh Cô đúng lúc. Thầy Trần Minh Châm đã đưa Linh Cốt Cô về quê hương an nghỉ trong nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế. Chúng em vĩnh biệt Cô, vĩnh biệt Cléopâtre của Gia Long. Vĩnh biệt Thúc Bột Đào.

Ở một thành phố tất cả đều vừa đủ, đường phố nghẽn lối không chỗ đậu xe, chẳng có restaurant nào chứa trên 500 người. GLAC phải dời đô ra ngoại ô: Massy, bên cạnh hồ nước nên thơ như Hồ Than Thở Đà Lạt. Nơi đó, 450 khán giả đã nghiêm trang chào quốc kỳ Pháp-Việt, đã tiếp đón hơn 20 Thầy Cô từ khắp các tiểu bang Mỹ, Âu Châu; từ Sàigòn có GS Lý Thị Đông với áo dài mầu xanh Hiệu đoàn và khăn quàng cổ thêu huy hiệu GL dọc theo hết chiều dài khăn, và phái đoàn GL Việt Nam với hơn 25 GL Sàigòn do GL Lê thị Hơn Trưởng Đoàn, Áo Dài Tím đồng phục lần đầu tiên trên sân khấu GLTG kỳ IV tại Massy-Pháp. Hình ảnh Hạ Liên với tà áo dài trắng cầm cờ Hiệu Đoàn tiến lên sân khấu trang nghiêm uy nghi không kém Chị Ngọc Lan Houston 2005. Lá cờ được trao cho Hội Trưởng Anh Phương GL Bắc Cali đã phất cao trên sân khấu kính mời Thầy Cô và GL khắp nơi đến San José dự GLTG kỳ V năm 2011.

GLTG Tương Phùng mở đầu với ca khúc Hiệu Đoàn Ca "*Cô Gái Việt*" do GS Âm Nhạc Nguyễn Thị Như Mai điều khiển và kết thúc với vở kịch thơ *"Nguyễn Trãi-Phi Khanh*" do Thầy Nguyễn Lân thủ vai Phi Khanh và GL Thiên Nga vai Nguyễn Trãi.

Cha đi dù biết không về nữa
Con sẽ vì cha trả hận này
Non nước trông chờ trang tuấn kiệt
Con cha đâu lẽ đứng khoanh tay

Nguyễn Trãi chắp tay vái :

Con đem bút mực làm giông tố
Kêu gọi toàn dân hãy đứng lên
Trai gái trẻ già chung bổn phận
Nỗi hờn vong quốc lẽ nào quên ?

Vở kịch diễn xuất sắc và hùng hồn vang dậy cả hội trường khi tất cả GL và khán thính giả cùng đứng lên vừa vỗ tay vừa đi vừa hát *Đáp Lời Sông Núi* và *Việt Nam Việt Nam*...một vòng tràn từ sân khấu đến tận cùng hội trường rồi trở lại sân khấu chào khán giả với tiếng vỗ tay không ngừng. Hình ảnh GS Kim Oanh (Miền Đông Hoa Kỳ) cầm hai dùi đánh trống thúc quân để kêu gọi toàn dân hãy đứng lên Đáp Lời Sông Núi là hình ảnh nổi bật đẹp tuyệt vời của GLTG Massy 2009.

Điểm son thứ hai của GLAC trong ĐHGLTG Kỳ IV là Đặc San *Gia Long Tương Phùng*. Theo hầu hết GS và GL nhận định, đây là cuốn Đặc San thành công và đậm nét Âu Châu với tất cả bài viết từ đất nước Đan Mạch, Đức, Thụy sĩ, Pháp...và dĩ nhiên là Mỹ. Úc, Canada và Việt Nam. Hình như Chị GL Ngọc Hân, con chim đầu đàn của GLAC đã thực hiện hết những tấu khúc của cuốn Đặc San này, tiết tấu và âm hưởng rất GL và lãng mạn, sao cho mỗi sợi dây đàn dù tách rời nhau nhưng vẫn run lên cùng một nhịp điệu: *"Một Trời Gia Long Ngát Hương*". Tác phẩm nghệ thuật nào cũng phản ánh chính hoàn cảnh lịch sử đã nẩy sinh ra nó. Khi người ta đã có đủ bình tĩnh để nhìn lại sự việc một cách cặn kẽ như vậy, có phải là một dấu hiệu của hy vọng?

Sau Đại Hội là Tour du lịch Đông Âu. Có một vài trục trặc vào ngày cuối cùng ở Berlin do hãng tổ chức không đúng tiêu chuẩn. Rất đáng ghi nhớ khi GS Nguyễn thị Nhung đã đại diện GS ngỏ lời với tất cả GLTG trong chùa Viên Giác ở Berlin: "*trước Đức Phật từ bi, hãy tha thứ tất cả những sai sót ngoài ý muốn của Đại Hội, bởi vì chỉ có 5 em điều hành Đại Hội từ trong ra ngoài*". Những lời vàng thước ngọc của Cô luôn vang vọng trong tâm hồn mọi người cho đến hôm nay. Không Thầy đố mầy làm nên, dù đã già chúng ta vẫn còn nhớ những lời Thầy Cô dạy. Nhưng cũng có một điều gì đó nghẹn ngào trong tâm hồn, cái nỗi nghẹn ngào người ta thường phải chấp nhận khi nhìn thấy và biết rằng, không phải mọi chuyện ở đời đều suông sẻ, dù mọi người đã hết lòng với nhau.

Tháng 8 năm 2011, thung lũng hoa vàng San José Bắc Cali hân hoan đón chào Thầy Cô và GL khắp năm châu đến tham dự Đại Hội GLTG kỳ V

Tiền Đại Hội, 12 tháng 8 năm 2011, tổ chức long trọng tại Scottish Rite Center,

Đại Hội, 13 tháng 8, 2011 tại Santa Clara Convention Center - Mission City Ballroom

Hậu Đại Hội, Quarry Lakes Regional Recreation, Fremont.

Thành thật mà nói, chưa có Đại Hội GLTG nào tổ chức chu đáo, kỹ thuật và vĩ đại như GLTG kỳ V San José với 1000 quan khách và gần 40 vị GS khắp nới tề tựu về, đặc biệt đến từ Sàigòn có GS Lý Thị Đông lần thứ nhất xuất hiện tại Mỹ, ngoài ra có Thầy Trần thế Xương và Thầy Mai Khắc Bích. Chị *Hội Trưởng Hoàng Anh Phương - Trưởng Ban Tổ Chức* - có lẽ đã rút tỉa và học hỏi kinh nghiệm tổ chức của những lần GLTG đàn chị đi trước, nên không để bất kỳ sơ sót nào xảy ra. Người ta nói đi một ngày đàng học một sàng khôn thì chị Anh Phương học đến 10 sàng khôn. Xung quanh, toàn là những GL tài giỏi đắc lực, nhiều sáng kiến như GL *Nguyễn Ngọc Huyền Nhung*, *Trương Hồng Ân*, *Hà Ái*… Vinh quang đã trải rộng đón chờ.

Tiền Đại Hội, 12 tháng 8 năm 2011, tổ chức long trọng tại Scottish Rite Center, với sáng kiến chụp hình lưu niệm độc đáo, chụp hình Thầy Cô trước và sau đó là các cấp lớp theo năm ra trường; tất cả ngồi dưới bục quanh Thầy Cô chụp hình chung . Như thế không sót ai và cũng không ai bị sót. Tưởng chừng như nhiếp ảnh gia Duy Hy của trường Gia Long ngày xưa đang làm công việc của ông tại San José. Những năm tháng không nhìn thấy mặt nhau, không được nghe thấy tiếng nhau chứ đừng nói là nghe thấy tiếng cười nói. Vì thế, đèn chớp liên tục, chụp không còn khoảng trống để thở, chụp cho kịp thời gian đi quá mau, chụp để biết mình không mất nhau nữa trong "***Kỷ Niệm Bên Nhau***" như chủ đề trên LOGO GLTG kỳ V.

Cuộc tranh hùng ráo riết và gay cấn giữa hai Hội GL Miền Đông Hoa Kỳ và GL NSW Sydney quyết dành cho được cờ Hiệu Đoàn Luân lưu cho GLTG kỳ VI - 100 năm thành lập trường Nữ Trung học Gia Long. Có lẽ, GL Tuyết Lê và các GL Sydney trên sân khấu trong đồng phục với áo thun trắng, gài trên ngực một đoá hoa *Waratah* đỏ thắm biểu tượng của tiểu bang NSW Úc Châu. Phái đoàn Úc Châu đã thuyết phục được người nghe qua giọng nói hung hồn lưu loát dí dỏm của Tuyết Lê nên cuối cùng họ đã lấy được cờ Luân Lưu với tỉ số thắng 138/83.

Cũng nên nói thêm, phái đoàn Việt Nam đã có mặt lần nữa ở San Jose cũng do GL Lê thi Hơn trưởng đoàn, với đồng phục áo dài trắng xuất hiện trên sân khấu với banner "*Đoàn Cựu Nữ Sinh Trung Học Gia Long Sài Gòn Việt Nam*", được hoan hô nhiệt liệt trên sân khấu Tiền Đại Hội. Các chị sợ bị quên lãng nên kiên nhẫn khăn gói ra đi mỗi hai năm. Không, có lẽ không có gì gắn liền với tuổi học trò, với hạnh phúc của chúng ta bằng ngôi trường Gia Long. Đó là kỷ niệm riêng của mỗi người, là nơi, dù vui hay buồn, đi đâu rồi chúng ta cũng mong ước được trở về. Chúng tôi, những GL hải ngoại vô cùng tạ ơn các chị GL Sàigòn Huỳnh Mai Hoàng, Lê Thị Hơn v.v...đã săn sóc Thầy Cô chúng ta ở quê nhà, tận tụy bằng tất cả thương yêu. Đã có thời gian khó khăn sau 1975, chúng tôi cảm thấy lòng xót xa khi ra đi không dám mong ngày về.

Xin tóc cô đừng bạc
Xin trán thầy đừng nhăn
Dẫu quê hương mình mỏi mệt
Sẽ có ngày nở hoa

Đại Hội GLTG kỳ V tổ chức tại Covention Center - Santa Clara với sân khấu và phông màn hình vĩ đại chưa từng có. Người xem tưởng chừng như đang ngồi xem Trung Tâm Asia trình diễn với hình ảnh sân khấu thay đổi tuỳ theo tiết mục. Nghi lễ khai mạc với nữ sinh Gia Long áo dài tím, hoa mai vàng trên tà áo, logo *"Kỷ Niệm Bên Nhau"* của Đại Hội hiện ngay trên màn hình ngay giữa sân khấu, ba lá cờ Việt Mỹ và Hiệu Đoàn GL. Đẹp Tuyệt vời! Đầy thuyết phục! Mầu áo tím lan tràn khắp nơi, từ hoa tím, khăn bàn tím, khăn ăn tím, áo thun lưu niệm cũng tím, tím lịm cả khung trời thung lũng hoa vàng San José.

Qua đài truyền SBTN phỏng vấn, Trưởng Ban tổ chức Anh Phương hé lộ hai shows độc đáo nhất của Đại Hội: "*Hội Trùng Dương*" do GL Nam Cali trình diễn và "*Anh Thư Nước Việt"*do GLAC Phạm Thiên Nga biên soạn với toàn thể GLTG trình diễn.

Hoạt cảnh ***"Hội Trùng Dương"*** do GL Nam Cali với phong cách trình diễn đẹp, lộng lẫy. Hình ảnh chính trên màn hình là giải đất chữ S với 3 cô gái Nam Trung Bắc vô cùng có ý nghĩa. Một hàng nữ sinh Gia Long áo dài vàng, sáu nữ Giáo Sư Gia Long áo đỏ, đứng xen kẽ tượng trưng cho lá cờ vàng 3 sọc đỏ thật tuyệt vời. Bài hát được Phạm Đình Chương sáng tác vào những ngày gần như cả nước bừng lên tinh thần ái quốc, mang ý nghĩa thực sự của những đóng góp trực tiếp để làm nên lịch sử.

Nó phản ánh những khát vọng, đau thương của hàng triệu người Việt Nam bị dập vùi trong một ngàn năm bị đô hộ và nửa thế kỷ chiến tranh, Không có một bề dày quá khứ và văn hóa, không thể có được bài hát như vậy được.

GLTG kỳ V lộng lẫy oai hùng với màn Hoạt Cảnh ***"Anh Thư Nước Việt"*** do GLAC Phạm Thiên Nga dàn dựng cùng sự đóng góp trình diễn của toàn thể GLTG qua các vai: Hai Bà Trưng, Bà Triệu Thị Trinh, Thái hậu Dương Vân Nga, Nhiếp chính Ỷ Lan, Huyền Trân Công chúa, Ngọc Hân Công chúa, nữ tướng Bùi Thị Xuân, cô Giang, cô Bắc cùng đồng ca bài "*Đáp Lời Sông Núi*". Hình Trống đồng trên phông màn hình quá đổi ý nghĩa. Các cựu nữ sinh GL như thấy được hồn thiêng sông núi, như cảm được trách nhiệm của người phụ nữ trước vận mệnh quốc gia, như nghe được tiếng thúc giục của các liệt nữ anh thư đã góp phần dựng nước và giữ nước. Và, màn hoạt cảnh này đã nói lên: *"có những vấn đề của Phụ Nữ phải được giải quyết từ Quốc gia, có những vấn đề của Quốc gia phải giải quyết từ người Phụ Nữ."*.

Kết thúc chương trình là hợp ca "*Tình Khúc Gia Long*" của giáo sư Nguyễn T. Nhung và GL Nguyễn Ngọc Huyền Nhung với toàn thể GLTG

Riêng ở đây, chúng tôi trân trọng nhắc đến sự đóng góp thầm lặng cao quý của quý vị Giáo sư đã tận tụy với học trò gần suốt cuộc đời, đã cặm cụi xem từng bài viết, chỉnh dấu hỏi ngã, sửa cấu trúc các thơ văn nếu cần cho Đặc San GLTG được hoàn mỹ và đã góp ý kiến cho các màn văn nghệ được xuất sắc.

Tôi viết bài này như những đóa hoa hồng kính gửi đến các Thầy Cô.

Mỗi vị một bông hồng Tạ Ơn.

Chợt nhớ tới mấy câu thơ của Tagore, xin trích để tặng GLTG:

"Tôi đã nhận dược lời mời đi vào cuộc lễ trần gian

Và như thế đời tôi đã được chúc lành

Phận sự của tôi trong cuộc lễ này là xử dụng nhạc khí

Và tôi đã cố hết sức tôi".

Xin hẹn gặp lại tại ĐHTG Trăm Năm Áo Tím Gia Long - Sydney 2013

Nguyễn Hồng Phương

GL 61-68

TƯỜNG TRÌNH HOẠT ĐỘNG CỦA
GIA LONG NEW SOUTH WALES – ÚC CHÂU

ĐẠI HỘI GIA LONG THẾ GIỚI KỲ VI

Gia Long New South Wales Úc Châu xin thân mến kính chào quý Thầy Cô và tất cả các bạn Gia Long xa gần cùng gia đình và thân hữu.

Kính thưa quý vị, Gia Long New South Wales-Úc Châu có chuyện gì đã xảy ra trong hai năm vừa qua? Xin thưa: chuyện đáng kể nhất là Cờ Luân Lưu, lá cờ tiêu biểu cho quyền tổ chức Đại Hội Gia Long Thế Giới đã bay về đến Sydney!

Gia Long Úc Châu không bao giờ quên được 3 ngày 12,13 và 14 tháng 8 năm 2011. Trong khi các bạn trong phái đoàn tham dự Đại Hội Gia Long Thế Giới kỳ V đang trổ tài hùng biện và mang cái duyên Nắng Ấm Miền Nam của xứ Kangaroo ra để thuyết phục cộng đồng Gia Long Thế Giới tại San Jose thì ở bên nay bờ Đại Dương, quý giáo sư Cố Vấn và các chị em Gia Long Úc Châu thao thức trong một đêm không ngủ, ngồi bên cạnh điện thoại để chờ đón tin vui, và khi tin vui đến rồi thì cái đêm không ngủ đó đã kéo dài cho đến ngày hôm nay!!!

Tin Gia Long Úc Châu được nhận quyền tổ chức "Gia Long Olympic" đã lan truyền ra khắp cả Cộng Đồng người Việt tại Úc Châu. Gia Long New South Wales Úc Châu đã nắm lấy cơ hội "trăm năm mới có một lần" này và tất cả mọi người đều xắn tay áo lên, nhất định sẽ thực hiện một Đại Hội không thể nào quên được để không phụ lòng thương yêu và tin cậy của Quý Thầy Cô cùng bạn bè Gia Long thương mến.

Quý cựu giáo sư và cựu nữ sinh từ khắp các tiểu bang của Úc Châu đều liên lạc để khuyến khích và hứa hẹn giúp đỡ. Hội Gia Long ở tiểu bang Queensland cũng nhân dịp này mà thành hình. Riêng tại Sydney, các hội viên từ lâu không sinh hoạt cũng trở về và nhiều hội viên mới đã gia nhập Hội. Tất cả mọi người đều chen vai sát cánh hoạt động cho sự thành công của Đại Hội. Các bạn còn trẻ tuổi và năng động thì góp tài năng và công sức, các chị lớn tuổi thì ủng hộ tài chánh, "hối lộ" quà bánh, đi xin quảng cáo gây quỹ cho Đại Hội. Riêng các giáo sư Cố Vấn thì bao giờ cũng khuyến khích, cho ý kiến, giúp đỡ tài chánh và thì giờ rất nhiều cho Ban Tổ Chức Đại Hội

Những khó khăn lúc ban đầu tưởng chừng cao hơn núi rồi cũng vượt qua được, nhờ sự hy sinh của tất cả các bạn hội viên, người thì xin nghỉ phép thường niên để làm việc hội, người mang công việc vào sở làm, người đem laptop lên giường ngủ cho đến khuya lơ khuya lắc. Thậm chí có bạn xin hưu trí luôn để làm việc Đại Hội!

Đáng khen hơn nữa là tinh thần của các "chàng rể" Gia Long, không một anh nào "dám" phàn nàn hoặc "đòi ly dị"!!!

Gia Long NSW, Úc Châu "trình làng" lá cờ Luân Lưu của Đại Hội Gia Long Thế Giới

Hình chụp ba thành viên của Ban Điều Hành đi tìm nơi để tổ chức Đại Hội tại Sydney Olympic Stadium.
Từ trái qua phải:
-Huy Chương Bạc: Kim Yến
-Huy Chương Vàng: Bích Ngân
-Huy Chương Đồng: Tuyết Lê

Song song với sự tiến triển của Đại Hội, Gia Long NSW cũng tham gia những hoạt động thường xuyên của hội cùng với các sinh hoạt trong Cộng Đồng Việt Nam và các cơ quan từ thiện.

LỄ KỶ NIỆM 10 NĂM THÀNH LẬP HỘI:

Chúa Nhật 23 tháng 10 năm 2011, một ngày mùa Xuân ấm áp, Hội Ái Hữu trường Nử Trung Học Gia Long NSW- Úc Châu đã tổ chức một buổi lễ thật long trọng mừng Hội đươc tròn 10 tuổi.

Buổi lễ được tổ chức tại Trung Tâm Văn Hóa và Sinh Hoạt Cộng Đồng với sự tham dự của gần 300 quan khách. Từ ngày 17 tháng 6 năm 2001 với chỉ vỏn vẹn có 20 hội viên, Gia Long NSW đã đi một bước rất dài. Trong 10 năm, hội đã có lúc sinh hoạt với 68 hội viên và đã gây uy tín lớn trong Cộng Đồng người Việt ở Sydney và Cộng đồng Gia Long trên thế giới.

Quan khách tham dự ngày lễ kỷ niệm 10 năm thành lập Hội

Ngoài phần nghi lễ, cắt bánh sinh nhật, chương trình được kết thúc bằng một chương trinh văn nghệ đặc sắc đúng như truyền thống Gia Long.

Bánh sinh nhật 10 năm của Gia Long NSW, Úc Châu

Màn trình diễn thời trang trong chương trình văn nghệ

TIỆC GÂY QUỸ GIÚP NẠN NHÂN BÃO LỤT Ở QUEENSLAND

Úc Châu phong cảnh hữu tình, đất rộng ngươi thưa, thường được thế giới ban tặng cái tên "The luck country" nhưng khí hậu đôi khi cũng nghiệt ngã. Nạn cháy rừng, nạn lũ lụt đã gây nhiều thiệt hại, nhất là vùng phía Bắc của Sydney. Gia Long Úc Châu đã sát cánh với Cộng Đồng Việt Nam trong dạ tiệc gây quỹ giúp nạn nhân lũ lụt tháng 2 năm 2011. Số tiền gây quỹ lên đến $240,000 Úc Kim, với phần đóng góp không nhỏ của quý Thầy Cô và các hội viên.

Giúp Cộng Đồng gây quỹ cứu trợ lũ lụt ở Queensland

DU NGOẠN ĐẢO CÁ MẬP (SHARK ISLAND)

Tháng 4 năm 2011, Hội tổ chức một buổi du ngoạn ngoài trời thăm viếng Shark Island nằm giữa Sydney Harbour. Buổi du ngoạn rất thành công, với hơn 30 hội viên cùng gia đình thân hữu tham dự

Du ngoạn đảo Cá Mập (Shark Island)

MỒNG MỘT TẾT CHA, MỒNG BA TẾT THẦY

Thăm Thầy Cô cuối năm (Canh Dần), chúc Tết và mừng tuổi Thầy Cô

Hình chụp tại nhà Cô Trịnh Thị Minh

LỄ GIỖ HAI BÀ TRƯNG- MỒNG 6 THÁNG 2 NĂM NHÂM THÌN

Hằng năm vào ngày lễ giỗ Hai Bà Trưng, các chị em Gia Long tụ tập tại nhà thờ Quốc Tổ để cử hành lễ tế Hai Bà đúng như truyền thống khi còn ở quê nhà.
Ngày giỗ năm nay tuy nhằm vào ngày thứ Hai, ngày làm việc, đường xa, xe đông nhưng các chị vẫn hiện diện đông đủ. Tham dự lễ giỗ năm nay còn có quý Cô Minh, Cô Ngọc Minh và Cô Ninh.
Buổi lễ ấm cúng nhưng long trọng hơn hẳn mọi năm với giọng ngâm thơ và tiếng trống của chị Đăng Lan, giọng xướng hùng hồn của chị Thanh Bình và ban tế lễ với y trang chỉnh tề và lộng lẫy.

Lễ tế Nhị Vị Trưng Nữ Vương

TÂN NIÊN HỌP MẶT - Xuân Nhâm Thìn 2012

Đây là một buổi dạ tiệc mừng Xuân được tổ chức mỗi năm bởi tất cả cựu học sinh của các trường trung học từ Bến Hải đến Cà Mau trước 1975.

Buổi họp mặt rất thành công, đã nối vòng tay lớn đến tất cả học sinh trung học miền Nam trước năm 1975. Buổi dạ tiệc thu hút các cựu học sinh đến từ 41 trường.

Đồng Trưởng ban tổ chức do hai trường Gia Long và Pétrus-Ký đảm nhiệm

Ban hợp ca Tân Niên Họp Mặt năm Nhâm Thìn

HỘI NGỘ VỚI HOÀNG OANH TẠI ÚC CHÂU 28-3-2012

Hội ngộ với Hoàng Oanh

Nhân dịp đến Úc Châu cùng với những giọng ca vàng trước 1975 trong Đại Nhạc Hội "Một Thời Để Nhớ", Gia Long Hoàng Oanh đã có một đêm hội ngộ với Gia Long Sydney tại nhà hàng Bạch Đằng, Canle Vale Heights. Chị Hoàng Oanh (GL Kim Chi) là bạn học cùng lớp với chị Hội Trưởng Lê Kim Yến, và cũng là "học trò cưng" của Cô Trịnh Thị Minh, vị giáo sư mà chị vô cùng kính yêu. Cô Trịnh thị Minh vẫn còn giữ những tấm hình chị Hoàng Oanh đã tặng Cô từ lúc 12 tuổi. Gần 10 giờ đêm mọi người mới miễn cưỡng từ giã nhau và hẹn ngày tái ngộ.

LỄ GIỖ TỔ HÙNG VƯƠNG 1-4-2012

Đại lễ giỗ Tổ Hùng Vương năm nay đã được tổ chức rất trọng thể tại Trung Tâm Văn Hóa và sinh hoạt Cộng Đồng Người Việt Tự Do New South Wales với sự hiện diện của hơn 300 quan khách.

Lần đầu tiên các chị em Gia Long đã cùng Cô Châu Thị Ngọc Minh và các thân hữu xuất hiện trong màn hợp ca "Hội Nghị Diên Hồng". Tiết mục nổi bật hẳn nhờ tiếng trống của Gia Long Đăng Lan và trang phục mà chị đã chuẩn bị cho cả 18 người tham dự màn hợp ca, từ áo dài khăn đóng, áo tứ thân, đến áo bà ba, quân phục thời xưa và cờ quạt...

Trong dịp này chị Hội Trưởng Kim Yến đã thay mặt Ban Tổ Chức dạ tiệc Tân Niên Họp Mặt Xuân Nhâm Thìn trao tặng cho Cộng Đồng Người Việt Tự Do New South Wales tấm ngân phiếu $1862 Úc Kim, số tiền thặng dư sau dạ tiệc mừng xuân ngày 2 tháng 3 vừa qua.

BUỔI RA MẮT SÁCH CỦA CHỊ THỤY KHUÊ

Cuối tháng 9 năm 2012, Gia Long Úc Châu được dịp hội ngộ và ủng hộ buổi ra mắt sách của nhà văn cùng nhà phê bình văn học Thụy Khuê đến từ Paris.

Chị Thụy Khê ngồi giữa GL Kim Yến và GL Thanh Bình

Chị Thụy Khuê là cựu nữ sinh Gia Long ra trường năm 1962 và sang Pháp du học liền ngay sau đó. Tuy xa quê hương trong gần nửa thế kỷ nhưng chị rất am tường những vấn đề văn hóa và chánh trị tại quê nhà. Dù sống trong xã hội Tây Phương đã 50 năm, chị vẫn còn giữ nhiều nữ tính khả ái của người thiếu nữ phương Đông nói chung và nữ sinh Gia Long nói riêng.

Tác phẩm biên khảo " Nhân Văn Giai Phẩm và Vấn Đề Nguyễn Ái Quốc" của chị rất được Cộng Đồng Việt Nam ở Sydney ưa chuộng, buổi ra mắt sách rất thành công.

TIỆC ĐÓN CÔ HÀ DƯƠNG THỊ DI 9-12-2012

Buổi tiệc tất niên của hội nhà thật đặc biệt vì cũng là tiệc tái ngộ với Cô Hà Dương thị Di từ Hoa Kỳ qua du lịch Úc Châu và Tân Tây Lan.

Tiệc được tổ chức tại nhà chị Kim Loan ngày Chủ Nhật 9 tháng 12, 2012.
Đến dự buổi họp mặt có Cô Trịnh thị Minh, Cô Châu thị Ngọc Minh, Cô Nguyễn thị Ngọc Điệp, Thầy và Cô Ngô Tư Vọng và rất nhiều Gia Long NSW.

Như thường lệ, chị Đăng Lan thật xuất sắc trong màn văn nghệ bỏ túi và bài thơ "Đôi Mắt Người Sơn Tây" để tặng Cô Di.

Buổi tiệc đón cô Di

Theo lời yêu cầu của Cô Trịnh Thị Minh, Cô Ngọc Điệp đã sáng tác một bài thơ trong vòng 10 phút tựa đề "Tao Ngộ" trong dịp tái ngộ một người bạn đồng nghiệp đã 50 năm không gặp Cô Di và Cô Ngọc Điệp đã dạy chung trường Gia Long trong cuối thập niên 1950's

Khi tác giả viết bài này thì sự chuẩn bị cho Đại Hội đã hoàn tất đến 99 phần trăm.

Tất cả các dự tính, chương trình đều đã được thực hiện một cách tốt đẹp đúng như sự mong muốn của ban tổ chức. Chúng ta đã có một website rất tinh vi, mỹ thuật và nhất là rất dễ xử dụng cho tất cả mọi người.

Ban văn nghệ đang tập dợt ráo riết cho những tiết mục rất đặc biệt và hào hứng.

Chương trình du lịch là một công trình sưu tầm, sắp xếp tốn rất nhiều công phu và tài chánh của Ban Du Lịch.
Đặc san "Trăm Năm Áo Tím-Gia Long" đã thành hình với rất nhiều đóng góp của Cộng Đồng Gia Long Thế Giới. Bài vở nhận được rất nhiều trước khi chấm dứt thời hạn nhận bài, và Đặc San sẽ là quà tặng để làm hành trang cho quý vị trở về nhà sau Đại Hội.

Nói tóm lại "Căn Nhà Đại Hội" đã được xây dựng và trang trí đầy đủ, Gia Long Úc Châu chỉ còn chờ đến ngày được đón tiếp Thầy Cô và quý bạn Gia Long thân mến.

TM. ***Hội AH Trường Nữ Trung Học Gia Long NSW-ÚC Châu***
LÊ (LÂM) KIM YẾN

Đường Phan Thanh Giản

Quỳnh Châu GL 65

Cặp sách học trò ôm trước ngực
Đi giữa hàng cây rộn tiếng ve
Áo lụa còn nguyên không vết mực
Đường đời chưa gợn áng mây che….

Hoa sao lấm tấm trên bờ tóc
Cỏ biếc nằm nghe tiếng guốc khua
Hồ điệp theo vào trong lớp học
Mơ màng nhìn giọt nắng đong đưa

Tuổi trẻ rơi theo tờ giấy lịch…
Bạn bốn phương trời đã lãng quên?
Khói bụi thời gian phai dấu tích
Đường xưa giờ cũng đã thay tên!

SAU BỨC MÀN NHUNG

Chỉ những ai lần đầu mang hết hành trang đến một vùng đất hiểm mới hiểu được tâm trạng của Ban Tổ Chức Đại Hội Gia Long Thế Giới (ĐHGLTG) Kỳ VI.

Với vỏn vẹn trên 40 hội viên, các chị đắn đo mãi về nhân lực, nhất là khi chưa từng tổ chức một Đại Hội có tầm vóc quốc tế, nói chi là Đại Hội kỷ niệm 100 năm thành lập Trường. Úc Châu lại xa xôi, cách biệt các lục địa khác. Với lứa tuổi trên 70, 60 của đa số Thầy Cô và các cựu Gia Long, dù sức khỏe và thời gian cho phép mấy ai sẽ vượt đường xa đến lục địa Nam Bán Cầu đắt đỏ này? Thế nhưng hai chữ Gia Long đã gợi lên bao tình cảm mãnh liệt, đã chinh phục khoảng cách về thời gian lẫn không gian. Ngày 7/8/2011, năm ngày trước ĐHGLTG kỳ V, Gia Long Úc Châu quyết định tranh cờ luân lưu tổ chức ĐHGLTG kỳ VI.

Hiếm có niềm vui nào được trọn vẹn. Cái được của Gia Long Úc Châu cũng là cái mất của Gia Long Miền Đông Hoa Kỳ. Ước mong các chị hiểu rằng nếu chần chừ 2 hay 4 năm nữa thì hẳn ĐHGLTG sẽ không bao giờ được tổ chức tại Úc Châu, bởi thời gian và khoảng cách sẽ khiến cuộc hội ngộ xuyên lục địa này khó thể thực hiện.

Nhưng đi đôi với vinh dự nhận cờ luân lưu cho ĐHGLTG kỳ VI là một trách nhiệm nặng nề: tổ chức thành công một Đại Hội mà trăm năm chỉ có một lần. Việc khó khăn cần làm đầu tiên là "tuyển lựa tài tử" cho Ban Tổ Chức vì mấy ai có kinh nghiệm cho một công trình lớn chưa hề được thực hiện trong Gia Long Úc Châu. Cuối cùng, 22 cựu Gia Long can đảm đứng lên nhận trọng trách ngày 26/11/11 trong khi vẫn chưa có kế hoạch cụ thể cho Đại Hội.

Có người tình nguyện dấn thân rồi thì chọn thời điểm nào để tổ chức? Nam Bán Cầu, thời tiết đảo ngược lại với các quốc gia có nhiều cựu Gia Long. Tháng 6,7,8, các tháng hè ở Bắc Bán Cầu lại là mùa Đông với dịch cảm cúm tại Úc Châu. Một chọn lựa hợp lý nhưng đầy thử thách là cuối tháng 9, lúc trăm hoa đua nở trên xứ sở Kangaroo.

Chọn địa điểm cho Đại Hội còn khó khăn hơn. Khá lý tưởng là Bankstown Sports Club (BSC) với phòng Grand Ball Room trang trọng, ở ngay trung tâm người Việt, gần các khách sạn và phương tiện di chuyển công cộng. Thế nhưng sảnh đường này chỉ có tối đa là 600 chỗ. Còn 17 tháng nữa mới đến Đại Hội, thật khó mà phỏng đoán con số đó là thừa hay thiếu. Ban Điều Hành dọ dẫm những trung tâm lớn hơn từ Darling Harbour đến nơi tổ chức Thế Vận Hội 2000, và nhờ thế các "lực sĩ điền kinh" Kim Yến, Tuyết Lê, Bích Ngân có một bức hình độc đáo chụp trên các bục nhận huy chương Olympic. Những khó khăn về di chuyển và chi phí đã khiến những nơi trên không thích hợp cho đêm Đại Hội.

Có thời điểm và địa điểm rồi thì chương trình phải lôi cuốn thế nào để các cựu Gia Long không ngại ngần ngồi máy bay cả ngày đến Sydney? Úc Châu không có lịch sử và các kiến trúc ngàn năm như các quốc gia Âu Châu, cũng không dễ tìm đến cảnh thiên nhiên hùng vĩ như các quốc gia Bắc Mỹ. Hai thắng cảnh

biểu tượng của Úc Châu là rặng san hô Great Barrier Reef và vùng núi đổi màu Uluru, nhưng một tuần du lịch hai nơi này tốn không dưới $2000 Úc Kim. Ban Du Lịch, các chị Bích, Lan, Minh Hải, Minh Sơn, dù đã đặt chân đến hằng chục quốc gia cũng phải chau mày lúng túng. Cuối cùng, vào tháng 9/2012, ba phần chương trình du lịch đã được hình thành để đáp ứng nhu cầu của mọi người. Các chuyến du lịch đi từ gần đến xa, với chi phí khiêm nhường vòng quanh Sydney, đến khu du lịch nổi tiếng, tuy khá tốn kém nhưng không thể bỏ qua là rặng san hô ở miền Đông Bắc nước Úc, một trong những kỳ quan thiên nhiên của thế giới.

Làm xong "bổn phận công dân", phác họa chương trình giới thiệu Úc Châu, Ban Điều Hành bắt tay ngay vào việc viết các bài hướng dẫn đau đầu cho Gia Long thế giới tìm đến Úc Châu, như hướng dẫn phi trường, hướng dẫn khách sạn, di chuyển, cách xin visa vào Úc, các phiếu ghi danh, giải đáp thắc mắc, những điều cần biết khi đến Úc… Cùng lúc, các hợp đồng với công ty du lịch, khách sạn phải hoàn tất thật sớm trước khi vật giá gia tăng vào năm tới.

Khi phác họa chương trình, điều tối quan trọng là đem tin tức Đại Hội đến Gia Long khắp nơi một cách có hiệu quả. Mộng ước của Ban Tổ Chức là sẽ có một website "high tech". Nằm mơ cũng không ngờ được sẽ có GL Ngọc, vừa học vừa làm, mang khả năng thẩm mỹ phối hợp với kỹ thuật hiện đại xây dựng trang web tuyệt đẹp với nội dung phong phú cho Đại Hội.

Đi đôi với việc phổ biến tin tức Đại Hội qua "không gian điện tử", chị Hồng và Ban Thông Tin Liên Lạc GL thế giới đã nới rộng vòng tay cho Gia Long khắp nơi, từ các tiểu bang Úc Châu đến Canada, các tiểu bang Hoa Kỳ, các quốc gia Âu Châu, và vòng về Việt Nam, nơi tuy thật gần Úc Châu nhưng lại thật xa cho người tham dự với bao nhiêu thủ tục khó khăn.

Song song với công việc của Ban Điều Hành, Ban Báo Chí (gồm các chị Thanh Bình, Nam Hàn, Hạnh, Minh Sơn) đôn đáo "chạy" bài, "chạy" quảng cáo; với ước mong Đặc San "Trăm Năm Áo Tím – Gia Long" sẽ là một quà tặng đặc biệt cho người tham dự đêm Đại Hội chính. Điều này thật không dễ làm ở Úc Châu, quốc gia tuy được gọi là " the lucky country" nhưng mọi sinh hoạt đều đắt đỏ. Đặc San "Trăm Năm Áo Tím – Gia Long", ngoài tác phẩm đặc sắc, còn có các bài viết về những khía cạnh ít được nhắc đến nhưng không thể bỏ qua như xe hiệu đoàn, "Gia Long đêm"… Duyệt bài cũng là công việc thâu đêm của Ban Báo Chí và các Giáo Sư Cố Vấn.

Bốn tháng trước ngày Đại Hội, chương trình quà lưu niệm đã hoàn tất với những sản phẩm nghệ thuật đầy nữ tính đang chờ làm ngạc nhiên người tham dự. Để kịp phân phối các món quà trong Đại Hội, chị Tuyết Mai trong ban Điều Hành và chị Kim Loan, Ban Khánh Tiết, phải vận chuyển gần 150kg hàng, trong đó có các Thiệp Mời có một không hai với nét đặc thù của Sydney và Gia Long Úc Châu.

Ráo riết chuẩn bị cho chương trình đêm Đại Hội chính là Ban Văn Nghệ với GL Đăng Lan, một trong những nghệ sĩ nổi tiếng của miền Nam Việt Nam từ thập niên 60 với các biệt tài ca, múa, nhạc, kịch. Nhiều Gia Long không muốn bỏ qua cơ hội duy nhất để được trình diễn trong Đại Hội Gia Long Thế Giới. Nhưng với việc nhà, việc sở, việc Gia Long, thật khó lòng quy tụ mọi người vào một ngày, một giờ ấn định cho việc tập dợt. Không đầu hàng khó khăn, các chị sử dụng kỹ thuật hiện đại cùng nhau tập luyện qua các video clips.

Ban Ẩm Thực (các chị Dưỡng, Hợp, Kim Phương) hồi hộp chuẩn bị thực đơn cho ba ngày Đại Hội. Chọn các món ăn chay và Việt Nam đã đành, các chị còn có nhiệm vụ giới thiệu khẩu vị Úc Châu trong khi tuyển lựa các món ăn tiêu biểu của người Úc.

Ban Tiếp Tân, các chị Hoàng Mai, Kim Loan, Ngọc Tuyết cùng các anh rể tình nguyện lập danh sách tiếp đón Thầy Cô, sắp đặt chương trình tiếp tân với sơ đồ minh họa hướng dẫn đến địa điểm Đại Hội. Nhiệm vụ của các chị vô cùng quan trọng vì đây là cơ hội duy nhất tạo ấn tượng đẹp trong lần gặp mặt đầu tiên.

Vào thời điểm cuối tháng 5/2013, tức bốn tháng trước ngày Đại Hội, các phiếu ghi danh cộng lại đã hơn phân nửa sức chứa của sảnh đường Grand Ball Room. Lúc Thủ Quỹ Lệ Hiền, Kế Toán Hương Duyên đang đau đầu với bao nhiêu con số từ các phiếu ghi danh là lúc Gia Long và thân hữu khắp nơi đang hướng về Sydney với nhiều kỳ vọng. Với gánh nặng trên vai, Ban Tổ Chức nhìn về con đường phía trước và thầm hỏi Đại Hội Trăm Năm sẽ đạt được thành công ? Dù kết quả có ra sao, Ban Tổ Chức ĐHGLTG kỳ VI ước mong sẽ để lại ấn tượng đẹp trong lòng người tham dự và góp phần nới rộng vòng tay với Gia Long khắp nơi trong dịp kỷ niệm trăm năm thành lập Trường. Nhưng đợi đến lúc có câu trả lời, lúc người đọc lướt mắt qua những dòng chữ này, thì như tiếng Anh có câu, "the rest is history", … mọi việc đã đi vào lịch sử và hẳn mọi người đã đọc được "những điều không nói" trong khuôn khổ giới hạn của bài viết này.

Với lòng tri ân sự hỗ trợ của quý Thầy Cô, Ban Tổ Chức, quý hội viên, gia đình và thân hữu trong việc thực hiện Đại Hội Gia Long Thế Giới Kỳ VI,

Nguyễn Bích Ngân, GL 73-80

Ban Điều Hành Đại Hội Gia Long Thế Giới Kỳ VI, 2013.

Đại Hội Gia Long Thế Giới Kỳ VI – 2013 – Sydney Úc Châu

Website: www.dhgltgkyvi2013.org.au
Gia Long New South Wales, Úc Châu
Website: www.gialongnsw.wordpress.com
Email: gialongnsw@yahoo.com.au

****

Gia Long Muôn Thuở

Trường xưa đã đổi tên,
Đứng bên ngoài song cửa.
Không gian nào mông mênh?
Thời gian nào nức nở?

Áo tím đã thay màu,
Hoa mai thôi phù hiệu.
Phượng nhớ tiếng ve sầu,
Tri âm còn ai hiểu?

Sân cỏ vẫn thì thầm,
Hàng me xanh ấp ủ,
Gia Long và dư âm,
Của tình yêu muôn thuở.

Trương Thị Hòa GL62

HỘI ÁI HỮU CỰU NỮ SINH GIA LONG BẮC CALIFORNIA
P.O. Box 641202 - San Jose, CA 95164-1202
Email: GiaLongBacCali@yahoo.com
Website: www.gialong.org

Hội Ái Hữu Cựu Nữ Sinh Gia Long Bắc California được thành lập vào tháng 11 năm 1986.

Trong quá trình phát triển hơn 25 năm, Hội đã quy tụ được rất đông hội viên và vẫn tiếp tục cố gắng duy trì và phát huy truyền thống tốt đẹp của ngôi trường Gia Long yêu quý.

Khiêm tốn, chân thành và đoàn kết là tôn chỉ làm việc của Hội. Sinh hoạt của Hội đượcđiều hành bởi một Ban Chấp Hành với nhiệm kỳ là hai năm. Ban Chấp Hành còn nhận được sự hỗ trợ tinh thần của quý cựu giáo sư trong Ban Cố Vấn và các cựu hội trưởng trong Ban Quản Trị.

Vào đầu tháng 11 năm 2006, Hội đã tổ chức một buổi đại hội tại San Jose, California để mừng lễ kỷ niệm 20 năm thành lập Hội. Đại Hội Gia Long Thế Giới Kỳ V "Kỷ Niệm Bên Nhau" tổ chức tại Santa Clara vào năm 2011 cũng đánh dấu ngày Hội Ái Hữu Gia Long Bắc California được tròn 25 tuổi.

Sinh hoạt của Hội Gia Long Bắc California gồm các hoạt đồng tiêu biểu trong những lãnh vực sau đây:

* Thắt chặt tình thầy trò và tình đồng môn, đồng thời phát huy tinh thần tương thân tương trợ của đại gia đình Gia Long trên khắp thế giới:
  - Tổ chức họp mặt tân niên, picnic hè, đại hội văn nghệ Gia Long.
  - Tham dự các đại hội Gia Long thế giới.
  - Phát hành đặc san và phổ biến thông tin qua mạng (www.gialong.org) và Bản Tin Sinh Hoạt Áo Tím Bắc Cali.
  - Trợ giúp quý vị cựu giáo sư và nhân viên hành chánh tại quê nhà.

* Tổ chức các công tác xã hội và từ thiện tại địa phương và quê nhà:
  - Viếng thăm các trẻ em phạm pháp, phụ nữ bị bạo hành, người vô gia cư, và các vị cao niên trong viện dưỡng lão.
  - Gây quỹ cứu trợ các thanh thiếu niên kém may mắn.

* Tham gia các sinh hoạt cộng đồng và phát huy văn hóa Việt Nam tại hải ngoại:
  - Diễn hành xe hoa tại hội chợ xuân vào dịp Tết Nguyên Đán.
  - Yểm trợ các đoàn thể văn học để phát thưởng cho các học sinh xuất sắc.
  - Hỗ trợ các chương trình gây quỹ để cứu trợ thương binh và quả phụ VNCH.
  - Hỗ trợ các sinh hoạt và chương trình y tế cộng đồng tại địa phương.
  - Hỗ trợ các sinh hoạt chống ung thư ngực của American Cancer Society.
  - Sinh hoạt với các hội đoàn bạn và cộng tác với liên trường Bắc Cali trong việc tổ chức picnic và tiệc tân niên liên trường hàng năm.

Tinh thần đoàn kết và hoạt động tích cực của các thành viên và gia đình, cũng như những đóng góp nhiệt tình của quý vị cựu giáo sư và thân hữu là nền tảng cho sự vững mạnh của Hội ÁiHữu Cựu Nữ Sinh Gia Long Bắc California. Ước mong đại gia đình Gia Long chúng ta luôn thắt chặt tình thân để cùng nhau tiếp tục làm rạng danh nữ nhi nước Việt.

Ban Chấp Hành Nhiệm Kỳ 2012 – 2014

Kim Kim (Hội Trưởng), Hà Ái (Webmaster), Như Tuyết (Trưởng Ban Ẩm Thực),
Minh Nguyệt (Trưởng Ban Ngoại Vụ), Huyền Nhung (Trưởng Ban Báo Chí),
Thu Thủy (Trưởng Ban Xã Hội), Anh Phương (Trưởng Ban Văn Nghệ),
Loan (Thủ Quỹ), Mỹ Kim (Tổng Thư Ký), Như Hằng (Phó Hội Trưởng).

Hội Ái Hữu Bắc California tặng quà cho quý Thầy Cô Bắc Cali nhân ngày
Họp Mặt Tân Niên 2013 và Kỷ Niệm 100 năm Thành lập Trường Nữ Trung Học Gia Long

SINH HOẠT GIA ĐÌNH GIA LONG BẮC CALIFORNIA

Quý Cựu Giáo Sư tham dự ngày Họp Mặt Tân Niên Nhâm Thìn 2012:
Cô Xuân Mai, Cô Mỹ, Cô Bạch Hạc, Cô Trung Thu, Cô Tuyết Mai,
Cô Hiếu, Cô Ngọc Túy, Thầy Được

Họp mặt Gia Long ở tư gia cô Tiến:
Cô Hiếu, Cô Bạch Hạc, Cô Thu Cúc
Cô Tiến, Cô Mỹ, Cô Như Tuyết, Cô Xuân Mai

Đại gia đình Gia Long Bắc California họp mặt Hè 2012

Gia đình Gia Long Bắc California tham dự picnic liên trường

Gia đình Bắc California tham dự đi bộ chống ung thư ngực của American Cancer Society

ĐẠI HỘI GIA LONG THẾ GIỚI 2011
"KỶ NIỆM BÊN NHAU"

Ban Tổ Chức ĐH Gia Long Thê Giới 2011

Quý Cựu Giáo Sư tham dự Đại Hội 2011
Cô Kim Oanh, Cô Quỳnh Hoa, Cô Kim Long
Cô Phạm Thị Thảo, Cô Quy, Cô Phú,
Cô Phạm thị Nhung, Cô Nguyễn thị Nhung
Cô Bạch Hạc, Cô Mỹ, Cô Tiến, Cô Cẩm Hường
Cô Nuôi, Thầy Thuần

Cô Thái Kim Oanh, Cô Huệ Khanh, Cô Thu Hà
Cô Tuyết Mai, Thầy Được, Cô Hiếu,
Thầy Hòang Huyên, Cô Huê Mỹ, Cô Như Tuyết,
Cô Diệp, Cô Quới, Thầy Thế Xương

Thầy Bích, Thầy Đàm, Cô Mai, Cô Ngọc Túy,
Cô Xuân Mai, Cô Bạch Cúc, Thầy Minh
Cô Tuyết Anh, Cô Nữ Trinh, Cô Đông,

Quý Cựu Giáo Sư và Cựu Nữ Sinh tham dự
Hậu Đại Hội Gia Long Thế Giới 2011

Quý Cựu Giáo Sư tham dự Tiền Đại Hội
Gia Long Thế Giới 2011

Tường Trình Sinh Hoạt Gia Long Nam Cali

Ban Quản Trị HAHCNS Gia Long Nam CA nhiệm kỳ 2012- 2014

Đại Hội Gia Long Thế Giới Kỳ V vẫn còn gợi nhớ trong chúng ta những kỷ niệm đẹp của thuở học trò…, thì hôm nay chúng ta lại sửa soạn cho một hành trình mới, hướng về miền đất Úc Châu với trăm năm áo tím. Nhìn lại năm tháng đã qua từ lần hội ngộ trước, Hội Ái Hữu Cựu Nữ Sinh Gia Long Nam California cũng như các Hội Gia Long khác xin hân hạnh tường trình các sinh hoạt của Hội mình:

Xuân đem nhịp sống mới cho trời, đất và người. Các cựu nữ sinh Gia Long cũng vui cùng thiên nhiên mà có một dạ tiệc, đem kỷ niệm của các mùa xuân cũ trải trên những trang giấy của tập san "Xuân Hoài Niệm" phát hành trong ngày Đại Hội.

Rồi ngày bầu cử, những nụ cười, những tiếng vỗ tay, một liên danh mới ra đời. Những đứa con của trường mẹ Gia Long lại tiếp tục thay nhau đem thời gian và tâm huyết vun xới cho sinh hoạt Gia Long thêm đạm đà tình ái hữu.

Những lần sinh hoạt chung được tổ chức, mặc cho tuổi xuân ngày càng xa, mái tóc đã điểm bạc… thầy trò vẫn thân ái, cười đùa, thương yêu… chia sẻ… Ôi…ngày tháng tưởng nhu đang chùng đâu đây!!!...

Ra mắt Ban Tân Chấp Hành, tạo tình thân hữu với các Hội đoàn bạn, chứng tỏ sự hiện diện của mình dưới vùng trời Nam Cali, nhưng không quên ghi công ơn dậy dỗ của Thầy Cô. Những đóa phong lan trắng muốt, mượt mà, kính dâng lên Thầy, lên Cô… Công Cha Ngiã Mẹ Ơn Thầy… "Nhất tự vi sư, bán tự vi sư", 40 năm, 50 năm, 60 năm… ai mà không có một người Thầy trên cuộc đời này… Nửa chữ cũng là Thầy… huống chi một năm, hai năm … bảy năm dưới mái trường Gia Long, kỷ niệm dẫy đầy. Hình bóng Thầy Cô còn thấp thóang giọng nói nàođiểm danh mỗi sáng mỗi chiều… cánh tay nào bôi bôi xóa xóa trên bảng đen, trống đánh thùng thùng… từng đòan thiếu nữ xếp hàng nghiêm chỉnh…

Làm sao quên được khi cô Hồ thị Nguyệt ra đi về miền miên viễn, gia cảnh đơn chiếc, đứa con cô còn ở lại, khóc mẹ đã đành, còn phải lo cho một người vợ đau ốm. Thầy trò đâu thể làm ngơ… cùng nhau quyên góp, giúp người ra đi được thảnh thơi, mà người còn ở lại cũng thấy ấm lòng… Ôi tình Gia Long, tình tương thân, tương ái, lòng "tôn sư trọng đạo", ngàn đời vẫn thấm trong tim, trong óc, "Tiên Học Lễ, Hậu Học Văn"…

Mùa Xuân Quý Tỵ lại về, một buổi tiệc tân iên được tổ chức để thầy trò được hàn huyên tâm sự, để có những tràng cười thay pháo Tết, để có những kỷ niệm đong đầy…

Hoa Thủy Tiên, những nụ hoa e ấp với hương thơm dìu dịu, thú chơi tao nhã của người xưa, một lớp học được sắp xếp, những cựu nữ sinh lại chăm chỉ tỉa, cắt gọt…như trong lớp nữ công gia chánh ngày nào của thuở 12, 13… để làm đẹp thêm cho đời sống tinh thần, ít ra là của chính mình.

Nhưng đâu đây vang vọng tiếng gọi từ quê nhà… Thầy Cô ở Việt Nam…đau yếu, khó khăn, chút quà kính biếu, chút tấm lòng tri ân, gọi là chút quà mọn lúc Xuân về…

Nhưng mà Việt Nam đâu phải chỉ có chút quà Xuân ấm áp tình thầy trò, mà Việt Nam với những buổi sinh hoạt cộng đồng "trong thủ đô của dân tỵ nạn" tham gia diễn hành Tết, tham gia "Đêm Thắp Nến ủng hộ thay đổi hiến pháp của các tôn giáo và đồng bào trong nước", Đại Lễ Giỗ Tổ Hùng Vương, nhất là kỷ niệm 38 năm ngày Quốc Hận 30 tháng tư….

Ôi làm sao nói hết tấm lòng của những đứa con xa xứ, luôn hướng về quê hương, nhớ về trường xưa, thầy bạn cũ… Cám ơn các Thầy Cô đã coi trọng nghề nghiệp của mình, đã đem hết tấm lòng ra dạy dỗ, tạo những đứa con Gia Long nên người ngày hôm nay…

Kính chào.

T.M. BCHHAHCNS Gia Long Nam CA,
nhiệm kỳ 2012 – 2014.
Hội Trưởng Vương Hồng Loan

HAHCNS Gia Long Nam Cali tham dự Đại Hội Gia Long Thế Giới Kỳ V

Trường Ca Hội Trùng Dương với cờ Việt Nam Cộng Hòa trong ĐHGLTG kỳ V

Mừng Xuân Nhâm Thìn & kỷ niệm 25 năm thành lập Hội – Xuân Hoài Niệm

Màn "Anh Thư Nước Việt" trong Đại Hội "Xuân Hoài Niệm"

Tiệc Sinh Nhật của các Giáo Sư và Hội Viên sanh từ tháng 1 đến tháng 6 (10/6/2012)

Ban Hợp Ca -Hội Ngộ Ngộ Hè – Tiệc ghi ơn Thầy Cô & Ra mắt Tân BCH (12/8/2012)

Màn Hello Việt Nam được sự ủng hộ nồng nhiệt của khán giả (12/8/2012)

Tang lễ cô Hồ thị Nguyệt (02/12/2012)

SINH HOẠT HỘI AHGL - MIỀN ĐÔNG HOA KỲ

GL- MĐHK đã sinh hoạt từ năm 1990 với chủ trương tương thân, tương ái giữa quí cựu giáo sư và cựu nữ sinh Gia Long , đồng tham gia các công tác văn hóa và xã hội của các tổ chức trong cộng đồng.

Hội Trưởng

Vũ thị Khuê, 2012-2014

HT Thu Anh, 1995 – 1998

HT Kim Thoàn, 1998-2002

HT Thu Tâm, 2002-2004

HT Như Nguyện, 2005-2007

HT Kim Dung, 2008-2010
và 2010-2012.

Ra mắt Ban Chấp Hành

Chợ Tết 2013

Lễ Hai Bà Trưng

Họp mặt Tất Niên

Tiếp đón GS Vũ thị Bạch Cúc

Sinh Hoạt với các Hội Đoàn Bạn

Ngày Cho Mẹ 2013

HỘI ÁI HỮU GIA LONG PHÁP

Hội AHGL Pháp đã thành lập do thành ý của một số các chị em GL sớm có ý thức mong muốn liên lạc và hội tụ các bạn cùng trường, trong hoàn cảnh nhu cầu sinh hoạt cộng đồng, rất cần thiết đối với người Việt tha hương ngày ấy. Dù phương tiện rất hạn hẹp vì đời sống chưa mấy ổn định, hệ thống truyền thông còn thô sơ nhưng các chị em bỏ ra nhiều công sức để tiến đến việc thành lập hội với sự ủng hộ nồng nhiệt của các giáo sư, đặc biệt Cô Như Mai đã hướng dẫn văn nghệ và Cô Kim Chi đã luôn khuyến khích và sát cánh cùng các chị em trong các hoạt động ngay từ buổi ban đầu. Cô Nhung cũng bỏ lắm công sức hướng dẫn các chị em trong bước đầu tập tễnh làm báo.

Hội được chính thức thành lập vào ngày 03/03/1985 tại trụ sở Trung Tâm Văn Hóa Xã Hội Người Việt ở quận 13 với danh xưng Ái Hữu Gia Long Hải Ngoại (GLHN). Sau khi hoàn tất các thủ tục hành chánh (journal officiel 18/04/1985) hội đã chính thức góp mặt cùng các hội đoàn bạn. Bước đầu biết bao nhiêu chuyện cần phải làm. Hoạt động văn nghệ gây quỹ gởi về giúp một số quý Thầy Cô lâm vào tình trạng rất khó khăn nên chẳng ai nề hà công khó ra sức đóng góp, có khi đem cả gia đình xung công. Các chị em còn tham gia viết báo, tham gia tổ chức các lễ hội Hùng Vương, Trung Thu với các hội đoàn bạn… để duy trì văn hóa Việt Nam tại hải ngoại. Ngoài ra cũng thời gian ấy thảm trạng vượt biên với nạn hải tặc, người phụ nữ gặp rất nhiều bất hạnh, hội cũng đã lên tiếng đánh động dư luận trong nước và ngoài nước với sự yểm trợ của các hội phụ nữ quốc tế tìm giải pháp để giảm bớt tệ nạn trên. Trong suốt 25 năm, hội vẫn đi theo chiều hướng giữ gìn văn hóa, nét đẹp của người phụ nữ, thắt chặt tình thân hữu và cộng tác với các hội đoàn bạn.

Đầu thập niên 2000, hội GLHN đã phát triển và có một chỗ đứng vững vàng, phương tiện truyền thông đổi mới với sự tiến bộ kỷ thuật, hội cũng dần dà đổi mới để thích nghi với thời thế, liên lạc với các hội GL khắp thế giới nên GLHN đã khiêm tốn đổi lại Gia Long Pháp và vì Paris là thủ đô, đa số hội viên cư ngụ tại Paris và phụ cận nên mọi người quen gọi GL Paris. Đại Hội Gia Long thế giới năm 2003 được tổ chức tại Paris với sự đóng góp công sức của tất cả chị em trong hội vì lòng mong muốn mở rộng vòng tay GL.

Các chị em Gia Long đến với hội là để tìm một chút thoải mái trong tâm hồn, bạn bè gặp cùng trường dễ nói chuyện, dễ thông cảm, dễ tâm sự; hội chỉ là một sợi giây kết nối tình thân ái. Đời sống tha hương không dễ dàng nên khi bạn bè gặp nhau hàn huyên để giải tỏa bớt áp lực cuộc sống và hạnh phúc mỗi người có lúc khó khăn nên cũng cần sang xẻ nỗi lòng…

Thầy Cô là nơi chúng em nương tựa tinh thần, như cây cao bóng mát che chở và cũng có khi chia xẻ ngọt bùi cùng chúng em. Dù rằng ngày hôm nay chúng em đã ra đời với bao nhiêu vết hằn của tháng năm nhưng lòng thương kính của chúng em đối với Thầy Cô vẫn như ngày còn đi học. Nhìn Thầy Cô vui vẻ ngày hôm nay lòng chúng em dâng lên một cảm giác ngọt ngào

Gần đây tình thầy trò bạn bè càng thắt chặt hơn; các Thầy Cô có tuổi và các chị em cũng vào tuổi hưu trí nên có thì giờ lui tới nhiều hơn. Những bữa dạo chơi, những ngày sinh nhật, những bữa hòa nhạc, những lúc sinh hoạt văn nghệ chuẩn bị Tết … đều có sự hiện diện của các Thày Cô và sợi dây liên lạc thầy trò càng thêm nồng ấm.

Hơn 25 năm qua, một bước đường thật dài nhưng đường nào cũng có chông gai phải vượt qua. Thời gian đã trả lời và tấm lòng Hội Gia Long Pháp vẫn sáng tỏ. Nếu chúng ta biết lấy hòa hợp làm căn bản, đoàn kết làm sức mạnh, chúng ta sẽ vượt được nhiều khó khăn hơn nữa, con đường Gia Long sẽ thêm tươi sáng, chất lượng Gia Long thêm thanh quí và tình Gia Long thêm đậm đà.

Giờ đây mối ưu tư của Gia Long Pháp là mai đây ai sẽ tiếp tục bước đường này khi mọi người đều già yếu, chỉ sợ lực bất tòng tâm và người trẻ lứa tuổi niên khóa GL75 cũng đã xấp xỉ 60 trong khi tuổi già hải ngoại rất cần sự giao tiếp thân tình.

Lan Hương

Lưu vong là một từ ngữ gắn liền với thân phận người Việt xa quê hương. Thân phận ấy lại gắn liền với con người Gia Long. Chúng ta đã lưu vong hơn ba mươi tám năm qua. Trong gần bốn mươi năm dài lưu đày xa tổ quốc, chúng ta đã mỏi mòn trông về bên kia bờ đại dương với những giọt lệ lăn tròn trên đôi gò má ngày càng héo hon. Đã hơn năm lần Đại Hội Gia Long Thế giới : ngát hương, hội ngộ, hạnh ngộ, tương phùng, kỷ niệm bên nhau ... niềm vui Thầy Trò đoàn tụ tay bắt mặt mừng, vẫn không sao bù đắp được nỗi nhớ thương quê hương tràn ngập. Mỗi hai năm qua, mỗi Đại Hội GLTG được hình thành theo tuổi đời chồng chất, Thầy trò ta nhìn nhau vui cười sung sướng với ước mơ trở về...hẹn nhau ngày về xây dựng lại đất nước, tái tạo lại xã hội công bằng, dựng lại mái trường nữ trung học.

Những người phụ nữ lưu vong như chúng ta mong mỏi được hồi hương, được sống trong hạnh phúc gia đình VN, hòa nhịp với sự khôn lớn của những đứa trẻ VN trong một xã hội VN tân tiến. Chúng ta mơ ước một xã hội công bằng, một nền giáo dục quy củ để người với người cùng nhau nâng cao tầm hiểu biết của quần chúng về mọi mặt.

Mơ ước của chúng ta không phải tự nhiên mà có, từ khi là một cô bé lớp Đệ Thất chỉ mong mỏi được lên lớp, đến Đệ Tứ được làm chị của các em lớp nhỏ buổi chiều, trở thành một thiếu nữ của lớp Đệ Tam chuẩn bị thi Tú Tài, sự chuẩn bị cho kỳ thi đã làm chúng ta vững mạnh hơn, tự lực trong việc học, lớn khôn trong tư cách, trở thành một người có trách nhiệm. Trách nhiệm phải thi đỗ Tú Tài, phải mang danh dự về cho Lớp, cho Trường. Ý thức tập thể nung nấu trong tâm hồn chúng ta, từ đó trái tim rung động với tình yêu học đường, tình yêu quê hương.

Ai đã mở đường, đã hun đúc cho chúng ta thứ tình cảm quý giá này? Có phải Thầy Cô của chúng ta? Có phải những bài học lịch sử đã được Thầy Cô tận tay trao lại cho chúng ta?

Mơ ước sự công bằng cho tất cả thiếu nữ VN đều được hưởng một nền giáo dục đứng đắn, được ra trường với giá trị phẩm chất của nó…nền giáo dục này đã tạo cho chúng ta ước mơ ngời sáng đó, ước mơ đó vẫn không rời chúng ta dẫu phải ly hương, dẫu phải lưu vong!

Phải viết về hoạt động của Hội GLAC trong hai năm qua, viết gì đây? những buổi gặp gỡ sinh nhật, đón tiếp Thầy Cô và bạn bè từ xa đến Paris, đến Monaco, đến Rome, Thuỵ Sĩ, Genève, Frankfurt, Copenhagent… đưa đi chơi, thăm viếng nơi này, nơi nọ, lo chỗ ăn chỗ ở, đỡ tốn kém chi phí cho khách đường xa, những công việc này rất vui, rất thú vị, rất ái hữu, rất đáng ghi nhớ…rất cần làm cho Thầy Trò GL chúng ta, nhưng đó có phải là sinh hoạt đáng kể của một Hội đoàn hay không ??? không Hội, chúng ta vẫn có thể làm được mà ! vậy thì Hội GL, chúng ta nên làm gì ? Hai năm tiếp nối đã qua nhưng vẫn với một mơ ước dai dẳng từ thuở mới ra trường, chúng ta ước mơ «

Trường Nữ Trung Học GL dành cho tất cả thiếu nữ VN" Hiệu Đoàn này, chương trình giáo dục này với kỷ luật và hạnh kiểm, phải được mở

rộng khắp nơi... để duy trì đạo đức của nhà giáo, đạo đức của xã hội. Ước mơ thứ hai vẫn ray rứt triền miên khi chúng ta vừa ra khơi, rời khỏi bến bờ VN, dù chưa rõ tỵ nạn là gì ? Nhưng ngay giây phút rời xa quê hương, quay đầu nhìn lại, chúng ta đã mơ ước ngày về, ôm ấp ước mơ cũng từ thuở ấy, gần bốn mươi năm nay :

"Quê hương VN dành cho tất cả người VN" ! Nay, sống đời lưu vong, làm sao thực hiện được hai ước mơ này ?? Với hai bàn tay bé nhỏ như ngày nào mới cầm bút sách bước vào GL, chúng ta cần cầm lại bút sách, tìm lại những trang sử oai hùng của các vị Nữ anh hùng dân tộc, có học thì mới biết, có tìm thì mới thấy. Thử cùng nhau bước vào lãnh vực văn hóa. Văn hoá cũng không dễ gì cho mọi người tiêu thụ thoải mái, nghe đến Kiều… Hồ Xuân Hương hay Nguyễn Công Trứ… là người ta lắc đầu, cảm thấy nặng nề quá, thử quay bước sang lãnh vực nghệ thuật, có màu sắc, có âm thanh, ánh sáng…nhưng nội dung sẽ ra sao ?? nhảy nhót , quay múa…GL mình không còn đủ sức khoẻ để thực hiện. Các chị em lên skype bàn cãi mãi để đi đến quyết định làm sách báo, tìm lại lịch sử, đưa Lịch Sử vào nghệ thuật. Khởi đầu thí nghiệm tại Lausanne với các em trung học, người bản xứ nên kịch bản được viết bằng tiếng Đức vì các trường trung học hầu hết đều dùng tiếng Đức, các em thủ vai nào cũng được chúng tôi cắt nghĩa vai ấy, qua internet, các em thích thú tự tìm hiểu thêm về lịch sử VN với những danh tướng "Nhân Trung Hậu" là nét đẹp của phương đông.

Chúng tôi giới thiệu với các em nữ anh hùng VN không thiếu gì trong lịch sử chống ngoại xâm phương bắc. Như một khám phá mới đầy sinh khí của con người đông phương, các nữ anh hùng bé nhỏ, mắt xanh da trắng khoác áo trận lên sân khấu, hóa trang cách điệu kiểu VN, các em người Thuỵ sĩ trong trường trung học Lausanne, đem lòng yêu thương nể phục các nhân vật lịch sử hào hùng của chúng ta. Khi trình diễn, các em tự giới thiệu mình là nhân vật gì đã làm gì cho quê hương VN, rất là dễ thương.

Với hình thức này, équipe GL tại Pháp đã tìm tòi thêm nhiều chi tiết mới, nhân vật mới, với khả năng design , may mặc, cắt ráp, các chị em đã làm phong phú hóa các nhân vật với y trang đẹp đẽ, đưa người xem đi vào sử tích kèm với phần biên tập hợp soạn của các chị em khắp âu châu, làm tăng hào quang của từng nhân vật. Màu sắc này đã đưa khán giả vào mê hồn trận về lịch sử nước nhà. Khán giả đã lên sân khấu chụp hình cùng Ban Văn Nghệ và có Bác đã cầm lấy micro khuyên nhủ, đề nghị màn Lịch Sử này phải đem ra khỏi phạm vi GL, giới thiệu rộng rãi đến cộng đồng tại Pháp. Những lời khen thưởng là một động lực mạnh mẽ đưa équipe đi xa hơn.

Lần trình diễn đầu tiên tại Paris, trong Lễ Tưởng Niệm các vị Tiền Bối Hiệu Trưởng GL cùng các Giáo Sư GL đã qua đời. Chương trình thành công rực rỡ ngoài dự tính.

Lần thứ hai Hội được mời trình diễn trong Ngày Văn Hoá "200 năm Truyện Kiều của Đại thi hào Nguyễn Du", vì tính chất quan trọng của buổi lễ, nên Cô Như Mai phải đạo diễn kỹ càng hơn, các chị em phải tốn nhiều thì giờ tập dợt hơn, bởi có sự hiện diện của Ông Thị Trưởng thành phố Bussy Saint Georgers.

Với sự thành công to lớn này, Cô Như Mai thúc đẩy đem "Trang Sử Anh Thư Nước Việt" đi dự ĐHGLTG kỳ V tại San Jose. May mắn thay, được sự cộng tác nhiệt tình của các Hội GL Thế Giới, sự cố vấn sân khấu của Cô Kim Oanh và quý GS Cố Vấn. Trang sử đã được thành hình bằng nhân lực của Đại Gia Đình GLTG.

Với sự ngưỡng mộ của Hội GL Nam CA, Ban Văn Nghệ GL Nam CA dàn dựng với các "nghệ sĩ" của GL Nam CA, y trang và nhân lực thay đổi, nhưng kịch bản vẫn được tôn trọng. Trang Sử nhờ có GLNam CA, được lan tràn ra nhiều nơi trên đất Mỹ, là niềm hảnh diện lớn lao chung cho GL. Do đó, chừng như một công tác quan trọng đang lớn dần trong suy tư của GL chúng ta, công việc quảng bá lịch sử là một hình thức tích cực góp phần trong công cuộc chống ngoại xâm, đã trở thành một trách nhiệm to lớn của các chị em GL.

Ban Điều Hành GLAC
Cánh Mai Vàng

Cultural nationalism to dominate alien cannot be independent because culture is the soul of a nation

Lẽ Tưởng Niệm
26-02-2012 ngày Hoàng Sa Paris 2012, © tht
GS Phạm Thị Nhung
Thuyết Trình
GL Lã Yến tại Paris tháng 5 2013

***Lời Ban Biên Tập**: Ban Biên Tập xin được giới thiệu Gia Long Monaco là một chi hội của Gia Long Âu Châu, một tập thể Gia Long được hình thành bởi các cựu nữ sinh GL ở nhiều quốc gia khác nhau ở Châu Âu như Pháp, Đức, Thụy Sĩ...*

*Tuy mới hình thành nhưng GL Monaco đã có những sinh hoạt đa dạng góp phần vào việc duy trì truyền thống Gia Long nói riêng và văn hóa Việt Nam nói chung. Và như chúng ta sẽ thấy trong bài viết dưới đây, vì là một chi nhánh nên hoạt động của GL Monaco **đã lồng trong các sinh hoạt của GL Âu Châu**, gắn bó với **GLAC như là một nhóm**.*

Monaco là vùng đất thanh bình, yên ổn, nơi đây biết bao danh nhân, tài tử, công chúa, hoàng hậu ... công tằng, tôn nữ thi nhau phô trương sự lịch lãm, phú qúy của họ, nhưng GL chúng ta ở nơi này luôn luôn chùn bước trước sự giàu có đó. Nhìn vào thân phận nhược tiểu của VN bên cạnh Trung Hoa, GL đóng góp gì cho quê hương sau 100 năm hiện hữu trong tâm thức phụ huynh và học sinh VN. Từ Monaco, một tiếng đồng hồ bay về Paris, từ Monaco một giây đồng hồ có thể bắt liên lạc, nghe tiếng nói của tất cả GL trên thế giới, ngay cả VN. Chúng ta đã nghe tiếng lòng u uất của những đứa con GL, của những người con Âu Cơ. Tiếng vang của lịch sử do GL khua lên như từng hồi xuất quân..., vang vang trong cộng đồng VN, kế tiếp "Trang Sử Anh Thư Nước Việt" lại lưu diễn trong Lễ Tưởng Niệm Hoàng Trường Sa, khi GL xuất hiện, cả hội trường như hòa nhịp vào khí thế của các Anh Thư xứ Việt, lại một lần nữa, GL đón nhận bao lời khen nồng thắm. Hai tháng sau, chưa kịp xả hơi, thì các chị em lại khăn gói lên đường dự Soirée Amicale Vietnamienne tại Levallois, một trong những thành phố thượng lưu ở ngoại ô phía tây Paris, GL Monaco luôn có mặt bên cạnh các chị em.

Trong một kháng phòng lịch sự, sang trọng, ấm cúng cùng môt hệ thống âm thanh hiện đại dành cho các buổi hội thảo có tầm vóc quốc gia. Chương trình Văn hoá VN được may mắn trình diễn nơi đây, nên về mặt kỷ thuật rất hoàn hảo, nội dung gồm những bài thơ Kiều của Đại thi hào Nguyễn Du do Nhạc sĩ Quách Vĩnh Thiện phổ nhạc.

Trang Sử Anh Thư Nước Việt của **GLAC** là phần chính của Chương Trình. Đêm nay, chương trình dành cho người Pháp, với sự hiện diện của cựu Tổng Trưởng Ngoại Vụ Ông Olivier Stirn và phái đoàn của ông, là người rất yêu thích văn hóa đa dạng, nên ông dành nhiều thì giờ ngồi lại thưởng thức chương trình của VN. Lần đầu tiên đến với thành phố Levallois. Khách tham dự phần lớn là dân cư của thành phố, trong phòng sự im lặng được

triệt để tôn trọng. Phần dịch thuật song ngữ Việt Pháp được 2 MC Yến Vương và Tú Quyên chú trọng cẩn thận, phần này đã tạo được sự hào hứng thích thú cho khán giả Pháp, nhiều tràng pháo tay vang dội khi họ thấu hiểu được những tấm gương anh dũng của các anh thư VN oai hùng, khí khái trước quân Tàu xâm lược, chẳng kém gì Jeanne D'arce trong lịch sử Pháp. Các anh thư Pháp hay Việt, họ đều có giòng máu đỏ, có trái tim yêu quê hương, họ sẵn sàng xả thân hy sinh cho tổ quốc. Nói lên được điều này, GL đã thu hút được cảm tình của người Pháp với những tràng pháo tay dài...cổ võ cho tình yêu tổ quốc của mỗi dân tộc.

Hơn những lần diễn trước, kỳ này, Trang Sử Anh Thư Nước Việt được **GLAC** dịch thuật khá công phu và thêm phần Nghệ thuật trình diễn cũng như y trang lộng lẫy, tươm tất hơn, luôn luôn được các chị em thận trọng chú ý đến. Tất cả đã đem lại cho khán giả những giây phút ngạc nhiên liên tục, những khám phá thích thú vì có sắc thái "théâtra", nói nôm na là có vẻ "cải lương" ! Chính vì đường nét cải lương hiếm có, lạ mắt nơi xứ người, đã tạo ra đường nét đặc thù, lôi cuốn khán giả vào âm thanh cổ truyền, sáo trúc, đàn bầu, độc huyền, thập lục...tất cả âm thanh lạ lùng, thanh thoát lúc trầm lúc bổng, lúc mạnh bạo, lúc sôi sục, đã thúc đẩy giới trẻ tìm tòi, đến với sử sách VN. Trước khi ra về, ông Stirn ngỏ lời với nhóm GL: "Quý bà đã đem Lịch Sử vào Nghệ Thuật, đã đem lịch sử đến gần giới trẻ và đã đáp ứng nhu cầu thưởng thức của chúng tôi. hoan hô, hãy tiếp tục như thế!".

Đáp ứng lại dân trí của thành phố Levallois không phải dễ dàng. Mỗi lần trình diễn trước người Pháp cả nhóm đều rất căng thẳng, lo lắng hiện trên từng khuôn mặt, "bà bầu" trưởng nhóm dù có cố gắng trấn tĩnh mọi người, nhưng cũng không che dấu nổi sự lo lắng ẩn hiện trong đôi mắt, bởi GL đang mang nặng trách nhiệm trên hai vai. Đến khi xong, vào hết trong hậu trường rồi, uh ! thở phào. Équipe cần có đủ thời gian để nghỉ ngơi, giải tỏa sự căng thẳng.

Gần đây, GL đã cho ra đời tiết mục mới "Bình Ngô Đại Cáo", kèm theo trích đoạn Thi kịch Hận Nam Quan, đã được Thầy Nguyễn Lân đạo diễn khi Thầy sang Paris dự ĐHGLTG Tương Phùng, nay học trò của Thầy mạo muội thay đạo diễn Nguyễn Lân để hướng dẫn chị em và các cháu trẻ. **GLAC** cám ơn và mong mỏi sự đóng góp của các chị em khắp nơi cũng như con cháu khắp Âu Châu để có thể cống hiến những trang sử mới cho đồng hương.

Hai năm qua, liên tục trong các Lễ Hội, trong Carnaval Văn hóa, GL luôn được mời tham dự "Trang Sử Anh Thư Nước Việt", khi thì chị Vương Yến phụ trách, lúc thì chị Bùi Hạnh tiếp tay, các chị em luôn cố gắng có mặt khắp nơi, để mang lại niềm vui văn nghệ và cũng để đưa lịch sử chống ngoại xâm đi vào tâm trí mọi người, người Việt lẫn người bản xứ. Hai năm qua, ngoài những lần đón tiếp hội ngộ, thăm viếng, săn sóc, sức khoẻ giữa Thầy Trò ta, **GLAC** chỉ có một Trang Sử Anh Thư Nước Việt được diễn đi diễn lại, tái diễn không ngừng theo yêu cầu của các Hội đoàn thân hữu, dần dà tiếng cười đùa của thành công đã sinh sản ra bốn chữ "Gánh Hát Anh Thư", vừa bình dân vừa anh hùng mỹ nữ. Ban Văn Nghệ **GLAC** nguyện cố gắng không ngừng để « Gánh Hát » thực sự trở thành «Anh Thư».

Được tin môn Sử VN bị đào thải trong chương trình học, và các em học sinh vui mừng với quyết định này. Chúng ta thực sự ngạc nhiên tự hỏi nhà giáo VN hiện đang làm gì? Trên quê hương mình không còn giáo chức nữa sao? Nhà giáo đã giải nghệ hết rồi sao??. Họ cũng từ GL mà ra, họ cũng có hai ước mơ như chúng ta: Mơ Trường GL dành cho tất cả Nữ sinh VN, mơ đất nước VN là của tất cả người VN, không có bóng dáng ngoại xâm. Ta lưu vong nơi xứ người, họ lưu vong trên chính quê hương của họ, thực tế chúng ta muốn có đều là mơ ước! cho nên phải biến những ước mơ ấy thành hiện thực. Không ai có thể dập tắt được tình yêu quê hương nồng cháy trong tim chúng ta, không ai có thể xóa đi lịch sử trong trí chúng ta. Lịch sử đã chứng minh được sự trường tồn của dân tộc. Hãy dựng lại lịch sử của dân tộc ở khắp mọi nơi, hãy dóng lên tiếng nói bất khuất của tiền nhân. Sinh hoạt hai năm qua, hai năm tới và hai năm tới nữa

sẽ là gì…? GL chúng ta hãy cùng nhau đồng loạt mở ra một sinh hoạt mới, khẩn cấp, hướng mọi nổ lực vào sinh hoạt là phá tan âm mưu nô lệ hóa dân tộc ta. Những thầy Cô GL đạo đức, gương mẫu, những bằng hữu GL chân chính, chúng ta nỡ lòng nào làm ngơ trước lịch sử, những trang sử Việt mà chúng ta được nhận từ chính Thầy Cô GL yêu quý của mình. Những trang sử mà chính chúng ta phải cầm bút viết để trao lại cho con cháu, cho học trò của chúng ta. Sinh hoạt GL sẽ được chọn lựa như thế nào cho thiết thực với thời điểm ngặt nghèo của đất nước? Hai năm sau, GL chúng ta kể lại sinh hoạt gì cho nhau nghe? Một trang sử tươi sáng hay một đời lưu vong?

Ban Đại Diện MONACO

B.Tuyết Iliatalli

Nhóm Cựu Nữ Sinh Gia Long Melbourne Victoria - Úc Châu

Nhóm được thành lập 1/04/2002 (Thứ Hai Lễ Phục Sinh). Nhóm không đăng ký như một hội đoàn. Mỗi nhiệm kỳ là hai năm. Chị Trần Thanh Khâm (Thanh Khâm Trần Đăng) được Nhóm tín nhiệm bầu làm Nhóm trưởng từ lúc bắt đầu cho đến bây giờ.

Nhóm sinh hoạt rất hạn chế trong vòng thân mật giữa các cựu Nữ sinh Gia Long và gia đình cùng nhau chia sẻ vui buồn.

Năm 2003, Nhóm góp chút phần công sức trong việc xây dựng Tượng Đài Kỷ Niệm Chiến Sĩ ÚC -Việt "Sát Cánh Bên Nhau" (Side By Side) tại Dandenong.

Nhóm thường tham gia với Cộng Đồng người Việt của Tiểu bang Victoria và các Hội đoàn khác trong các dịp lễ Tết, giỗ Tổ Hùng Vương, lễ Hai Bà Trưng v.v..

Ảnh của các bạn trong Nhóm (từ trái sang phải):

Hàng đứng: Nguyễn thị Hòa (gl 59), Nguyễn thị Ngọc Anh (gl 63), Lý thị Huỳnh Hoa (gl 68), Nguyễn Trần Mỹ Ngọc (gl 80), Phan Bích Thủy (gl 68), Huỳnh Thị Hồng (gl 68), Hà thị Kim Lan (gl 68), Trần Kim Liên (gl 80), Bùi thị Kim Ngân (đứng trước Liên; gl 74), Đặng Tùng Hương, Trần Ngọc Nương (gl73), Ngô thị Liên (gl 60), Phan Nguyệt Minh(gl 60), Nguyễn Phi Oanh.

Hàng ngồi: Lê kim Sơn, Trần thị Nhung, Cao thị Phước (gl 68), Nguyễn thị Tòng (gl 68), Trần Lan Hương (gl 68), Nguyễn thị Thúy Ái (gl 82), Hoàng Thị Thịnh (gl 68), Tống thị Cẩm Sáu tự Kim Thu (gl 75), Trần Thanh Khâm (Thanh Khâm Trần Đăng) (gl 60), Phạm thị Bích Ngọc (gl 60).

Nhiệm kỳ 2013-2015

Nhóm trưởng kiêm Thủ quỹ: Trần Thanh Khâm (Thanh Khâm Trần Đăng)

Nhóm phó: Hoàng Thị Thịnh (Ai Cơ Hoàng Thịnh)

Tổng Thư Ký: Tống thị Cẩm Sáu tự Kim Thu

Em áo trắng tóc ôm bờ vai nhỏ
Bước tung tăng trong một sớm mùa thu
Chở tôi về từ dĩ vãng sương mù
Vùng kỷ niệm của biết bao thương nhớ

Mới bước qua khỏi tuổi sáu mươi vài năm, mà đôi khi có ai trong nhóm bạn bè cùng lứa nhắc lại một kỷ niệm, tôi cảm thấy sao mờ mờ ảo ảo như trong một giấc mơ, như từ một "dĩ vãng sương mù" xa xăm nào đó... Tôi chợt nghĩ đến một người chị quen biết có thói quen viết nhật ký. Chị nói với tôi sở dĩ chị viết nhật ký, vì bác sĩ gia đình cho biết chị đang trong những thời kỳ đầu của chứng bịnh alzheimer, nên chị viết để nhớ, để không tự "đánh mất" mình một ngày nào đó... Có lẽ tôi cũng sẽ làm như chị. Tôi vẫn chưa nghỉ hưu, nên những bận rộn hằng ngày không cho tôi thì giờ để thực hiện điều nầy. Hôm nay, một ngày như mọi ngày, trên đường đi làm, trên cái xa lộ xe nối đuôi nhau, tôi bỗng bồi hồi nhớ những con đường êm đềm ngày xưa tôi đã đi qua... Tôi muốn ghi lại, thật nhanh, vì nếu không, những hình ảnh nầy sẽ trôi đi, trôi đi mất hút...

Năm đầu tiên vào Gia Long, tôi thường đến trường bằng taxi tuy nhà tôi không xa trường lắm. Vì năm ấy, chị tôi, một người bạn của chị cùng Đệ Ngũ, Trước và tôi, học Đệ Thất, bốn người học cùng trường, ở cùng xóm có thể đi cùng xe. Taxi của chúng tôi đến cổng Đoàn thị Điểm, ngõ dành cho học sinh đi bộ, cũng vào lúc các xe Hiệu Đoàn của trường đổ xuống... Vừa kịp cho chúng tôi chạy đi tìm bạn để không bỏ phí 30 phút chơi đùa bên nhau trước khi cổng trường mở rộng đón học sinh vào. Chiều về, thong thả hơn, chúng tôi có thể theo hai chị lớn đi bộ về nhà. Con đường Phan Thanh Giản đầy hoa cỏ dại, bên ngoài những ngôi biệt thự kín cổng yên lặng. Buổi chiều thật êm ả, tôi có thể ngắm được những vạt nắng thơ mộng còn sót lại trong ngày, những hôm chỉ học bốn tiếng. Khi đến Hai Bà Trưng, chúng tôi sẽ đứng lại chờ nhau, để cùng băng qua đường và quẹo trái. Qua khỏi cái ngã tư đông xe ấy, chúng tôi đi bên kia đường dọc theo khu "đất thánh tây" để đến nhà thờ Tân Định. Từ đó, chúng tôi có thể qua đường, nơi có cái bưu điện nho nhỏ với cánh cổng sắt... Chỉ một đoạn ngắn là đến đường Đinh Công Tráng, đi ngang qua tiệm chụp hình Duy Hy, nơi chúng tôi thường ghé lại vào dịp cuối năm, lục lọi trong các hộp hình, tìm những tấm ảnh có mình, có thầy cô, có bạn, có lớp ... Trước ở trong một con hẻm trên đường nầy. Ba người còn lại sẽ tiếp tục đi qua trường Les Lauriers, rồi chia tay nhau tại ngã ba nầy.

Năm sau, và năm sau đó, chị tôi và bạn đã lên học buổi sáng, chỉ còn lại Trước và tôi. Gia đình cả hai chúng tôi đều không mấy khá giả, nên chúng tôi dặn nhau rời nhà sớm để đi bộ, tiết kiệm tiền xe. Từ nhà, tôi rẽ vào con hẻm đường Đinh Công Tráng để rủ Trước. Chúng tôi sẽ quẹo trái đường Hai Bà Trưng, đi ngang Bưu Điện Tân Định. Sau một tháng đầu, hôm nào đến Bưu Điện mà thấy chiếc xích lô quen đậu đó, là chúng tôi biết mình đã trễ. Bác xích lô nầy dường như là vị cứu tinh của chúng tôi, chỉ xuất hiện ở đó vào cái giờ mà chúng tôi không thể đi bộ, nếu không muốn trễ học. Quen đến nỗi, không cần hỏi chúng tôi đi đâu, không cần nói giá, bác cũng biết phải chở chúng tôi đến cổng nào. Vì thế, thấy bác, là chúng tôi chỉ

cần mỉm cười chào và leo lên ngồi để bác đưa đi. Những buổi trưa đi bộ, để tránh đoạn đường Hai Bà Trưng với những căn phố thương mại gắt nắng, chúng tôi chọn đường Hiền Vương, rồi quẹo Duy Tân hay Pasteur, những con đường mát rượi với hàng cây đan lấy nhau, để ra Phan Thanh Giản. Tôi nhớ đây chính là cơ hội cho tôi hoàn tất bộ sưu tập về lá, về bướm mà cô Nguyệt Hương dạy Vạn Vật năm Đệ Lục của tôi đã đề ra. Cho đến bây giờ cảm giác đang đi trên những con đường nầy đôi khi cũng còn trở về với tôi trong những giấc mơ...

Chị tôi thi nhảy tú tài 1, đậu, và chuyển trường. Hai đứa chúng tôi tiếp tục đi bộ trên những con đường đó năm Đệ Tứ. Nhưng mọi vật dường như khoác lên một bộ áo mới, cũng như tâm hồn chúng tôi đã bắt đầu có những thay đổi ... Một chút gì hãnh diện của một nữ sinh đã lớn, được đi học buổi sáng, và nhất là cảm giác bâng khuâng của những hôm trời hơi lành lạnh... Còn nhớ, trên đường đến trường, chúng tôi hay gặp những bác gánh hàng rong, tất tả rao hàng buổi sớm. Chúng tôi cũng gặp các cô bé ngoại quốc tóc vàng xinh xắn, ánh mắt xanh trong veo, được người nhà đưa đi học. Chắc gia đình các cô bé nầy đang ở trong các ngôi biệt thự yên lặng kia...

Năm Đệ Tam, chúng tôi bắt đầu đi học bằng xe đạp, thay đổi cổng vào sân, và hoà nhập trong đàn bướm trắng tung bay mỗi buổi trưa tan trường...

Lên Đệ Nhị, Trước và tôi không còn có dịp mỗi ngày cùng nhau đến trường nữa.

Sàigon có những cơn mưa

Ướt con đường nhỏ buổi trưa ta về...

Con đường vẫn thế, vẫn mỉm cười với Saigon những ngày nắng, những ngày mưa, vẫn mỗi ngày đưa tôi đến ngôi trường thân yêu, nơi chứa bao kỷ niệm khó quên của tuổi học trò... Nhưng những lo âu thi cử, những bứt rứt của tuổi mới lớn trong một đất nước hằng ngày đối diện với chiến tranh... làm tôi không còn niềm vô tư trong sáng để nhìn mọi vật chung quanh

Xa quê hương, tôi vẫn mong có ngày trở về đi dạo trong sân trường thân yêu, để nhặt từng đốm hoa sao, tôi vẫn mong có ngày đi bộ trên những con đường đến trường cũ, để dừng lại ngắm từng chiếc lá hình dáng lạ lẫm, từng bông hoa dại… Nhưng rồi lần đầu tiên trở lại Việt Nam, qua con đường xưa, tôi hoàn toàn ngỡ ngàng nhìn mọi vật đổi thay...

Vài tháng nữa, Gia Long một kỷ niệm một trăm năm...

Vài chục năm nữa mấy người trong chúng ta còn sống sót để kỷ niệm tuổi một trăm của chính mình? Những dấu chân xưa sau một trăm năm đã hoàn toàn bị xoá nhoà trên con đường cũ.. Chỉ còn lại trong ký ức tôi một chút hình ảnh ghi lại qua trang giấy nầy…

Những con đường cũ thân quen ấy

Năm tháng xoá rồi bao dấu chân…

Có cọng cỏ nào còn sót lại

Đã giữ tình tôi lúc tuổi xuân…?

hoàng mỹ hương

gia long 1968

Trăng Mộng

Trăng vàng nhẹ rớt hàng sao
Gió lung linh thổi trăng chao bậc thềm
Mùa xuân đã đến chưa em?
Trăng rằm tháng chạp còn đem mộng nhiều?

TT

Tôi dọn đến nhà Nga từ khi làm dế mèn phiêu lưu ký qua Florida. Nhà Nga có ba nhóc tì. Tám năm qua tôi được dịp nhìn thấy bọn nhóc lớn dần từ chân bước tập tễnh tập đi của nhóc tì cu tí ngày tròn tuổi thôi nôi, đến hai cô nhỏ đang thập thò qua ngưỡng cửa tuổi mười lăm. Ở lứa tuổi sắp làm bà nội tôi lại sống gần một lũ nhóc ồn ào, năng động nên đôi khi tôi cũng gắng sức lăng xăng theo bọn nhóc chơi đùa và được bầu làm nhóm trưởng. Ba má bọn nhóc đi làm suốt ngày, còn tôi thì làm bán thời gian nên có nhiều thì giờ sinh hoạt với chúng. Nhiệm vụ của tôi không mấy khó khăn vì các nhóc rất ngoan và chịu khó nghe lời. Tôi không phải làm gì ngoài việc sắp xếp chương trình cho các nhóc làm vệ sinh và quét dọn nhà cửa. Mỗi đứa một việc, được ghi rõ và dán trên cửa tủ lạnh. Đứa nào quên làm thì bị đóng tiền phạt, dành để nuôi con heo đất đang nằm chễm chệ cạnh bên cái tủ lạnh.

Bọn nhóc thường nói tôi cái gì cũng giỏi…. hihihi.. xếp sòng lũ con nít mà, không giỏi sao được! Thấy tôi biết làm được nhiều thứ từ việc nấu nướng, làm bánh trái đến việc may vá lẫn thêu thùa, chúng luôn hỏi tôi học được từ đâu. Những lần như thế tôi được dịp kể cho chúng nghe về các thầy cô của trường nữ trung học Gia Long, ngôi trường mà tôi đã từng mài đũng quần qua hết bảy năm trường. Từ trường Gia Long, chúng tôi đã được dạy chữ nghĩa mở mang cho kiến thức cùng sự chuẩn bị cho cuộc sống qua những giáo đầu về công dung ngôn hạnh. Ngoài các giờ học sử địa, triết, sinh lý hóa, toán học, sinh ngữ… học trò Gia Long còn phải học nấu ăn, hội họa, âm nhạc, may vá, thêu thùa, thể dục nữa. Sự chuẩn bị này là hành trang hữu ích cho bước chân vào đời của mỗi học trò Gia Long chúng em. Chúng em rất hãnh diện về ngôi trường Gia Long thân yêu và luôn ghi nhớ công ơn dạy dỗ của các thầy cô. Xin ghi ơn các thầy cô đã góp phần rèn luyện chúng em nên người, trở thành một phụ nữ đảm đang trong gia đình và có những bước đi vững chắc bên ngoài xã hội.

Lần này Đại Hội Gia Long Thế Giới lần thứ Năm được tổ chức ở San Jose, thành phố miền Bắc California.Tôi cũng thầm cám ơn tất cả các bạn trong ban tổ chức đã dầy công thành lập ngày Đại Hôi cho đàn chim Gia Long, sống tản mạn khắp nơi trên thế giới có dịp ngồi chung lại với nhau trong cùng một mái nhà Gia Long. Để được thấy lòng thật ấm áp, được vui cười, phá phách các thầy cô như ngày xa xưa. Với các thầy cô, chúng tôi vẫn mãi là những cô học sinh bé bỏng như thuở còn sách vở cầm tay hay mộng mơ cùng cây cỏ…

Kỳ Đại Hội này tôi tham gia trong màn hợp ca "Giòng An Giang" thuộc nhóm Gia Long 72. Từ việc tập dợt cho đến may áo dài, tất cả đã được chuẩn bị rất kỹ lưỡng. Nhưng trong lòng tôi có một mối âu lo. Ấy là điều tôi xung phong làm …tài xế! Số là trong nhóm năm người chúng tôi cùng tham dự Đại Hội có ba chị có bằng lái xe bên Canada, còn Gia Long Phúc đi từ Houston thì chê không chịu lái. Quanh đi quẩn lại chỉ còn có tôi, xem ra là người thích hợp nhất cho cái job làm tài xế này. Bạn bè ai cũng biết tôi rất ngại làm anh hùng xa lộ, tôi ghét lái xe rong ruổi trên highways. Tôi chỉ thích lái xe loanh quanh các shopping không biết mệt, nhất là khi có quảng cáo hàng sales ở một cửa tiệm nào đó thì y như là không thể thiếu mặt tôi. Tuy nhiên tôi đã từng lái xe vượt rặng Rockie Mountain giữa Calgary và Vancouver, Canada rồi mà. Tôi hãnh diện với thành tích này dù chỉ trong một tình huống bắt buộc tôi phải lên cầm lái. Sau chuyến hành trình đó tôi bị nightmare gần cả tháng trời. Điều này, tôi chỉ thành thật khai báo hôm nay thôi à.

Đến giờ, trong một phút nổi máu anh hùng, tôi quên bẵng chuyên năm xưa.Tôi nhanh nhẩu online mướn ngay một chiếc xe năm chỗ ngồi rồi bắt đầu ưu tư về chuyến hành trình sắp tới. Tôi bỏ thì giờ nghiên cứu kỹ càng con đường từ phi trường đến khách sạn. Khách sạn cũng khá gần phi trường nên đường đi không mấy

khó khăn.Tôi vào Yahoo Maps in ra bản đồ và cảm thấy bớt sợ khi thấy lộ trình khá dễ dàng khi tôi cố ý chọn những con đường nhỏ để đi. Về đến khách sạn tôi thấy mình tự tin hơn. Chiều nay tôi sẽ đưa Phúc đi ăn trong khu chợ Việt Nam, khá gần nơi tổ chức Đại Hội với mục đích test drive cho ngày Đại Hội tới. Tôi đã cẩn thận giắt theo chiếc máy GPS làm lơ xe cho mình, thấy lòng an tâm hơn.
Trời chiều chưa tắt nắng, thung lũng hoa vàng chao nghiêng trong gió. Hàng cây xanh trùng trùng bên lối không làm xao xuyến hồn thơ trong tôi được. Tôi tạm quên hết cảnh vật xung quanh, bỏ quên thói quen mộng mơ ngoài khung cửa, chăm chú gồng đôi tay, nắm cứng bánh lái như sợ nó rơi đi mất. Vào giờ tan sở, xe cộ đông như mắc cửi. GPS bắt đầu dẫn tôi vào dòng xe cộ nối sát đuôi nhau. Ôi trời, nàng GPS kêu tôi vào Left, turn Righ rồi sang South, head North... làm tôi bắt đầu thấy bung óc. Đường xá thênh thang quá, đến những sáu lanes hoặc tám lanes một chiều. Mắt tôi hoa lên, tai lùng bùng nghe giọng oanh vàng của nàng GPS… change lane, exit, toward East, West… loạn cả lên. Tôi bây giờ thấy thật là sợ hãi, loạng quạng xém chút nữa là tông vào chiếc xe bên hông khi change lane. Phúc rú lên, may quá xe tránh được! Đến lúc này thì Phúc lại bắt đầu nói theo nàng GPS nữa khiến tôi lại càng thêm rối trí. Mắt tôi như mờ theo nắng nhạt. Con đường trước mặt hun hút dài để tôi vật vã chạy theo. Tai tôi ù, mắt tôi căng cứng giương to nhìn dòng xe cộ vây quanh. Sau cùng tôi chịu hết nổi phải hét lên: "Phúc im để Minh Châu lái!" Tôi ôm ghì tay lái nghe từng nhịp trống lô tô gõ thình thịch trong lòng trên suốt đoạn đường. Đến nhà hàng dù tự đãi mình những món ăn ngon như lời bạn bè giới thiệu nhưng tôi không sao nuốt trôi cho được khi lòng đang toan tính chuyến đường về.

Điện thoại reo vang. Bên kia đầu dây Nguyệt Ánh rủ rê hai đứa qua Café Lovers nhưng nỗi hãi hùng khiến tôi ngán ngẩm, chùn chân và ngậm ngùi quay về khách sạn. Màn đêm buông xuống dần, phố xá lên đèn. Đường về xa ngun ngút. Cũng may dòng xe cộ đã bắt đầu thưa thớt hơn ban chiều nhưng tim tôi vẫn đập thùm thụp theo từng nhịp lăn của bánh xe. Suốt quãng đường về, Phúc không dám nói với tôi câu nào. Trong im lặng tôi nghe cơ hồ như có tiếng trống tim của Phúc đang thùm thụp hòa nhịp cùng mình.

Cuối cùng chúng tôi bình an về đến khách sạn. Tôi để nguyên bộ đồ đầm, leo lên giường, ngã mình, trùm mền kín mít từ đầu đến chân… nằm run tiếp. Phúc cũng im re, lặng lẽ đi tắm rồi đi nằm. Tôi không biết mình nằm tới bao lâu, chỉ biết mình thiếp đi trong tâm trạng căng thẳng đầy kinh hoàng. Sau đó cũng khá lâu tôi hoàn hồn tỉnh giấc, ngồi bật dậy gọi Phúc và dõng dạt tuyên bố: "Ngày mai mình treo xe. Sợ quá rồi, Minh Châu không làm tài xế nữa, mình gọi taxi đi cho tiện…"

Tôi vừa dứt câu thì Phúc phóng qua giường tôi, nói như reo: "Trời, Minh Châu ơi đây là quyết định sáng suốt nhất. Phúc cám ơn Minh Châu". Xong cô nàng quay ra cửa sổ lâm râm khuấn nguyện tạ ơn trên.

Tôi nhìn Phúc, hai đứa cười ngặt nghẽo. Phúc nói trong trạng thái như vừa được một trút gánh nặng ngàn cân: "Hồi chiều lúc Minh Châu lái xe Phúc sợ tới chết đi được. Lúc đó nếu Phúc ngồi ghế đằng sau, Phúc sẽ quỳ xuống sàn xe cầu Trời, khẩn Phật, lạy đức Chúa Trời, đức Bahai… Phúc đã kêu mọi đấng thiêng liêng mà Phúc có thể nhớ để cầu xin được ơn trên che chở cho chúng ta".

Nghe Phúc kể tôi không nhịn được, bò lăn ra cười. Phúc cũng rũ ra cười, hai đứa cùng cười rất sảng khoái. Bây giờ thì tôi cảm thấy thật nhẹ nhõm và buồn ngủ, quên cả tắm táp tôi chùm chăn lăn quay ra ngủ tiếp.

Sáng hôm sau thức dậy, nhìn mình trên gương trong buồng tắm, tôi giật mình kinh hãi. Trời...hai con mắt tôi đỏ như con tôm luộc và mí mắt lại bùm bụp sưng. Huhuhu… tôi chạy vội ra hành lang tìm nước đá đắp lên đôi mắt. Cùng lúc ấy tôi bỗng nhớ lời hứa đến đón ba chị Gia Long ở khách sạn gần bên cùng đi dự Đại Hội vào trưa nay. Đang băn khoăn tìm lý do cho đỡ quê vì tài lái xe dzởm của chính mình, bỗng may quá chị Minh Nguyệt gọi qua báo đã có người cho đi quá giang.

"Mừng hết lớn, mọi việc như ý… ô, là la…" . Tôi nhịp chân sáo, nhẩy tung tăng chung quanh phòng.

Giờ nghĩ lại có phải chăng cô nàng Phúc đã gọi điện thoại tả oán với chị Minh Nguyệt về chuyến xe bão táp. Tôi định hỏi nhưng quên

hoài. Tôi hí hửng, thầm cảm ơn ai đó đã thay tôi làm tài xế rồi nhanh nhẹn gọi xe đến khách sạn đón chúng tôi.

Anh tài xế người Việt Nam vui vẻ nói:
- Mấy chị đi dự Đại Hội Gia Long hả?
- Da, chúng tôi có hai người.
- Tôi đón hai chị trước rồi ghé qua khách sạn bên kia đón thêm mấy chị nữa.
- Cám ơn anh nhiều. Hẹn gặp.

Đôi mắt tôi đã bớt sưng, chỉ còn hơi đỏ. Không sao, vài giọt thuốc nhỏ mắt sẽ long lanh trở lại chứ gì!

Ngoài kia nắng cuối hạ lung linh trên cành lá xanh xanh xuyên mành qua khung cửa. Tôi thấy lòng thật bình yên, ngồi vào bàn trang điểm, sửa soạn để đi dự Đại Hội.

Chiếc xe dừng lại ở một khách sạn tôi nghe tiếng anh tài xế: "Tôi đón ba chị này xong là đến thẳng hội trường".

Tôi ngó xuống, tò mò muốn biết là ai thì thấy chị Minh Nguyệt và hai cô em đang bước lên xe. Chị Minh Nguyệt cũng vừa trông thấy tôi, chị lả vã nói: "Sợ làm phiền Minh Châu nên chị gọi xe đến đón, không giận chị chứ!"

Tôi đỏ mặt bẽn lẽn khai: "Em đang quê một cục vì tài lái xe dzỏm của mình. Đang tìm lý do để cancel chị cho đỡ quê. Hên ghê chị lại hồi em trước. Cám ơn chị rất nhiều."

Cả bọn cười ngất. Tôi mắc cỡ quay qua nhìn vu vơ phố xá bên đường. San Jose được mệnh danh là Thung Lũng Hoa Vàng. Dân cư nơi đây đa số sinh sống bằng nghề điện tử. Cũng có rất nhiều người Việt Nam sang đây từ thập niên 70 đã rất thành công trong lãnh vực này và đã góp phần xây dựng lớn lao vào sự phát triển cùng thịnh vượng của thành phố miền Bắc Cali này. Nơi đây, chúng tôi sẽ có với nhau ngày vui họp mặt. Thêm lần nữa, chúng tôi lại tìm được và sống lại được lứa tuổi hồn nhiên, vô tư của thuở học trò. Một ngày cho chúng tôi từ những chốn xa xôi trên vòng quanh trái đất đến cạnh bên nhau. Chúng tôi đang có cùng một không gian mà hình như thời gian là chiếc đồng hồ riêng biệt giữa chúng tôi, và chúng tôi trong khoảnh khắc này, chỉ còn là những cô bé nữ sinh Gia Long đang ươm mộng trắng trong ở lứa tuổi… vượt thời gian…

Một ngày cho chúng tôi từ những chốn xa xôi trên vòng quanh trái đất đến cạnh bên nhau. Chúng tôi đang có cùng một không gian mà hình như thời gian là chiếc đồng hồ riêng biệt giữa chúng tôi, và chúng tôi trong khoảnh khắc này, chỉ còn là những cô bé nữ sinh Gia Long đang ươm mộng trắng trong ở lứa tuổi… vượt thời gian…

Tiểu Thư (Florida)

MỘT THUỞ GIA LONG

Oanh Vũ
GL 70-79

Em đi trong nắng thu vàng
Thướt tha dáng ngọc, mơ màng mắt nai
Tóc thề vừa chấm ngang vai
Thơ ngây áo trắng vờn bay gió chiều

Tan trường áo trắng đẹp như thơ
Ngẩn ngơ khách lạ, bồi hồi "cây si"
Dịu dàng bước nhỏ em đi
Thanh Quan đường cũ còn ghi dấu hài!

DUYÊN TÌNH GIA LONG

Em áo lụa, môi hồng qua lối ngõ
Gió vờn bay, theo dưới gót chân sen
Nắng xôn xao, nhìn dáng em nghiêng bóng
Anh lặng nhìn, tình ngỡ đã trăm năm?(TNHV)

Gia Long có chè đậu trắng Bà Huyện Thanh Quan, có bò bía cổng chùa Xá Lợi. Khi nhắc tới chè đậu trắng, Vi nghĩ tới Gia Long.
Cuối tuần vừa qua, Bắc Cali tổ chức Đại Hội Gia Long toàn thế giới tại Santa Clara Convention Center, rất đông, rất vui. Vi mua vé gần sát ngày, do đó chỉ còn chỗ ngồi xa sân khấu ở cuối hội trường. Không sao, có vé là vui rồi vì thế nào cũng gặp lại bạn và thầy cô cũ mà, lo gì. Hồi hộp nhất là sẽ được gặp anh Thái NC và chị Hương, mà tụi Vi đã quen nhau qua trang blog này, rồi sau này Vi còn biết thêm chị H. là đàn chị Gia Long nữa. Hai chị em hẹn hò trên Facebook sẽ gặp nhau, chị sẽ đi tìm Vi dù Vi ngồi ở đâu. Tuy nhiên Vi chỉ được biết chị H. qua hình trên Facebook thôi, do đó Vi hồi hộp lắm, không biết mình có nhận ra đúng người không. Cảm giác giống như hồi xưa mình có bà chị "hộc bàn" kết nghĩa, mỗi ngày nhét lá thư gấp nhỏ trong cái kẹt của hộc bàn rồi chờ chị hồi âm, thư qua thư lại mãi cho đến ngày hai chị em hẹn gặp nhau vậy.
Vào đến nơi thì bên ngoài hành lang đã có một hàng dài xếp hàng chờ chụp hình, mỗi người đến tham dự được ban tổ chức tặng một tấm hình lưu niệm, chụp với "logo" Gia Long như tấm hình của Vi trên kia. Hàng dài quá, biết bao giờ tới phiên mình? Nghĩ vậy nên Vi đi vào tìm bàn của mình trước, rồi từ từ ra xếp hàng sau. Trong bàn đã có hai ba chị Gia Long lớp rất lớn ngồi ở đó (ra trường lúc Vi còn chưa sinh ra đời luôn đó), Vi chào và nói chuyện với mấy chị rồi lững thững đi ra chỗ xếp hàng chụp hình. Vừa ló đầu ra ngoài hội trường đã nghe đám bạn gọi tên í ới, Vi chẳng vội xếp hàng,
đứng lại tán dóc với mấy nhỏ ấy. Bỗng Vi cảm giác có một đôi mắt đen láy đang nhìn mình,
Vi quay lại, ngờ ngợ... rồi nhận ra ngay đó là chị H., trong chiếc áo màu đỏ thật nổi bật. Vậy là Vi chẳng cần tìm đâu xa trong gần một ngàn người tham dự ấy, ông trời run rủi sao mà Vi đang đứng ngay cạnh chị H. đây nè, đúng là duyên phải không chị?

Sau đó Vi còn phải xếp hàng một hồi, cho đến khi tới giờ bắt đầu chương trình mà vẫn chưa tới phiên mình (ai bảo ham tán dóc không chịu xếp hàng ngay từ sớm làm chi...). Thành ra con nhỏ "ham nói chuyện" đành phải đau khổ trở lại chỗ ngồi, chờ chín giờ trở ra chụp hình tiếp. Vào tới chỗ ngồi, Vi thật ngạc nhiên khi thấy chị Hương đang ngồi cùng bàn với mình, ủa, Vi nhớ rõ ràng hồi nãy Vi ngồi cạnh hai chị Gia Long lớp lớn mà. Thì ra là anh chị đổi bàn với hai chị hồi nãy để ngồi đây chung với chị Hiệp, thành ra tự nhiên lại ngồi chung bàn với Vi. Bạn nghĩ coi đó là gì, chẳng phải cái duyên hay sao, hai lần trời xui khiến cho Vi gặp chị H. mà không cần phải đi tìm kiếm chút xíu nào. "Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ", người xưa có câu này sao mà đúng ghê! Ông trời nắm tay Vi tới đúng chỗ chị Hương đang xếp hàng, và nắm tay chị Hương tới đúng cái bàn Vi đang ngồi, không phải sao? Một sự "tình cờ không tính toán" chút nào !... Chị Hương, chị Hiệp và Vi, ba chị em hợp ý nói chuyện tía lia suốt buổi, Vi còn được chị Hiệp trổ tài coi chỉ tay nữa chứ.

Hậu vận của em bộ tốt lắm hả chị Hiệp, sao giờ em thấy mình có cái gì ra cái gì đâu... hic... Kết quả "nghiêm trọng" nhất là cuối tuần này ba chị em lại hẹn nhau đi ăn cá bảy món, cám ơn hai chị tội nghiệp thân em gầy nhom ốm yếu nên phải đem em đi tẩm bổ.
Vi nói với chị Hương Vi sẽ đặt tựa đề bài này là "duyên tình chè đậu trắng", vì nhắc tới chè đậu trắng là Vi nhớ Gia Long. Chị Hương lại nói đặt là "duyên tình bò bía" đi, ôi trời ơi, toàn là "đặc sản" của Gia Long không à, thôi thì mình là "duyên tình Gia Long" nha chị

tường vi
GL 72-79
Kỷ niệm Đại Hội Gia Long Thế Giới 8/2011 tại San Jose

ĂN HỘT VỊT

Kính tặng Cô Thân Thị Tố Tâm và Cô Quỳnh Hoa
Chuyện xảy ra trong lớp Đệ Lục B7

Cô Tố Tâm

Cô Quỳnh Hoa

Giáo Sư Việt Văn của chúng tôi là cô Thân Thị Tố Tâm.
Cô Quỳnh Hoa là Giáo Sư dạy thế cô Tố Tâm khi cô Tố Tâm vắng mặt.
Hôm đó cô Tố Tâm nghỉ phép, cô Quỳnh Hoa dạy thế, đọc bài chính tả cho chúng tôi viết.
Tôi còn nhớ rõ ràng là bài "Con Hổ Nhớ Rừng"
Hôm đó tôi bị "ăn hột vịt" vì tôi viết rất nhiều lỗi chính tả. Không phải chỉ mình tôi bị zero mà cả hơn nửa lớp bị "ăn hột vịt".
*Lý do là lớp tôi có nhiều nữ sinh người miền Nam, không quen giọng Huế "original" tức là giọng Huế 100% của cô Quỳnh Hoa. Cô Tố Tâm giọng Huế hơi lai Saigon, còn cô Quỳnh Hoa giọng Huế rặc. Cứ mỗi lần cô Quỳnh Hoa đọc: "**chấm, chấm xuống hàng**". Chúng tôi miền Nam đều viết: "**chậm, chậm xuống hang**", vì thế mà những đứa Nam kỳ chúng tôi ăn rất nhiều ...hột vịt lộn !*
Chị Phượng không chịu nỗi "oan ức" nên đứng lên khiếu nại.
Sau đó cô Quỳnh Hoa cho một bài chính tả khác, khi cô đọc xong, cô cho một chị người Nam đọc lại, kế đó là chị người Bắc và sau cùng một chị người Huế.

"Chậm, Chậm Xuống Hang" bây giờ trở thành câu "châm ngôn" của nhà cô Tố Tâm. Mỗi khi cô Tố Tâm làm gì vội vàng, phu quân của cô thường nói: Chậm, chậm xuống hang" để nhắc cô làm từ từ

Brenda Dzung Abney

CHUYẾN XE BẮC NAM

Năm Đinh Hợi...2007

Nơi đất khách xa xôi, cách quê hương nửa vòng địa cầu...
Gió thổi từng cơn, lá vàng bay lất phất.
Đất trời đã vào Thu ...
Tôi chợt nhớ tới những ngày "cuối Thu, lá ngoài đường rụng nhiều và trên không có những đám mây bàng bạc..."

Tiếc thay! Thuở " Tôi đi học" đã mất hút lâu lắm rồi.
Tôi lại tưởng chừng như khoảng đời " Tôi đi dạy " cũng đã phai mờ theo năm tháng dần xoay, nhưng học trò của mấy mươi năm về trước vẫn còn nhớ tới tôi, đã kéo tôi trở về với một thời " cầm phấn ".
Các em giúp tôi đi từ Houston qua Las Vegas, rồi tới John Wayne, miền Nam California, nơi học sinh và giáo sư trường nữ trung học Gia Long ngày trước cùng hẹn nhau gặp mặt...

Trước ngày khai mạc, các em đưa chúng tôi tới "Huntington Library" để được nhìn thấy rất nhiều sách và tài liệu gốc quí giá, cùng vô số cây kiểng : xương rồng to lớn khác thường, vườn hồng đủ sắc màu, rợp bóng tre che phủ đường mòn... trong một khuôn viên rộng lớn tĩnh mịch, với tiết trời dịu mát...giúp khách thưởng ngoạn cảm thấy thanh thoát...
Sau ngày Đại Hội, các em lái xe đưa tôi về miền Nam, thăm vùng biển du lịch San Diego, nơi thả neo các loại tàu xưa và nay, có cả chiến hạm tối tân của Hải Quân Mỹ.

Chúng tôi ngồi trên shuttle đi một vòng lớn qua khu phố cổ, vượt cây cầu cao và rất dài, đi dọc theo bờ biển, đi vào downtown...
Cùng nhau tản bộ trên đường phố, tới tham quan khách sạn nổi tiếng Coronado...
Vừa đi vừa ăn uống, vừa nói chuyện vui cười, vừa chụp hình quay phim, vừa hít thở không khí trong lành của miền biển...quên hết mọi âu lo phiền toái, được dịp thư giản...được trải qua một ngày bình an...

Sáng nay, chúng tôi dậy sớm, chuẩn bị hành lý lên đường...
Vẫn em học trò cũ của thời 1968 lái xe đưa chúng tôi tới ga xe lửa Amtrak ở Los Angeles.

Em đưa chúng tôi vào ga, giúp tôi check-in, lấy ticket và đưa chúng tôi ra tận cổng.
Em cũng chu đáo mua đồ ăn để chúng tôi đem theo dọc đường và còn gởi quà tặng thay cho lời từ giã.
Từ từng hai của toa xe tôi nhìn thấy em đứng trên sân ga, điện thoại, có lẽ cho các bạn ở San Jose hay...
Suốt mấy ngày qua, em đã hết lòng giúp đỡ chúng tôi đi đây đi đó.

Mấy chục năm qua rồi, học trò ngày trước vẫn còn nhớ thầy xưa, chắc cũng nhớ luôn những giờ học Toán khó khăn, đầy căng thẳng...

Xe lửa rời ga Union Station hướng về phía Bắc, chui qua nhiều đường hầm và dừng lại ở nhiều sân ga dọc đường.
Có lúc xe chạy rất chậm, nhìn ra ngoài, freeway nằm ở dưới sâu, cảnh trí rất ngoạn mục...thì ra xe lửa đang từ từ bò trên triền núi cao...

Tôi đi dọc theo các toa để quan sát, tới một toa toàn bằng kiếng dành cho hành khách ngắm cảnh. Ở đây tầm nhìn rất rộng. Cảnh vật ở sát bên mình...
Rồi biển hiện ra...Thái Bình Dương đây mà...
Tôi đưa mắt nhìn ra xa, mường tượng thấy ở phía xa mịt mù kia có một bờ biển cong hình chữ S...
Đất nước tôi đó!...
Xa cách ngàn trùng!...
Tâm tư tôi chợt lắng xuống...
Xe chạy chầm chậm...làm tôi có cảm tưởng như đang cùng xe lửa bước đi dọc theo bờ biển...

Tôi muốn xuống bãi cát để chân được thấm nước mặn...ao ước, dầu rất mong manh, biết đâu chừng trong nước biển thấm vào da thịt tôi có một giọt nước trôi dạt từ bến bờ Việt Nam...và mong ước giọt nước biển nhỏ nhoi nầy sẽ làm dịu mát...lòng nhớ quê hương xứ sở đang nóng cháy trong tôi...

Đã lâu lắm rồi, tôi không nhìn thấy Vũng Tàu...
Tôi nhớ bãi biển Nha Trang trong những chiều không nắng, nhớ những ngày coi thi Tú Tài tại thành phố nghỉ mát nầy. Nhớ Đại Lãnh nước trong xanh, cát trắng xóa, rừng phi lao còn giữ nét hoang sơ...
Nhớ đêm hôm tàu HQ800 chở đoàn du khảo Gia Long vượt mũi Cà Mau để tới An Thới trên đảo Phú Quốc. Nhớ những cảm giác say sóng chưa từng gặp khi tàu vượt mũi đất cực Nam nầy.
Nhớ bãi Khem tuyệt đẹp trong lần đầu tiên đặt chân xuống đất liền kể từ lúc tàu rời bến Bạch Đằng lênh đênh trên vùng Nam Hải...Mặt đất vững chắc sao lúc đó vẫn nghiêng qua nghiêng lại...
Nhớ chuyến vượt sóng, từ HQ800 neo ở xa ngoài khơi, tiến vào Hà Tiên bằng rất nhiều ghe đánh cá, vô cùng ngoạn mục và gây không ít ấn tượng.

Nhớ ngày nào đặt chân lên hòn Nam Du nằm giữa biển khơi...
Nhớ Hòn Trứng có rất nhiều chim, vô số trứng nằm khắp nơi trên mặt đất...Từ đây nhìn ra xa...đảo Côn Sơn rõ nét.
Nhớ... nhớ...
Chợt xe lửa rời bờ biển đi vào nội địa cắt đứt tầm nhìn xa của tôi...cắt luôn những hồi ức đẹp của tôi về biển Việt Nam...

Rồi cảnh quang thay đổi...xe lửa đi vào một vùng đất rộng lớn, giữa bầu trời nắng gắt một bầy bò đen đúa đang trơ gan đứng gặm cỏ khô đã ngã màu đậm của đất cháy.
Ít lâu sau, thật hoàn toàn tương phản, tới những mẫu đất trồng rau cải, cây ăn trái xanh tươi.
Xa xa trên con đường băng qua khu trồng trọt có rất nhiều xe hơi đang đậu, đó là xe của những công nhân từ thành phố về đây làm thêm trong mùa thu hoạch...

Mặt Trời từ từ xuống thấp...
Trong ánh tà dương xuất hiện vô số sương mù trắng xóa kết thành những bông hoa rất lớn... tới gần mới nhận ra đó là những chùm nước tủa ra đều đặn đang tưới cây, mặt đất chằng chịt hệ thống ống dẫn...
Từ ngày qua Mỹ tới giờ, tôi chỉ sống ở thành phố, nay có dịp đi ngang qua nông trại mới thấy được cách trồng trọt ở đây rất qui mô, trên một diện tích rộng lớn và toàn bằng cơ giới: từ cày xới, trồng tỉa, tưới tiêu, tới thu hoạch hoa màu đều bằng máy... với hai cánh tay rất dài...
Tự nhiên tôi nhớ tới nông dân ở xứ mình, không biết bây giờ những tiến bộ của Khoa Học Kỹ Thuật trên thế giới đã lan tràn về đồng ruộng tới mức độ nào, hay phương thức canh tác vẫn còn ở xa phía sau...

Xe lửa bắt đầu vào thành phố lúc trời đã tối. Nhân viên trên toa tới cho hay: ga sắp tới là ga San Jose để tôi chuẩn bị hành lý. Họ biết rõ từng hành khách trên từng chỗ ngồi, nên không có ai xuống lộn ga.

San Jose về đêm trời lạnh, đèn nhà ga sáng trưng. Tôi chậm rải kéo vali xuống sân ga .
Vợ chồng tôi lang thang bước về phía trước, tâm hồn bình yên thanh thản, sau một ngày lưu lạc từ Nam lên Bắc, có lúc dọc theo bờ Thái Bình Dương.

Chưa tới cổng ra ngoài, tôi nghe tiếng gọi từ xa. Em học trò cũ đưa tay vẫy chào.
Em cho biết, mặc dầu gia đình ở San Jose lâu rồi, nhưng đây là lần đầu tiên em tới ga xe lửa nầy, nên không biết tôi sẽ ra cổng nào, em phải xin phép vô luôn sân ga để đón.
Những ngày sau đó, các em đưa tôi tới Mystery Spot nằm giữa núi rừng hoang vu, tạo ảo giác cho người xem, làm mọi người tưởng chừng những nguyên lý căn bản về động học bị thay đổi!..

Chúng tôi còn tới nông trại Fruta với vô số trái bí màu cam nằm la liệt khắp nơi...có lẽ đang chuẩn bị cho mùa Halloween sắp tới.
Rồi vào một buổi sáng mát trời, "kịp" tới khu vườn Nhựt Bổn, đi qua Viện bảo tàng, lên từng lầu thứ chín toàn bằng kiếng để nhìn toàn cảnh thành phố San Fracisco đông đúc, với núi đồi sát bên biển cả, xa xa là cầu Golden Gate đang tắm trong nắng lạnh của những ngày đầu Thu.

Tới Palace of Fine Arts lúc bầu trời quang đãng, gió lạnh vi vu, chiêm ngưỡng kiến trúc với đề tài cổ xưa cùng những hình tượng chạm khắc rất công phu. Sau đó thơ thẩn trên bãi cỏ xanh nằm cạnh hồ nước trong vắt vào một ngày nắng ráo

****

Nhưng tất cả rồi cũng qua mau.
Bất cứ gặp gỡ nào rồi cũng phải có lúc chia tay .
Họp tan vốn là chuyện thường tình trong cuộc sống. Buổi tối cuối cùng, các em bùi ngùi chia tay...người ở lại...người về phương xa...một em xúc động bật khóc...mọi người mủi lòng.
Sáng hôm sau, vợ chồng em học trò tốt bụng đưa chúng tôi tới phi trường Oakland cách nhà em hơn 30miles.
Cả hai giúp tôi thu xếp mọi thủ tục, đưa tiễn chúng tôi tới tận cổng "an ninh". Em luôn ở bên cạnh và thân thiết căn dặn nhà tôi từng chi tiết...
Phi cơ cất cánh bay về miền Nam...

Trên đường về có lúc máy bay dằn và lắc mạnh, tôi bị "sốc"...tâm hồn như muốn chao đảo...may mà có nhà tôi bên cạnh.
Vậy là tôi đã rời Cali, để lại phía sau những ngày thân thiết sống ở miền Tây Hoa Kỳ.
Tôi tạm biệt các học trò đã hết lòng lo lắng, tiếp đãi người thầy của một thời xa xưa...
Dường như lúc nầy tôi vẫn còn nhìn thấy cách đối xử đẹp đang bàng bạc quanh mình...

*

Quả lắc đồng hồ đưa qua đưa lại.
Mặt Trời mọc lên rồi lặn khuất.
Thu Đông rồi Xuân Hạ...
Thời gian cứ thản nhiên trôi.
2007 hay 2011 vẫn chỉ là những con số không hơn không kém...
Vậy mà bốn năm đã đi qua, con người sống trên cõi đời nầy đã mất đi hết 1460 ngày…

Năm Tân Mão...2011
Một ngày cuối Hè...

Chuyến bay từ Houston, Texas đưa tôi tới Oakland, California.
Vừa bước vào thang cuốn đi tới khu hành lý, tôi nhìn thấy em học trò đã tiễn tôi ra ga xe lửa Los Angeles năm nào...đang đứng phía dưới vẫy tay chào đón...
Cũng chính em đã thay mặt các bạn gởi vé chuyến bay nầy cho vợ chồng tôi.
Thật quá chu đáo!

Sau khi liên lạc điện thoại, em cho hay :"Anh Phương sắp tới..."
Dầu bận lo tổ chức Đại Hội, em học trò "khéo sắp xếp" nầy hôm nay vẫn ung dung lái xe tới phi trường đón chúng tôi. Bên cạnh giờ còn có thêm một học trò cũ của tôi từ Việt Nam mới qua phụ tá rất đắc lực!
Vẫn tươm tất, vẫn ân cần như ngày nào, , mặc dầu lúc nầy các em không thể có hơn 24 giờ trong một ngày...

Ba ngày Đại Hội qua mau...
Trước khi chia tay, các em cùng gia đình đưa chúng tôi tới một nhà hàng Nhựt Bổn dùng bữa ăn tối.
Cũng trong khung cảnh như vầy bốn năm về trước bữa ăn tối được sắp xếp tại một nhà hàng Mông Cổ...Cùng tham dự lúc đó có một em đến từ Canada.

Hôm nay mọi người đang bắt đầu chuyến du lịch đường bộ ở miền Bắc Cali, còn tôi thì bắt đầu chuyến đi xuôi về phương Nam.
Bận lo tổ chức mấy tháng trước, quay mòng mòng trong những ngày Đại Hội và ngay lúc nầy các em vẫn còn bù đầu...
Vậy mà sáng nay, em học trò đã cùng chồng tiễn tôi ra phi trường Oakland bốn năm trước, lại lái xe từ nhà tới chỗ tôi ở và đưa chúng tôi ra tận bến xe đi về miền Nam.
Mất gần 30 phút trên freeway.

Tại "bến" có rất nhiều người đứng đợi...chuyến kế. Em vội vã đưa chúng tôi lên xe, cũng may còn vài chỗ phía sau. Một mình em tất tả đưa hành lý tới gởi. Thời gian lúc nầy qua mau quá...Xe chuẩn bị khởi hành, em chạy vội lên từ giã.

Ngày xưa trước khi tàu rời bến, tàu còn hụ lên nhiều hồi còi...nào là tàu súp lê một, còn...tàu súp lê hai...tàu sup lê ba...
Trong lúc tôi lu bu đổi chỗ giúp một hành khách ngồi nhìn ngược chiều, xe đã lăn bánh, bến xe mất hút đằng sau, không kịp quay lại vẫy tay từ giã.
Xe dằn và lắc lư...đủ gây khó chịu cho người ngồi phía sau...
Ra ngoại ô, đường êm hơn...hành khách được trả về với im vắng, với cảm xúc của riêng mình, nhứt là đối với những người xa rời thành phố mình vừa lưu lại một thời gian.
Trên xe, tình cờ có một người đàn ông vô sau chót, tới ngồi đối diện với tôi. Ông rất tự nhiên...lấy bánh mì do xe phát ra ăn và tự phân trần là để uống thuốc.
Xã giao, tôi hỏi thăm.
Ông rất cởi mở, nói cho tôi biết về ông, về những ngày du học ở Nhựt, về phụ nữ xứ Phù Tang, về sự quen biết của ông với những người khác, và với một thành viên trong ban tổ chức Đại Hội Gia Long, người nầy cũng là du học sinh ở Nhựt như ông,...về công việc nhàn tản ông đang làm. Tới đây ông tự chế và chỉ cho biết ông có đăng quảng cáo trên Đặc San.
Cứ mỗi lần tôi hỏi ông về một đề tài nào đó, thì người hành khách nữ ngồi bên trái tôi, ở dãy ghế bên kia, đều sốt sắng tham gia bàn bạc, có lẽ vì xe im lặng quá, không có gì để nói...rồi, cũng ngộ, dần dần qua trung gian những người được đề cập tới trong câu chuyện, hai người quen nhau.

Thời gian trôi qua, điện thoại reo, em học trò đưa tôi ra bến, gọi hỏi thăm...Em cho biết rất tiếc đã chậm trễ để tôi phải ngồi ở ghế sau chót. Em cũng cho hay khi em vừa xuống thì xe sắp sửa chuyển bánh nên không còn đủ thì giờ mua đồ để tôi đem theo trong lúc đi đường. Tôi còn được biết sáng nay là ngày đầu con trai của em trở lại trường...chắc chắn em bận rộn nhiều lắm...Vậy mà em vẫn dành thì giờ đưa tiễn tôi.

Xe vượt qua những mẫu đất trồng cây ăn trái rộng minh mông..."cò bay thẳng cánh"...
Tôi tiếp tục hỏi chuyện người đối diện.
Ông cho biết vợ ông là học trò Gia Long từ năm 1960, nên ông đã cùng vợ tham dự Đại Hội Gia Long kỳ nầy.

Xe vượt qua những mẫu đất trồng cây ăn trái rộng minh mông..."cò bay thẳng cánh"...
Tôi tiếp tục hỏi chuyện người đối diện.
Ông cho biết vợ ông là học trò Gia Long từ năm 1960, nên ông đã cùng vợ tham dự Đại Hội Gia Long kỳ nầy.
Tôi cũng nhớ...1960 cũng là năm tôi được Bộ Giáo Dục bổ nhiệm tới đây dạy học.
Từ hàng ghế bên kia, người hành khách tự giới thiệu đã học Gia Long từ năm 1963.
May mắn, tôi đã "ẩn mình" trong những ngày Đại Hội, đã tới trễ trong ngày gặp mặt đông đảo, nên ít học trò nhận ra tôi "bây giờ", vì vậy mà học trò 63 không biết tôi là điều tất nhiên.
Lúc mới lên xe, học trò 63 đã than phiền không ai cho biết nên đứng chờ dưới "bến" đã lâu, giờ phải đành chịu ngồi ở cuối xe.

Xe lên dốc...Về phía Tây là vách núi cao chớn chở. Bên kia núi chắc là bờ biển Thái Bình...mà tôi đã mơ tưởng về tận quê hương...
Có rất nhiều khối đá to lớn rạn nứt đang nằm cheo leo trên triền núi dốc đứng. Một cảm giác sợ sệt khi nghĩ tới một cơn gió mạnh lúc trời mưa to...Chỉ trong ý nghĩ thôi cũng đã thấy rợn người!..
Hành khách chìm dần vào giấc ngủ trưa.
Xe chạy qua một vùng đồi núi khác...Bên phải là một hồ rất lớn, nước xanh, mặt nước phẳng lặng như tờ. Kế đến một hồ nữa nằm trũng giữa hai vách núi cao. Phong cảnh linh hoạt , vô cùng khởi sắc với núi, hồ, bầu trời xanh lơ trong nắng gắt của một buổi trưa Hè...
Xe đổ dốc...Xa xa bên kia triền núi một con đường dài thoai thoải lên dốc. Cả một đoàn xe nối đuôi nhau đang từ từ bò lên...giống như những chiếc xe đồ chơi của trẻ con đang di động.
Trong lặng lẽ, tôi ngắm nhìn nét đẹp của thiên nhiên. Tâm linh tôi hết lòng ca ngợi Đấng Tạo Hóa.

Điện thoại reo...Em học trò tiễn tôi gọi hỏi thăm lộ trình, sức khỏe...trong lúc em đang lo thu xếp những việc còn lại sau Đại Hội. Cám ơn em đã lo từng chút cho tôi.

Xe đi vào vùng có nhiều nhà trên đồi...vào thành phố. Mọi người tỉnh dần...
Trước khi từ giã, người hành khách đối diện có lẽ muốn biết chút ít về tôi, vì từ lúc xe khởi hành ở San Jose tới giờ, chính tôi cũng nhận thấy "cái tôi" của tôi biến đâu mất.
Tôi còn nhớ ở trời Âu có một câu nói phổ biến: "Cái tôi đáng ghét"(Le moi est haissable). Không biết ngày còn đi học tôi đã viết bài luận về vấn đề nầy như thế nào...
Tôi mơ màng nghĩ: con người lúc nào cũng nuối tiếc thuở thanh xuân, lúc nào cũng hướng về một thời vang bóng, một thời mà con người có đủ năng lực để làm nên những việc "đáng nhớ", làm nên những "cái tôi" thực, những cái tôi không đáng ghét.
Trong cuộc sống, tôi thường gặp những "cái tôi" cao ngút ngàn, lại còn được xây trên nền cát lún: những "cái tôi" ảo.
Có lẽ vì gặp quá nhiều "cái tôi đáng ghét" nầy mà có đôi lúc, như lúc nầy, tôi sợ luôn "cái tôi" của chính mình.
Từ ngày đầu tới San Jose, tôi đã "ẩn mình", và bây giờ muốn tiếp tục quên "cái tôi".
Người khách đối diện hỏi tên tôi.
Chưa muốn rời chỗ ẩn, tôi hỏi tên ông thay cho câu trả lời.
Ông vui vẻ đáp ngay.
Trước sự mau mắn, cởi mở của người khách tôi không thể ẩn mình được nữa, nên cho ông biết tên.
Không tạm dừng, ông muốn biết tôi qua đây để dự hội họp hay thăm viếng...
Rồi không chịu bỏ lỡ, ông hỏi về Đại Hội tôi tham dự..
Khi biết tôi tham dự Đại Hội như ông, ông liền quay qua, nhìn nhà tôi:
-Vậy chị là học trò Gia Long ?
Chắc ông muốn thăm dò coi nhà tôi có quen với bà xã của ông hay không.
Hôm nay nhà tôi tự nhiên ít nói, có lẽ muốn theo tôi..."ẩn nình". Nhà tôi lắc đầu và đưa tay chỉ về phía tôi.
Lúc đó tôi đang ngó xuống mỉm cười nên không biết nét mặt của ông ra sao, chỉ nghe ông nói mau:
-Vậy anh dạy ở Gia Long?
Rồi ông tự mình tổng hợp:
-Thầy Minh. Nhà tôi có nhắc tới thầy Minh còn trẻ, bị học trò phá...
Ông lẹ làng tiếp lời:
-Nhà tôi ngồi ở phía trước. Chút nữa tôi sẽ cho nhà tôi hay...
Ông có vẻ vui như vừa tìm được người quen.

Những đối thoại giữa tôi và người khách dĩ nhiên học trò 63 nghe rõ hết.
Do bận nói chuyện với ông, tôi không nhìn thấy lúc đó học trò 63 phản ứng ra sao, chỉ loáng thoáng nghe nói với ai đó qua điện thoại
-Thầy Minh ở đây, mà không biết, không chào hỏi. Thật có lỗi...
Rồi với phản ứng mau lẹ, học trò 63 vừa tự bào chữa vừa hỏi tôi:
-Nhưng không biết không có tội, phải không Thầy ?
Dường như rất muốn phân trần nữa, nhưng không có ai chia sẻ, học trò 63 gọi điện thoại cho bạn bè, cò thể đang đi du lịch hay ở đâu đó, cho hay đã gặp tôi trên chuyến xe về miền Nam.
Không biết trong điện thoại hỏi gì, chỉ mang máng nghe câu trả lời:
"Ổng không có khai"...?...
Rồi lại điện thoại nữa...

Xe đi vào vùng Little Saigon, chạy trên đường Bolsa, tới "bến" ở khu chợ ABC.
Người đàn ông xuống trước.
Khi tôi vừa chào cám ơn tài xế thì đã thấy ông cùng vợ tới chào tôi
Dĩ nhiên tôi không nhận ra...Học trò học với tôi
năm 1960 giờ chắc chắn phải thay đổi nhiều, nhiều lắm...vì ngay cả tôi học trò cũng không nhận ra, nếu không "khai", huống hồ gì...
Thời gian luôn vô tình thay đổi tất cả!..

Tôi đứng dưới bóng cây trong khu chợ ABC chờ người quen tới đón.
Xe con gái người khách chạy tới.
Học trò của 51 năm về trước cùng chồng đi về phía tôi, chào từ giã...
Nắng dịu,
Gió thổi nhẹ,
Không khí mát mẻ,
Tâm hồn tôi thơ thới...
Đứng giữa lòng "thủ đô tị nạn" tôi đưa mắt nhìn ra xa... nhớ về thủ đô nước tôi ngày trước, nơi đó có một trường nữ trung học mà tôi đã bước vào, mở đầu cho cuộc đời dạy học của tôi và cũng từ ngôi trường nầy tôi bước ra, kết thúc những chuỗi ngày đứng trên bục bảng đen

Hình ảnh ngôi trường vẫn còn in dấu trong ký ức tôi.
Hôm nay thêm vào đó hình ảnh của hai học trò đã tiễn tôi ra tận ga xe lửa trong lần đi từ miền Nam lên miệt Bắc và đã đưa tôi ra bến xe đò trong chuyến xuôi về phương Nam lần nầy.
Hình ảnh lúc tiễn đưa thật đẹp, nó thể hiện tấm lòng ân cần trong đối xử, đẹp hơn bất cứ lời hoa mỹ nào...
Cũng không có lời cám ơn nào đủ để đáp lại...
Trương văn Minh
Nguyên giáo sư
Trường Nữ Trung Học Gia Long Saigon

Tôi và Các Em

1- *Thời gian tôi gắn bó với ngôi trường:*
Tôi tuy mang danh là Thầy,
Các em tuy mang danh là trò,
Nhưng tôi và các em không xa
Mà rất là gần gũi.
Bảy năm trung học, tôi cũng là áo trắng Gia Long (1953-1960)
Rồi bốn năm từ giã mái trường yêu (1961-1965)
Tôi đi xây cuộc đời Đại Học,
Mơ ước nối tiếp sự nghiệp Thầy Cô,
Thật may mắn làm sao!
Tôi diễm phúc được về ngôi trường cũ (1965)
Đã từng in bóng dáng tôi thuở nào,
Làm cô lái đò đưa khách sang sông.
Mười hai năm bao thế hệ học trò (1965-1977)
Rồi đất nước ly tan,
Bao cuộc đời, ruộng lúa hóa bể dâu, (1975)
Tôi ở lại trường tên mới Minh Khai (1975-1977)
Hai năm sau tôi chuyển về trường khác,
Tiếp tục con đường "phấn trắng bảng đen"
Thế là Thầy Trò từ đây,
Tôi vẫn đi đường này,
Còn em sang lối rẽ…

2- *Sự đồng cảm của tôi và các em về ngôi trường.*
Các em là áo trắng Gia Long tự bao giờ?
Tên các em, tôi còn nhớ hay tôi đã quên?
Ngày nào mái tóc tôi và em còn xanh,
Hôm nay đã nhạt màu theo năm tháng
Em và tôi, có thể biết nhau từ lâu,
Nhưng có em, tôi chưa một lần gặp mặt
Bao nhiêu hồi ức dấu yêu,
Về ngôi trường áo trắng Gia Long
Vẫn mãi mãi cùng chung điểm tương phùng.
Giữa tôi và các em,
Như có tự lúc nào, một nhịp cầu thông cảm,
Tuy quen mà lạ, tuy lạ mà quen,
Tôi đang ở đây, phương trời Texas này,
Mùa hè đổ lửa, mùa đông lạnh thấu xương.
Còn các em ở tận kia, phương trời nọ,
Dù sống trong cùng một không gian,
Sao xa cả một đại dương mênh mông, bát ngát.
Tôi hình dung một nước Úc thiên đường,
Mà các em từng kể qua trang "mạng"
Ước có một dịp nào,
Tôi dừng bước ghé thăm…

Giữa tôi và các em,
Như có gì xếp đặt,
Để cùng đến với nhau.
Phải chăng là những tình cảm bấy lâu,
Đã ấp ủ tận đáy lòng sâu kín?
Mong có dịp tâm sự, giải bày, chia sẻ,
Đại Hội Gia Long Thế Giới lần này,
Tôi sẽ đến cùng các em,
Và các em cũng đến với tôi,
Bằng đôi mắt yêu thương và trái tim nồng ấm,
Chào hỏi líu lo như chim gọi nhau về tổ,
Tay trong tay, nụ cười tươi, cõi lòng rộng mở.
Rồi "Gia Long Sydney" sẽ tưng bừng như hội chợ,
Đón tiếp Thầy và trò,
Khắp bốn phương về đây,
Kết nối vòng tay thêm rộng,
Ràng buộc bước chân thêm bền,
Nghĩa thầy trò, bằng hữu thêm gắn bó.
Các thế hệ Gia Long vẫn muôn thuở rạng ngời.

Giáo Sư Lý Ngọc Điệp.

Vũ Nữ YAMAHA

Từ nhỏ tôi chỉ biết nhảy lò cò, nhảy loi choi khi chơi U, và khi vào Đại học thì nhảy Slow vì bị ông xã tôi rủ rê đi party để ổng có dịp cua tôi, ôm tôi mà thôi. Nay thì tôi bị Thu Tâm dụ dỗ vào con đường vũ nữ với danh nghĩa là đóng góp vào chương trình văn nghệ của Đại Hội Gia Long Thế Giới (ĐHGLTG) 2011 Kỳ V, tại San Jose. Tôi phải nói rõ chữ vũ nữ ở đây là chỉ mấy bà Già Mà Ham (YAMAHA) chơi như tụi tôi đây, múa nón, múa dù, múa… cái chi nhẹ nhàng kẻo… ngã, chứ không phải đi nhảy những điệu bay bướm ở phòng trà, tiệm khiêu vũ. Để phân biệt, Thu Tâm đã diễu cợt gọi tụi tôi là "dũ nữ" tập rượt nhau.

Ngoài tôi ra, Thu Tâm còn dụ được Kim Khánh, Tuyết Mai, Minh, và cô con gái Vân Khanh của Thu Tâm, lúc đó đang nghỉ hè, làm thành Lục Lâm dũ nữ. Riêng Thu Tâm là dũ nữ kiêm luôn chức dũ sư vì có khả năng sáng tạo những cách rượt nhau. Thu Tâm tưởng tượng sáu nường mặc áo dài trắng, dũ nón nhịp nhàng, quai nón màu tím, tay đeo dải voan tím (Kim Khánh mua) và hoa Mai vàng (do tôi làm) là đẹp nhất. Đúng là mơ với mộng!

Thế nhưng Thu Tâm quyết chí biến mộng thành thật, bắt các dũ nữ tập dũ Liên Khúc Sài Gòn gồm hai bài "Ghé Bến Sài Gòn" của Văn Phụng và "Sài Gòn" của Y Vân.

Tôi vì đại sự của GL mà đành ép uổng hai cái chân và cái tạng người đẫy đà nhún nhẩy, lắc lư theo nhịp điệu Chachacha sau khi được dũ sư Thu Tâm chỉ cách đi chân theo nhịp 1, 2, 3 lắc qua, lắc lại. Sàng xê một hồi tôi mỏi chân, chóng mặt, đâu ngờ làm dũ nữ không công mà khổ vậy nè.

Đã vậy tôi còn phải lặn lội lấy Metro Rail từ Silver Spring, Maryland qua nhà Thu Tâm ở Falls Church, Virginia để tập. Mỗi lần qua đó, vừa đi vừa về mất ba tiếng vì vào cuối tuần Metro Rail có chương trình sửa chữa nên chạy ít chuyến hơn và phải chờ lâu hơn. Tập được khoảng một giờ đã mau mau cuốn nón áo, tất tả đi về cho kịp giờ nấu ăn bữa tối cho cha con họ Hà, hễ còn dùng dằng chưa dứt áo ra đi đã nghe cell phone kêu eo éo rồi!

Sau ba lần cố gắng lặn lội đi Metro Rail, tôi mệt và nản chí quá, ra tối hậu thư không chịu làm dũ nữ nữa! Thế là những lần tập sau, Thu Tâm, Kim Khánh, và cháu Vân Khanh đi chung xe qua bên tôi. Tôi đỡ vất vả và chúng tôi có nhiều thời giờ tập làm dũ nữ hơn.

Dũ sư và bà bầu gánh Mùi lui cui thâu hai bài hát để cho dũ nữ tập. Mùi lắm tài, bài hát có phần hát đệm, nghe thật hay.

Khi tập, các dũ nữ được nghỉ mệt hai lần, một lần đổ nước ra (đi tiểu) khi vừa đến, và một lần đổ nước vô (uống nước) khi đã mệt bở hơi tai. Sau khi dũ sư Thu Tâm đã nghĩ ra những động tác căn bản thì chúng tôi thâu video, bỏ vào YouTube theo chỉ dẫn của Mùi để cho hai dũ nữ khác là Minh ở Bellvue (Washington) và Tuyết Mai ở Sydney (Australia) tập theo.

Mấy lần tập đầu, thật cơ khổ vì dũ sư cứ thay đổi động tác cho hay hơn, đẹp hơn, còn các dũ nữ thì không thuộc bài, không chịu lắc mông, không chịu cười... bị dũ sư la oai oái. Tôi tủi thân, hồi nào đến giờ có bị ai la mắng đâu, mà tự nhiên đâm đầu làm dũ nữ để bây giờ bị la xả láng. Dũ nữ Tuyết Mai xem video, chắc thấy cảnh đoạn trường, cảm động, mít ướt sụt sùi, thương mấy bà YAMAHA xí xọn, đem lưng còng vác vòng ngà voi không điều kiện!

Chúng tôi tập riết, dũ đều hơn, thuộc bài hơn, quả có tiến bộ, cũng nhờ có video mới thấy được điều hay cái dở, đấy là chưa kể những phê bình rất thành thật của dũ sư và Mùi làm cho các dũ nữ đau khổ, khóc thầm. Sau khi trình làng video trên YouTube là bắt đầu nghe tiếng xầm xì, email qua lại, nào là "em này dơ tay thẳng… thừng, em kia dơ tay cong queo, em dơ nón thấp, em dơ nón cao, em lắc mông, em không lắc, và tại sao các em dũ nữ không cừ (cười)". Trời đất ơi, tập dũ bị trù dập, mệt quá chời và đang làm chơi chứ có phải làm thiệt đâu mà bắt cừ.

Còn Kim Khánh hổng chịu lắc mông, bị dũ sư dí tới bến, bèn cúi mặt than rằng "Từ hồi cha sanh mẹ đẻ tới giờ tui có biết nhảy đầm đâu mà bây giờ bị bắt nhảy Chachacha. Chắc tui phải mua 2 miếng silicon đắp vô cho thấy mông lắc". Dũ sư chưa chịu tha mạng, hẹn Kim Khánh đến phòng mạch (nghề tay phải của Thu Tâm là bác sĩ) để chỉ dậy lắc mông thật tận tình. Nhờ sự chiếu cố và nâng đỡ của dũ sư mà sau đó thấy Kim Khánh lắc nhuần nhuyễn, lắc… lọt con mắt luôn. Còn tôi thì dũ sư đã thấy mồn một cái "đồi thông hai mộ" của tôi lắc lư như thế nào rồi, nên lảng xa, không nói năng chi, chứ láng cháng lại gần tôi vào lúc tôi đang lắc thì có nước bị hất văng… vào tường.

Đã khổ công tập lắc như thế, mà khi dũ lại đưa bụng ra phía khán giả, lại thêm cái nón kè kè trước bụng thì làm sao thấy mông lắc, chỉ có đứng sau hậu trường mới mục kích tận tường những "đồi thông hai mộ" lù lù, nhấp nhô!

Tội nghiệp Kim Khánh vất vả cả tuần tập dũ cho GLMĐHK. Ai bảo có tinh thần GL cao độ, bắt cá hai tay, vừa dũ nón VN, vừa dũ dù Nhật Bản. Một tuần ba, bốn lần chạy đi dũ long đong, tất tả. Ai bảo không biết nghe lời chồng căn dặn: "Em phải biết say NO".

Tôi thấy con đường làm dũ nữ sao gian nan quá, không chừng chưa lên đã xuống thì uổng một tài hoa nên tìm cách làm dũ nữ sao cho khỏe, cho dễ mà không cần phải đổ mồ hôi, không phải bắt cái óc nhỏ xíu của tôi đã đầy dẫy những chuyện nhà, chuyện sở, chuyện nấu ăn, etc. phải làm việc thêm nữa. Cái cách đó là cháu Vân Khanh, tôi cứ nhìn cháu chằm chằm để bắt chước dũ theo. Mọi việc trót lọt, tốt đẹp cho đến hôm cháu Vân Khanh ốm nằm nhà, tôi dũ tùm lum, dũ tung loạn xạ, và bị dũ sư đì cho một trận nên thân. Đúng là đi đêm có ngày gặp ma. Tôi mắc cỡ hết sức, từ rày hứa bỏ thói khôn vặt, cứ đường mình, mình rượt, không rượt theo ai hết. Tôi rắp tâm làm cho dũ sư nể: ngày tập Chachacha, tối ngủ mớ Mamama. May cho tôi kịp thức thời vì sau đó cháu Vân Khanh đi học lại, không thể tiếp tục làm dũ nữ không công. Lục Lâm dũ nữ trở thành Ngũ Long dũ nữ.

Sau khi đã thấy tạm được, dũ sư bắt các dũ nữ mặc áo dài để thâu, xem có đẹp không. Lúc trước, tôi có đem khoe bộ áo dài lụa Hà Đông (made in China) thì dũ sư phán "Vàng khè, không được", nên dũ sư có ý định may áo dài cho ban dũ, để mặc giống nhau cho đẹp. Dũ sư

dục Kim Khánh đưa cho tôi mẫu đo và cách đo. Nhìn những con số trên tờ giấy tôi buồn tê tái vì vòng nào cũng rộng rãi hơn người. Sau đó dũ sư thấy khó vì không biết tìm ai ở VN may dùm áo cho toàn ban nên lại đề nghị dũ nữ mặc áo dài khác nhau cho giống như thời còn đi học. Dũ sư còn ra điều kiện phải mang giày trắng, bịt mõm, hở gót, và tà áo cách mặt đất khoảng 10-11cm, làm các dũ nữ mặt nghệt ra vì lo.

Tôi là người lo nhất vì tấm thân đồ sộ của tôi đâu có giống ai mà cũng không ai giống tôi. Rốt cục tôi phải chịu cảnh mặc quần bà nọ đi với áo bà kia. Sau bao lần mặc vào, cởi ra và return to sender, tôi đã bàng hoàng đón nhận chiếc quần của má Kim Khánh và chiếc áo dài của bà bệnh nhân của Thu Tâm. Mặc được đúng một tuần thì lại phải trả áo cho người, còn quần thì má Kim Khánh cho luôn, giữ làm kỷ niệm.

Đời lắm cảnh trái ngang, ngày xưa còn học ở GL, tôi đã ngậm đắng nuốt cay khi các bạn gọi tôi là Khả Năng để ám chỉ cái tấm thân phì nhiêu, màu mỡ của tôi. Đến khi qua Mỹ, tôi hả hê vì nay đã được ngang hàng với Mỹ, nhìn lên không nhiều, nhìn xuống chẳng bao nhiêu, nhưng nhìn ngang thì khá nhiều. Bây giờ dũ sư lại muốn tôi làm dũ nữ VN, bé bỏng, yểu điệu thì quả là tự đem thân vào rọ! Tôi nản quá, xin đổi ngạch làm ca nữ thì dũ sư điểm mặt, nạt rằng: “Cho em vừa dũ vừa hát bây giờ”, tôi đau khổ hết sức, nên những video sau đó không thấy tôi cừ!

Nghĩ cho cùng thì đúng là có luật trả vay. Ngày xưa tôi đã một thời làm vũ sư Lưu Hồng thét ra lửa, từng điều khiển dũ nữ với bàn tay sắt bọc nhung và từng bắt nạt tình nhân bé bỏng Ngôn của tôi quá xá nên giờ tôi bị quả báo, nếm mùi thương đau, lên voi xuống chó!

Bà bầu gánh Mùi kiêm ca nữ, gửi email than cái vòng "năm bờ tu" đang dãn nở. Tôi hy vọng Mùi sẽ đi may áo dài mới để được may ké, đâu có dè là Mùi đi tập cardio video trên YouTube cho nó nhỏ lại. Mùi đòi chia sẻ những bài tập đó với các dũ nữ. Chắc Mùi thương tôi lắm, muốn mấy cái vòng người của tôi bé lại, nhưng tôi đã không có thì giờ tập dũ thì làm sao có thì giờ tập... teo được. Ôm đồm nhiều quá có khi lại bị tẩu hỏa nhập ma, đang dũ mà xen vào các động tác fat burning cardio exercise thì sẽ bị dũ sư Thu Tâm lườm nguýt, la oai oái, thì tiêu tùng cả một sự nghiệp dũ nữ đang lên.

Tôi dọa nếu không có quần áo thì sẽ làm dũ nữ Trần Như Nhộng. Dũ sư tá hỏa, vội vã cầu cứu bạn Hơn ở Sài Gòn tìm quần áo cho tôi. Hơn lặn lội các chợ Sài Gòn, Tân Định và An Đông, ghé năm tiệm vải mới tìm ra mấy mẫu vải tạm được. Thợ may nhìn số đo vòng mông của tôi, bảo phải mua hai lần vải cho quần, vì mông tôi giống Marilyn Mông-toa...

Giời ạ, xưa là Khả Năng, bây giờ là Marilyn Mông-toa, tôi biết chọn tên nào, bên tám lạng, bên nửa cân, nếu tôi giữ cả hai thì tôi không ngóc đầu lên nổi. Thôi thì đành chia tay với Khả Năng sau mấy chục năm gắn bó, dù gì cái tên Marilyn Mông-toa vẫn còn khá hơn chút đỉnh vì chỉ có một cái to thôi!!!

Tôi còn đang phân vân chưa biết chọn mẫu vải và kiểu áo như thế nào cho đẹp cho vừa túi tiền thì Minh (chắc có họ hàng với Quân sư quạt mo Khổng Minh Gia Cát Lượng) đã đưa ra một đề nghị tuyệt vời là mua quần áo may sẵn

tại chợ Bến Thành. Hơn thực hành diệu kế, đem số đo của tôi ra chợ Bến Thành cho mọi người xem, ôi biết bao nhiêu tiệm đã hân hạnh thấy được cái số đo Mông-toa của tôi rồi.

Hôm tập sau cùng, trời mưa như trút, Thu Tâm và Kim Khánh lái xe không thấy rõ đường trước mặt nhưng liều, lái từ từ, nhích tới, nhích tới… rồi cũng đến nhà tôi, trễ mất nửa tiếng nên các dũ nữ tập hết mình, không cho dũ sư thay đổi gì nữa, chỉ chú tâm tập cho thuần thục. Dũ sư thấy tôi xuống cân rõ rệt, trông… teo rất ngon lành, đòi ông xã tôi thưởng, dẫn đi ăn khao. Tôi dại gì mà nghe theo, đang teo mà lại đi ăn để phòi phèo trở lại à.

Con đường danh vọng đầy gian nan đã sắp đến đích, chúng tôi chia tay nhau, hẹn mấy ngày sau gặp lại tại San Jose, trong lòng lúc ấy đã nôn nao, hồi hộp lắm rồi.

Sáng thứ sáu, ngày 12 tháng tám, tôi thơ thới, hân hoan giã từ chồng con lên đường đi chơi. Hẹn gặp Ngũ Long dũ nữ sáu giờ chiều tại nhà Hồng Ân ở San Jose để tổng dợt.

Lúc tôi đến nhà Hồng Ân thì đã thấy tấp nập các bạn GL73, đủ mặt các dũ nữ và dũ sư. Gặp Hơn, tôi ôm, tôi hun, tôi tặng quà, và tôi hứa sẽ ráng dũ cho hay vì Hơn đã dọa: "Các bác mà mần không hay thì là mà rằng… lột quần áo lấy lại ngay tại chỗ". Bởi vì cuối cùng Hơn cũng rinh qua Mỹ cho tôi được một bộ màu trắng và một bộ màu tím, size XL, vừa vặn mà đẹp nữa, ăn đứt các dũ nữ khác, hihihi…. Hơn đúng là cứu tinh của tôi.
Các dũ nữ và ca nữ vội vàng xáp lá cà, tổng dợt. Năm dũ nữ và bốn ca nữ (Phi Nga, Mùi, Tuyết Mai (B1), và Hồng Bích) làm thành Cửu Long Quận chúa. Tuyết Mai và Minh học tập mau lẹ, ráp vào dễ dàng. Tuyết Mai không cặp đôi với ai, tha hồ dũ tự do, khoái quá chời. Kim Khánh cặp với tôi, Minh cặp với Thu Tâm. Minh bị Thu Tâm la oai oái vì nhảy những bước chim chích, đúng kiểu Chachacha, trong khi các dũ nữ phải đi những bước dài cho phù hợp với sân khấu rộng lớn. Thu Tâm cứ phải đẩy lưng, ủn đít Minh đi cho lẹ.

Rượt nhau khoảng gần một tiếng thì chúng tôi ngừng tập để nhập tiệc TVH, họp chợ với các bà GL73 khác đến từ khắp nơi trên thế giới. Màn văn nghệ bỏ túi do bà bầu Mùi thực hiện kéo dài đến 11 giờ đêm. Màn dũ của chúng tôi dành riêng cho ngày Đại hội, được giữ bí mật. Khi Mùi tuyên bố bế mạc và tất cả hát "Ò e Rô be đánh đu…" thì chúng tôi mau lẹ gom đồ đạc đi về để mai còn dậy sớm, ra Santa Clara Convention Center rượt sớm. Tôi và Minh về gác trọ của Mùi.

Sáng hôm sau, Mùi, Minh và tôi gặp các ca nữ và dũ nữ để tổng dợt. Ban tổ chức đang gắn dây, bố trí các dụng cụ âm nhạc trên sân khấu nên chúng tôi chỉ tập rượt nhau trên đó vài lần, rồi ra ngoài hành lang rượt tiếp. Tối qua tôi bị Tào Tháo rượt, sáng nay lại bị dũ sư rượt đi rượt lại mấy tiếng đồng hồ nên mệt khướt. Về đến nhà thì Minh và Mùi lăn vào bếp nấu ăn để tôi nằm nghỉ ngoài sân. Gió mát rượi, tôi thiu thiu ngủ, chợt nghe tiếng Minh êm ái bên tai: "Mời Quận Chúa vào ăng". Nghe ăng là tôi bật dậy, tỉnh liền. Tô bún riêu chay của Mùi vừa nóng, vừa ngon, quả là thuốc tiên, tôi ăng xong phục hồi công lực trăm phần trăm

Ba đứa tôi trở lại Convention Center lúc 5:30 pm thì đã gặp đủ mặt Cửu Long Quận chúa, lại có cả anh Lợi phu quân của Thu Tâm là phó nhòm chính thức của đoàn dũ YAMAHA

Anh Lợi đạo diễn, chụp một lô hình, Cửu Long Quận chúa đẹp quá chời.

Giờ hành động càng lúc càng gần. Chúng tôi ăn bữa tối vội vàng, rồi vào hậu trường để cài quai nón, đeo khăn và hoa trên tay, và để cho Cẩm Vân trang điểm thêm, gắn thêm lông mi giả biến các bà YAMAHA thành tiên nữ… già!

Dũ sư dặn dò từng dũ nữ: "It's time to shine" and it was! Mấy phút phù du ngắn ngủi đã để lại cho chúng tôi những kỷ niệm tươi đẹp nhất, huy hoàng nhất, và khó quên nhất.

Chúng tôi nhập vai, trở thành những dũ nữ linh động, tươi vui. Lúc này thì mạng ai nấy giữ, tôi cứ theo nhạc mà lướt, mà nhẹ như mây, lại càng phấn khởi khi nhìn thấy khán giả reo hò cổ võ và các phó nhòm tràn lên gần sân khấu để chụp hình.

Đại công cáo thành, dũ sư sung sướng và vui quá xá, cùng phu quân chụp hình chung với đoàn dũ YAMAHA. Anh Lợi cười toe, hãnh diện là cánh chim sa, lạc lõng giữa rừng hoa mỹ miều.
Ngày vui qua mau, chúng tôi dẹp nghề dũ nữ để trở về với đời sống bận rộn và công việc hàng ngày. Nhưng hành trang GL đã có thêm những kỷ niệm đẹp đẽ đầy lưu luyến và luôn thúc đẩy chúng tôi mau tung cánh chim tìm về tổ ấm ĐHGLTG kỳ tới

Phương Thúy - GL73

Mai Vàng...và Nỗi Sợ

GL 73 Đoàn Kim Phượng
Vịt Bầu 12A1

Tôi sinh ra trong một gia đình lao động, ba tôi là một công chức bình thường, hạng thấp, má tôi với gánh cháo huyết và cơm tấm, đã tần tảo nuôi các anh chị em tôi ăn học nên người.
Ngày xưa, ở Cư xá Lữ Gia, ba má tôi rất hãnh diện với hàng xóm xa gần khi lần lượt các con mình đậu vào các trường trung học danh tiếng: Con gái thì đậu vào trường **Gia Long**, con trai vào **Petrus Ký**.

Tất cả 5 chị em gái tôi đều hãnh diện khi mặc chiếc áo dài trắng mang huy hiệu Gia Long. Chúng tôi luôn bảo nhau phải cố gắng học tập để không phụ lòng mong mỏi của ba má. Ba tôi có treo giải thưởng là hễ ai đạt đươc Bông MAI VÀNG của trường thì cũng sẽ được thưởng một dây chuyền vàng để đeo hoa mai ấy.
Và tôi là người đã đạt được may mắn đó. Năm 1972, tôi đậu Tú Tài I với hạng Bình. Tôi không thể nào diễn tả hết nỗi sung sướng, hãnh diện của mình khi cầm được ***Mai Vàng*** trong tay ngày ấy và niềm hạnh phúc được ở cùng bên "NÓ" cho đến ngày hôm nay.
Nhưng có một điều lạ là niềm hạnh phúc của tôi về ***Mai Vàng*** luôn đi kèm với một "**Nỗi Sợ** " !

Ngày tôi được nhận thưởng ***Mai Vàng***, nhà trường có thư mời phụ huynh tham dự, Má tôi bận buôn bán không đi được, Ba tôi vẫn phải đi làm nhưng có xin phép sở nghỉ được vài tiếng đồng hồ để đến dự. Đứng trong hàng ngũ học sinh chờ được phát thưởng, tôi bồn chồn nhìn khắp nơi xem Ba đã đến được chưa ?! Không tìm thấy Ba đâu vì đông quá, tôi bắt đầu ..Sợ ! Sợ Ba có bị trục trặc hay bị tai nạn giao thông gì không, vì hấp tấp đến trường? hay có bị cấp trên rầy rà vì đã ..xin nghỉ giữa buổi làm? thậm chí còn sợ Ba ..đi lạc ?!! (tôi đi học bằng xe Hiệu Đoàn). Và hôm ấy, đeo ***Mai Vàng*** trên ngực áo mà tim tôi loạn nhịp, đó là bản giao hưởng của VUI và SỢ .

Tôi được Ba Má thưởng cho một sợi dây chuyền đeo ***Mai Vàng*** sáng chói, đó là một gia tài thật quý giá mà tôi có được đầu tiên trong cuộc đời. Tôi sung sướng, kiêu hãnh đeo nó suốt ngày với hy vọng em tôi sẽ cố gắng bắt chước để có được ***Mai Vàng***. Tôi chợt nhận ra 3 chị tôi đôi lúc nhìn ngắm nó một cách thèm thuồng pha lẫn nỗi buồn man mác. Tôi lặng lẽ cất đi với lý do để dành, sợ đeo hoài nó mòn, sợ nó cũ, sợ mất.., nhưng đơn giản là..SỢ các chị buồn!

Sau năm 1975 ,tôi nhiều lần '"SỢ" mình không giữ được ***Mai Vàng*** trước cuộc sống nhiều khó khăn. Đã bao lần cầm ***Mai Vàng*** ra ngắm nghía, vuốt ve, ướm vào người, lại thấy nhớ bạn bè, nhớ thầy cô, nhớ trường lớp xưa quay quắt. Rồi còn phải đấu tranh với bản thân thật nhiều, cố gắng tìm mọi cánh để giữ được MAI VÀNG. Giữ được, nhưng điều mà tôi buồn nhất là có mà không dám đeo vì SỢ thiên hạ nói mình là..."tiểu tư sản !!"

28 năm sau (năm 2000), đời sống kinh tế gia đình tôi đã khá hơn, tôi đã thỏa thích diện ***Mai Vàng*** đi đây đó. Lâu lâu ngắm nghía ***Mai Vàng***, tôi bỗng thấy sao nó hơi cũ và hơi già như mình ! ý nghĩ phải làm đẹp cho ***Mai Vàng*** lóe lên, tôi đem ra tiệm cho đính vào nhụy hoa một hạt xoàn tấm, ***Mai Vàng*** có thêm ánh lấp lánh trông thật dễ thương. Một hôm, bạn Phùng Kim Thu đến mượn tôi ***Mai Vàng*** để làm mẫu đặt tiệm làm vì bạn không còn nữa. Bạn Thu ngạc nhiên khi vừa nhìn thấy ***Mai Vàng*** của tôi, đã hỏi tôi ngay " Cái nầy có phải là ***Mai Vàng*** của bọn mình không ?" Từ đó, mỗi khi đeo ***Mai Vàng***, tôi lại "SỢ" bị người ta nghĩ là hàng giả, hàng nhái...Than ôi!!

10 năm gần đây, gia đình Gia Long có dịp đoàn tụ lại, những buổi họp bạn Gia Long, ngày Hội trường...tôi được dịp khoe MAI VÀNG ***Mai Vàng***, nhưng mỗi lần đeo MAI VÀNG đi ra đường tôi lại....SỢ..bị giật !

40 năm qua, ***Mai Vàng*** đã được tôi nâng niu gìn giữ và chắc chắn ***Mai Vàng*** sẽ cùng tôi đi hết cuộc đời.

Nay tôi lại ... SỢ… một mai thức dậy, tôi bị mắc chứng "suy giảm trí nhớ của người già", lúc ấy tôi cứ hỏi mọi người:
"MAI VÀNG CỦA TÔI ĐÂU RỒI ?".

Tháng 01/2013

Gia Long trong nỗi Nhớ

Nhạc & lời : Trần-quý-Tường
Ý thơ : Cựu Gia Long

E A Bm7 Em7 D A

Bạn ơi! Bạn đã cùng ta chung đời sách đèn. bạn đã cùng ta, tự hào là Gia

Esus4 E C#m D7 E7 A

Long. Áo tím trường xưa, áo trắng tuổi hồng. Nghĩa thầy tình bạn khắc ghi không quên. Gia

A F#m D E A F#m7 Bm7

Long nỗi nhớ_ vẫn còn đây, Gia Long hai chữ_ gợi niềm yêuthương, Đời dẫu biển dâu_ lòng chẳng nhạt

Esus4 E7 A E F#m D

nhòa, Gia Long mãi là__ là nỗi nhớ trong ta. Vận nước nổi trôi, tha phương lận đận, Tên trường dù

C#m7 F#m7 D7 Bm7 Esus4 E

mất vẫn còn trong ta. Còn niềm hãnh diện yêu thương kết đoàn, Nguyện đem tài sức làm rạng danh Gia

A A F#m D E A

Long. Gia Long nỗi nhớ__ vẫn còn đây Gia Long hai chữ__ gợi niềm yêu thương, Đời

F#m7 Bm7 Esus4 E A

dẫu biển dâu,__ lòng chẳng nhạt nhòa, Gia Long mãi là__ là nội nhớ trong ta. Bạn

F#m7 Bm7 A Bm B7 Esus2

ơi! hãy đến cùng nhau nối vòng tay lớn, Dù cho tuyết sương đã bạc mái đầu, Tình của Gia

E F#m C# Bm7 E A A F#m

Long vẫn là tình son sắt, Vẫn là nỗi nhớ trọn đời trong ta. Gia Long nỗi nhớ_ vẫn còn đây, Gia

D E A F#m7 Bm7 Esus4

Long hai chữ__ gợi niềm yêu thương, Đời dẫu biển dâu__ lòng chẳng nhạt nhòa Gia

E7 A7

Long Mãi là__ là nỗi nhớ trong ta Gia...

Copyright by Trần-Quý-Tường
Sydney,Yagoona,23th April,2012
quytuong@tpg.com.au